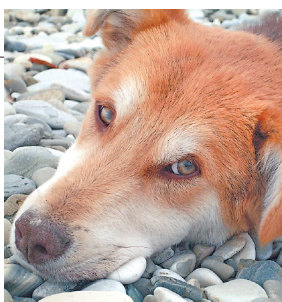

20

«Урядовий кур'єр» з'ясовував, як регулюють чисельність безпритульних тварин у містах-господарях майбутньої футбольної першості

«Як підготувати дитину до літнього оздоровлення» — тема нашої наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде директор департаменту материнства, дитинства та санаторного забезпечення Міністерства охорони здоров'я України **ОСТАШКО Світлана Іванівна**.
Поставити свої запитання ви зможете **25 травня з 11.00 до 12.00** за телефоном: **253-15-83**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: **imrich@ukcc.com.ua**

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

www.ukurier.gov.ua

СЕРЕДА, 23 ТРАВНЯ 2012 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 90 (4734)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ:

«Ми підтримуємо продовження тісної співпраці з Афганістаном у рамках політики довготривалого партнерства».

Президент про участь України у Міжнародних силах сприяння безпеці в цій країні

2

Зберіг худобу — отримав гроші

ТВАРИНИЦТВО. З 1 червня селяни почнуть одержувати компенсації за утримання великої рогатої худоби. Проведено всі підготовчі роботи для здійснення виплат відповідної державної допомоги, зібрано всі необхідні документи, узагальнено списки осіб для виплат. Про це йшлося під час понеділкового засідання Кабінету Міністрів.

Уряд забезпечив дотацію «в руки селянину» за утримання великої рогатої худоби. Виплата спеціальної бюджетної дотації здійснюється фізичним особам за утримання ними молодняка великої рогатої худоби, який народився в господарствах населення, та за збереження його до певного віку від дати подання відповідних документів.

Гроші виплачуються за утримання молодняка ВРХ, який на момент подання документів фізичними особами вперше досяг певного віку, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. За молодняк віком від 3 до 5 місяців — 250 грн за голову; віком від 6 до 8 місяців — 500 грн за голову; за молодняк ВРХ від 9 до 11 місяців (включно) — 750 грн за голову.

ЦИФРА ДНЯ

4 770 741,7 тис. грн

отримано станом на 1 травня від приватизації держмайна та продажу земельних ділянок, на яких розташовані ці об'єкти

Вкладники свої кошти отримують

Документи заповнили. А гроші коли будуть?

ВИПЛАТИ. Шлях до компенсаційної тисячі — не дуже простий

ТРИВАС
ПЕРЕДПЛАТА
НА ДРУГЕ
ПІВРІЧЧЯ
2012 РОКУ

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

Газета для тих, хто приймає рішення

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, постанови уряду, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

на 1 місяць	12 грн	30 грн
на 3 місяці	36 грн	90 грн
на півроку	72 грн	180 грн
Пільговий передплатний індекс 40227		Передплатний індекс 61035

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 22 травня 2012 року

USD 799.1500 за 100 доларів США

EUR 1018.9163 за 100 євро

RUB 2.5648 за 10 рублів

/ AU 127084.83

AG 2268.79

PT 117315.22

PD 49307.56 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Допоможемо НАТО в Афганістані

САМІТ. Наша держава покладає великі сподівання на співпрацю з цією азійською країною

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Перебуваючи з робочим візитом у США в рамках Чиказького саміту Північноатлантичного альянсу, Президент Віктор Янукович взяв участь у засіданні Північноатлантичної ради НАТО у форматі країн-контрибуторів Міжнародних сил сприяння безпеці в Афганістані на рівні глав держав та урядів. Напередодні заходу він провів зустрічі з президентами Республіки Польща Броніславом Коморовським, Ісламської Республіки Афганістан Хамідом Карзаєм, Азербайджану Ільхамом Алієвим і Турецької Республіки Абдуллахом Гюлем, Румунії Траяном Бесеску.

Окрім цього, Віктор Янукович зустрічався із президентом компанії «ЕксонМобіл Експлорейшн» Стівеном Грінлі (в результаті підписано меморандум про співробітництво між Міністерством екології та природних ресурсів України і компанією «ЕксонМобіл Експлорейшн») та віце-президентом компанії «Шеврон» із питань розвідки і видобутку в Європі, Євразії та країнах Близького Сходу Ієном Макдональдом (співпраця з цією компанією сприятиме розробці наших газових родовищ та прогресу в питанні диверсифікації енергоресурсів).

Наша авіація
готова
працювати

У виступі на засіданні Північноатлантичної ради Віктор Янукович акцентував, що Україна послідовно підтримує реалізацію Лісабонської стратегії НАТО, яка передбачає поетапне завершення спільної військової операції в Афганістані до кінця 2014 р.

«Ми підтримуємо продовження тісної співпраці з Афганістаном у рамках по-

Серед контрибуторів безпеки в Афганістані Україна посідає помітне місце

літики довготривалого партнерства на 2015 — 2024 рр. та на подальшу перспективу, що передбачено новим Стратегічним планом НАТО щодо Афганістану», — сказав він.

Понад десять років діяльності Міжнародних сил сприяння безпеці зробили важливий внесок у справу становлення та розбудови Афганістану. Тож Президент високо оцінив участь українських миротворців у складі сил цієї міжнародної коаліції з травня 2007 р.

Глава держави говорив і про готовність України продовжувати співпрацю щодо використання нашої стратегічної транспортної авіації згідно з меморандумом між урядом України та командуванням НАТО в контексті завершення військової операції в Афганістані.

Вже прийнято рішення поповнити український персонал інструментами армійської авіації в серпні цього року. «Також підтверджую нашу готовність приєднатися до данської ініціативи «Коаліція відданих контрибуторів» і робити свій посильний вне-

сок у цю важливу справу», — сказав Президент.

За його словами, нещодавно Україна приєдналася до проекту підготовки фахівців з Афганістану та країн Центральної Азії, які спеціалізуються на боротьбі із нелегальним обігом наркотиків. Надалі вона розширюватиме участь у цьому проекті.

Цікаво
для економіки

А по завершенні заходу Віктор Янукович запевнив представників ЗМІ: високе представництво України на масштабних міжнародних заходах відповідає її національним інтересам та допомагає вирішувати питання різного характеру. Особливу увагу Президент звернув на те, що саміти такого рівня дають можливість проводити неформальні зустрічі.

А от питанням іміджу для України є проведення на гідному рівні фінальної частини Чемпіонату Європи з футболу. «Це для нас найважливіша подія в цьому році», — сказав глава держави. Тому Україна повинна гостинно

зустріти гостей і вболівальників, які прийдуть на цей захід з усього світу.

Віктор Янукович розповів, що його зустріч із Президентом Польщі насамперед стосувалася питань європейської інтеграції України. За його словами, країни мають багато спільних позицій для успішного розвитку двосторонньої співпраці. Зокрема, це проведення чемпіонату Європи з футболу.

А з Президентом Афганістану глава Української держави домовився створити Спільну міжурядову комісію з питань торговельно-економічного співробітництва. Окрім цього, обговорено двосторонні відносини та питання, пов'язані з гуманітарною місією України в цій країні. «Ми обговорили широкий спектр співпраці, яку започаткуємо найближчим часом. Це і будівництво різних об'єктів інфраструктури в Афганістані: транспортної, енергетичної, ремонт військової техніки часів СРСР», — передає слова Президента його прес-служба. Дійшли згоди сторони і в тому, що має відбуватися обмін візитами на

високому рівні, адже Афганістан для нас є цікавим економічним партнером у регіоні.

Нашій країні потрібно також поглибити співробітництво з Румунією. За словами Віктора Януковича, із Президентом цієї країни він говорив про хід виконання двосторонніх зобов'язань. На основі цього ухвалено рішення про посилення співробітництва між країнами. «Прийшов час активізувати нашу співпрацю на двосторонньому рівні», — підкреслив він. Нам треба посилювати нашу співпрацю. Дуже багато є спільних справ», — резюмував Президент, додавши, що мають відбутися його візит до Румунії, а його румунського колеги до України.

Результат —
нафта й газ

Перебуваючи у США, Віктор Янукович доручив послу України Олександру Моцику підтримувати постійний діалог з діаспорою.

«Ми вже зустрілися з окремими нашими земляками, які мені передали вітання від громади, деякі

листи», — так він говорив журналістам про те, що потенціал українців, які проживають у США, треба використовувати для розвитку українсько-американських відносин.

Президент підкреслив: влада не втрачає контакту з українцями, які проживають за межами нашої держави. На його переконання, й інтерес іноземних інвесторів до України свідчить про ефективну політику у сфері залучення інвестицій та покращення інвестиційного клімату. У цьому контексті глава держави високо оцінив зацікавленість у роботі в Україні з боку компаній «Шеврон» та «ЕксонМобіл Експлорейшн». На його думку, йдеться про свідчення високого рівня співпраці нашої держави з інвесторами.

Віктор Янукович зазначив, що Україна пропонує комфортні умови для капіталовкладень у вітчизняну економіку: «Ми пропонуємо такі правила, які задовольняють інвесторів. Вони вкладатимуть значні інвестиції в Україну, а ми, у свою чергу, отримуватимемо результат у вигляді нафти і газу».

Інновації замінять
дорогий газ

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ. Україна має найсучасніші розробки в галузі енергоефективності. Про це заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров після відвіданні Інституту технічної теплофізики НАН України та виставки «Енерго- та ресурсозабезпечення».

Під час ознайомлення з розробками інституту главі уряду представили програму, яка охоплює 24 регіони України. Її реалізація дасть державі змогу зекономити 4 млрд кубометрів природного газу на рік. Однак для її виконання необхідно вкласти 24 млрд грн.

Тому Прем'єр-міністр поставив перед науковцями і керівництвом Інституту завдання вдосконалити цей документ, зокрема в частині максимального здешевлення при запровадженні таких технологій. При цьому він підкреслив, що серйозне виробництво енергозберігаючого обладнання знизить його вартість.

Там, де можливо, необхідно максимально запроваджувати енергозберігаючі технології та максимально скорочувати споживання газу, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. «Енергозберігаючі технології слід запроваджувати в житлово-комунальному господарстві, бюджетній сфері, промисловості, — всюди, де можна скорочувати споживання дорогого російського газу, необхідно реалізовувати такі технології», — зазначив Микола Азаров.

Він також підкреслив, що уряд приділяє питанням енергоефективності, енергозбереження максимальну увагу, нагадавши: ті, хто запроваджує енергоощадні технології, звільняються на 10 років від сплати податку на прибуток.

На оздоровлення дітей
державна виділить мільярдКатерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

АКТУАЛЬНО. На зустрічі з представниками громадських об'єднань у сфері захисту прав дітей Микола Азаров порушив тему організації дитячого відпочинку. Зі слів Прем'єра присутні зрозуміли, що уряд планує за 3—5 років повністю модернізувати інфраструктуру дитячих таборів. Це пов'язано з тим, що за роки незалежності країна втратила десятки оздоровчих закладів. За словами глави уряду, якщо в 1990 році мали можливість оздоровитися відносно майже 470 тис. дітей, то минулого року — менш як 200 тисяч. Це при тому, що в Україні понад 8 млн дітей у віці до 17 років, а з них шкільного віку — близько 4 млн.

Микола Азаров окремо навіс і статистичні дані: у 2010 році 54,8% дітей забезпечено оздоровленням та відпочинком, а в 2011 році цей показник зріс до 63,3%. На це з державного та місцевого бюджетів було виділено понад 858 млн грн, а у 2011-му — більш як 900 млн грн. Цього ж року на оздоровлення та відпочинок 2 682 821 дитини (це 64% від загальної кількості) передбачено мільярд гривень.

Микола Азаров зазначив, що нині в системі дитячого відпочинку українці найбільше віддають перевагу таборам при школах. От і виходить, що 40% дітей перебувають у дитячому оздоровчих або санаторно-курортних установах разом із дорослими, а майже 60% — у шкільних таборах чи таборах праці і відпочинку.

З огляду на це Прем'єр наголосив на трьох завданнях, поставлених урядом на цей рік. По-перше, потрібно забезпечити якісний відпочинок для максимальної кількості дітей. По-друге, слід сконцентрувати зусилля на оздоровленні передовсім соціально вразливих дітей.

А це — діти-інваліди, діти, постраждалі від наслідків Чорнобильської катастрофи, діти-сироти. А третє завдання уряду — розпочати відновлення мережі таборів дитячого відпочинку і санаторіїв на сучасній основі.

Прем'єр переконаний, що нині держава спроможна вирішити всі ці питання на користь дітей. Постає проблема лише з наданням житла для дітей-сиріт.

У цьому контексті Прем'єр наголосив: уряд планує будувати доступне житло за новими технологіями. Програма іпотечного кредитування і «Доступне житло» для дітей-сиріт повинні діяти на особливих пільгових умовах. «З наступного року ми плануємо будувати доступне житло за новими технологіями. Є європейські технології, які дають змогу побудувати житловий будинок на 80—100 квартир за 6—8 місяців. Це квартири не на 200 кв. м, але вони абсолютно нормальні за європейськими стандартами, — пояснив він, додавши, що в країні потрібно створити близько 20 будівельних комбінатів. — Це практично в кожній області. Тоді ми зможемо вийти на стрімкі масштаби будівництва».

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Професійним хуліганам
обмежать доступ на футбол**БЕЗПЕКА.** Секретар РНБО Андрій Ключев назвав низку загроз, що можуть виникнути під час Євро-2012**Вадим ПРОЦИШИН,**
«Урядовий кур'єр»

Нині можна констатувати, що силові структури України разом із закордонними колегами готові підтримати безпеку під час проведення Євро-2012 на рівні світових стандартів. Наші спецслужби, військові, рятувальники та медики здійснюють співробітництво з відповідними відомствами Польщі та ряду інших країн. А міжнародна координація здійснюється на базі штабу антитерористичного центру при Службі безпеки України. Про це повідомив Секретар Ради національної безпеки та оборони Андрій Ключев під час засідання Міжвідомчого координаційного штабу з питань безпеки та правопорядку при Президентові, присвяченого проведенню фінальної частини чемпіонату Європи з футболу.

«Ми ретельно вивчали досвід Великобританії,

Німеччини, Сполучених Штатів Америки, Швеції, Ірландії, Ізраїлю та інших країн щодо проведення антитерористичних заходів, організації безпечної роботи транспорту, охорони громадського порядку, супроводження вболівальників та решти того, що може бути корисним під час чемпіонату. Проведено необхідну нормотворчу, організаційну, організаційно-технічну роботу з підготовки до фінальної частини Євро-2012. До цієї роботи залучено провідних спеціалістів та фахівців країни», — заявив Андрій Ключев.

Разом з тим, за його словами, є низка питань, викликів та загроз, що потребують спільного вивчення та відповідного реагування. Зокрема Секретар РНБО повідомив, що є окремі недоліки в організації безпеки у фан-зонах, що функціонуватимуть у центральних частинах міст-господарів чемпіонату. Це пов'язано з масовим скуп-

ченням вболівальників з різних країн.

Крім того, у сфері перевезень залишаються проблеми з обладнанням системами спостереження, заходами контролю пасажиропотоків, недостатньою кількістю кінологічних підрозділів для забезпечення догляду пасажирів та вантажу.

Також не виключена з'ява провокацій та неправдивих анонімних повідомлень про можливі теракти, що відволікатиме силові структури від виконання основних завдань, у тому числі від боротьби з реальними терористичними загрозами.

«Однією із загроз може бути радикалізація дій футбольних хуліганів, які у період проведення чемпіонату можуть спровокувати масові порушення громадського порядку, сутички із вболівальниками з інших країн, прояви ксенофобії та расизму. Тому важливо обмежити прибуття до України

таких професійних порушників порядку під час проведення футбольних матчів. Нині таку роботу здійснює СБУ, МВС, Державна прикордонна служба разом з Інтерполом», — зазначив Секретар РНБО.

При цьому він наголосив на тому, що можливі загрози відомі і необхідно бути готовими адекватно на них реагувати. Для цього слід максимально ефективно використати час, що залишився до початку Євро-2012.

«Головне — це свято, яке ми повинні організувати на найвищому рівні для наших гостей та громадян України і за яким нас будуть оцінювати не тільки в Європі, а й в усьому світі. Вважаю, що гасло чемпіонату «Творимо історію разом» для нас із вами повинно бути трансформоване в девіз «Забезпечимо безпеку разом», реалізований у найкращий спосіб у практичних справах», — заявив Андрій Ключев.

ПРОШУ СЛОВА!

Екстремалам
підійде й ...
електричка**Любомира КОВАЛЬ,**
«Урядовий кур'єр»

Колеги інколи по-доброму «приколюються», називаючи мене «дитиною мегаполіса». Водночас натякаючи, що комфортно почуваюся тільки тоді, коли з крана за першим рухом руки біжить холодна чи гаряча вода, а приготування їжі зводиться до розігрівання її у мікрохвильовці. І, ніде правди діти, напевно, вони не помиляються.

Та хоч як дивно, на травневі свята після довгих умовлянь подрузі вдалося переконати мене поїхати до неї на дачу — до сонечка і природи, як кажуть. А світ як для мене неблизький — електричкою до Яготина понад 3 години. Здогадувалася, що подорож не буде легкою, але й не підозрювала, щоб аж так.

Добре, що з дому вийшла із запасом часу. Бо коли підійшла до кас приміського вокзалу по квиток, виявила, що в жодному з чотирьох віконечок немає касира. А біля них уже зібралося чимало пасажирів із дітьми, які, потерпаючи від спеки, бризкалися водою та безперервно верещали. «А куди поділися касири? Оце працівники: гуляють — зарплата іде», — нервувала черга. «Ну, вийшли... за потребою, вони ж теж люди», — примирливо відповів міліціонер, який чергував поряд. «Усі одразу?» — здивувалася я. «Ну, один — покурити, другий — зателефонувати додому, третій... ще кудись», — почав перелічувати страж порядку. Тож чекати довелося хвилин із 20. За цей час мені двічі проїхали вагізю по нозі, а від дитячого крику встигла розболітися голова. Та нехай йому, затиснувши в руці «з боями» здобутий квиток (кілька бабусь із черги жваво просочили поперед мене, пробурчавши, що літнім людям слід поступатися чергою), попрямувала на перон.

Сонце пекло нещадно, а всі місця на лавах під навісом, яких, до слова, можна було б зробити принаймні вдвічі більше, вже зайняли ті самі бабусі з клунками. А тут ще по привокзальному радію передали, що з технічних причин електричка затримується на 15 хвилин. Тож мою багатостраждальну голову весь цей час немилосердно палило сонце. Та врешті електричка прибула. Кілька спроб відчинити вікно у вагоні, аби одразу не впасти від задухи, успіху не мали. Сидіти довелося на порізаному дерматиновому сидінні та дивитись у вікно, вкрите товстим шаром пилуки.

Далі — ще «веселіше». Уже з другої зупинки до вагона почали заходити продавці різного краму та продуктів. Ну, вода і морозиво у спеку — хоч якийсь порятунком від задухи. Але ж до уваги пасажирів пропонували і «свіженькі» піржки та біляші, бутерброди, різноманітні цукерки. Можливо, вранці ці продукти і справді були свіжими (хоч не факт), але кілька годин у торбі при температурі понад 30 градусів — про яку «свіжість» ідеться? Та люди, на диво, купували. І ті ж бабусі з клунками, і мами — своїм дітям. Що сталося після ласування тим «свіженьким» з їхніми шлунками — можу лише уявити... Але апофеозом, як на мене, стала пропозиція купити... розпилювач хімікатів для городу разом із набором трунків. Добре, що продавець не надумав провести просто у вагоні робочу презентацію продукції.

До того ж, продавці того краму так часто смикали за двері у вагоні, що ті врешті зіскочили з шарнірів. Одна половина дверей перестала зачинятися. І коли чоловіки періодично виходили покурити в тамбур, дим майже без перешкод потрапляв до вагона — дихати ним довелося і бабусям, і дітям.

І коли врешті приїхала, була здивована чергою, яка утворилася на платформі. З'ясувалося, що посеред перону... залізна стіна, обійти яку може тільки одна людина. Тому й довелося пасажирам вишикуватися в чергу й обходити ту перепону, навісаючи над залізничними рейками. Тривало дійство хвилини із 15, у процесі якого діти знову ж таки верещали, а стомлені бабусі впустили з перону кілька клунків, діставати які з рейок було небезпечно.

Отже, поїздка запам'яталася надовго. Пригадала, як недавно в Інтернеті читала про хлопців-мажорів, які шукали собі екстремальних розваг під час канікул. Так і хочеться їм порадити: «Навіщо стрибати з парашутом чи занурюватися в океан з аквалангом? Прокатайтеся у приміській електричці — незабутні враження вам гарантовані!»

Швидко. Комфортно. Зручно

ПОЇХАЛИ! У Донецьку після реконструкції ввели в експлуатацію найсучасніший в Україні залізничний вокзальний комплекс**Павло КУЩ,**
«Урядовий кур'єр»

Опівночі у вівторок у Донецьку почав обслуговувати пасажирів новий вокзальний комплекс. Зміни очевидні: загальна площа всіх приміщень зросла з 5 тисяч 800 до 21 тисячі 593 квадратних метрів, а пропускна спроможність «залізничних воріт» збільшилася з 15 до 35 тисяч пасажирів. Прикметно, що збудований ще майже 70 років тому один із символів міста двічі реконструювали, проте жодного разу так і не вдавалося збільшити його пропускну здатність.

Утім, не кількістю єдиною, адже на вокзалі насамперед подбали про зручності для пасажирів. До нового вокзального комплексу входять відреставрована головна будівля, приміський та транзитний вокзали, два торговельні комплекси, автостанція. Після спорудження приміщень транзитного та приміського вокзалів вдалося відокремити потоки пасажирів місцевого та далекого сполучення. Тобто нині залізничний комплекс у Донецьку — найсучасніший в Україні залізничний об'єкт. «Тут зроблено все для комфорту пасажирів, аби вони долали якомога менші відстані, — зазначив віце-прем'єр-міністр —

Новий вокзал вражає архітектурою

міністр інфраструктури Борис Колесніков, який взяв участь в урочистому відкритті вокзалу. — Проте ми оцінимо ефективність всього комплексу та правильність проекту тільки після того, як почнемо враження пасажирів».

Але вже зараз є підстави вважати, що пасажирів належно оцінять створені для них максимально комфортні умови. Адже у вокзальному комплексі збільшено і кількість кас, і розмір касових залів. У кілька разів збільшило місць у залах

очікування та кімнатах відпочинку. Обладнані ліфтами й ескалаторами галереї гарантують повну безпеку під час переходу до потягів. А високі приміські платформи створюють додаткові зручності під час посадки та висадки. Не забули й про пасажирів з обмеженими фізичними можливостями, адже виділено окремий зал для їх обслуговування, облаштовано спеціальні ліфти, ескалатори, пандуси, кнопки викликів касирів.

Під час реконструкції вокзального комплексу

використовувалися найсучасніші технології, більшість яких в Україні застосовано вперше. А ще вокзал, що тепер поєднує в собі дві архітектурні лінії — так званий «сталінський класицизм» і сучасний «хай-тек», готовий приймати і старі, і сучасні швидкісні потяги «Хундай» та «Шкода». Саме для цього спеціально подовжили три пасажирські платформи, де людей зможуть одночасно обслуговувати два потяги пришвидшеного руху.

Іспанська освіта
не поза політикою**Ганна РОМАШКО**
для «Урядового кур'єра»

ТАКЕ ЖИТТЯ. Учора всі навчальні заклади країни на Піренейському півострові не працювали на знак протесту проти урядової програми економії. Кабінет прем'єра Маріано Рахоя, який з часу вступу на посаду у грудні минулого року запропонував уже не один план скорочення витрат, наполягає, що аби вкластися в рамки запланованого бюджету необхідно урізати мінімум 20 відсотків освітянського коштів.

У школах та університетах вважають, що це призведе до збільшення кількості учнів у класах, а вчителям доведеться працювати понаднормово за ту саму платню. Водночас плата за навчання в університетах може зрости на чверть. Тож не дивно, що до протестів приєдналися учні та їхні батьки.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

«Які пільги та соціальне забезпечення існують для інвалідів та ветеранів війни? Як держава захищає ці категорії громадян?» —

тема нашої наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде директор департаменту Державної служби з питань інвалідів та ветеранів **УСТИМЕНКО Світлана Миколаївна**. Поставити запитання ви зможете **24 травня з 11.00 до 12.00** за телефоном: **253-15-83**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: **imrich@ukcc.com.ua**

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 травня 2012 р. № 388
Київ

Деякі питання здійснення експортних операцій з металобрухтом

Відповідно до статей 9 та 12 Закону України «Про металобрухт» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

- Затвердити граничні обсяги експорту брухту чорних металів у 2012 році на рівні 900 тис. тонн.
- Установити, що митне оформлення експорту металобрухту здійснюється на підставі паперового примірника картки реєстрації-обліку зовнішньоекономічного контракту (договору) на здійснення експортних операцій з металобрухтом або її примірника у формі електронного документа.
- Внести до Порядку реєстрації зовнішньоекономічних контрактів (договорів) на здійснення експортних операцій з металобрухтом, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 р. № 155 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 8, ст. 341, № 45, ст. 2069; 2008 р., № 39, ст. 1299; 2011 р., № 61, ст. 2435), зміни, що додаються.
- Міністерству економічного розвитку і торгівлі забезпечити протягом двох місяців подання Державній митній службі карток реєстрації-обліку зовнішньоекономічних контрактів (договорів) на здійснення експортних операцій з металобрухтом у формі електронного документа.
- Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 3 травня 2012 р. № 388

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку реєстрації зовнішньоекономічних контрактів (договорів) на здійснення експортних операцій з металобрухтом

- У пункті 2:
 - абзац сьомий виключити;
 - в абзаці десятому слово «сертифікат» замінити словами «завірену в установленому порядку копію сертифіката».
- Пункти 3 і 7 викласти у такій редакції:

«3. Рішення про реєстрацію або відмову у реєстрації зовнішньоекономічного контракту (договору) на здійснення експортних операцій з металобрухтом приймається Мінекономрозвитку в межах граничних обсягів експорту брухту на відповідний рік.»

«7. У разі виявлення у поданих суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності документах, що передбачені пунктом 2 цього Порядку, недостовірної інформації або у разі анулювання ліцензії на провадження господарської діяльності із заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів Мінекономрозвитку анулює у триденний строк раніше видану картку реєстрації-обліку зовнішньоекономічного контракту (договору) на здійснення експортних операцій з металобрухтом, про що повідомляє в семиденний строк Держмитслужбу.»

3. Пункт 11 доповнити абзацом такого змісту:
«У разі здійснення митного оформлення експорту металобрухту на підставі картки реєстрації-обліку зовнішньоекономічного контракту (договору) на здійснення експортних операцій з металобрухтом у формі електронного документа інформація про фактичний обсяг відвантаження товарів відповідно до зазначених у такій картці умов надсилається Держмитслужбою Мінекономрозвитку в установленому зазначеними органами порядку.»

4. У тексті Порядку слово «Мінекономіки» замінити словом «Мінекономрозвитку».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 травня 2012 р. № 282-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству внутрішніх справ на 2012 рік

- Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству внутрішніх справ на 2012 рік у спеціальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків споживання у сумі 102 078,7 тис. гривень шляхом зменшення їх обсягу за програмою 1004020 «Забезпечення виконання завдань та функцій у сфері громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб» та збільшення їх обсягу за програмою 1001050 «Забезпечення захисту прав і свобод громадян, суспільства і держави від протиправних посягань, охорона громадського порядку та протидія незаконній міграції».
- Забезпечити:
Міністерству внутрішніх справ — погодження перерозподілу видатків, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;
Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.
- Міністерству внутрішніх справ забезпечити до завершення формування територіальних органів і підрозділів Державної міграційної служби надання послуг, передбачених пунктами 25—32 переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ та територіальними органами і підрозділами Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2007 р. № 795 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 42, ст. 1671; 2011 р., № 84, ст. 3068).

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

Швидше та комфортніше, але дорожче

СТАРТ. З 27 травня з Києва до Харкова і Львова курсуватимуть електропоїзди Hyundai

Лариса ДАЦЮК,
«Урядовий кур'єр»

У п'ятницю, 25 травня, з Центрального вокзалу Києва Президент України урочисто відправив до Харкова та Львова два поїзди Hyundai. А вже з 27 травня розпочнеться регулярний рух швидкісних потягів за цими маршрутами. Тепер буде лише три пари швидкісних електропоїздів (дві — з Києва до Харкова й одна — з Києва до Львова). Решту незадіяних потягів у Львівському та Донецькому напрямках планують пустити у першій половині червня.

Графік руху трьох пар, що вже призначені, такий: відправлення з Харкова о 06 год. 50 хв. та о 18 год. 45 хв., прибуття до Києва — 11 год. 30 хв. та 23 год. 15 хв. відповідно. У зворотному напрямку: 18 год. 15 хв. та 06 год. 15 хв., прибуватимуть до Харкова о 22 год. 50 хв. та о 10 год. 45 хв. Час відправлення Hyundai зі Львова — 07 год. 00 хв., прибуття до Києва — 11 год. 55 хв. З Києва поїзд відходитиме о 18 год. 20 хв., а прибуватиме до Львова о 23 год. 15 хв.

Денні міжрегіональні електропоїзди виробництва «Hyundai Rotem» курсуватимуть із мінімальною кількістю зупинок. На шляху прямування від Києва до Харкова і зворотного поїзд зупинятиметься у Миргороді та Полтаві, з Києва до Донецька і назад — у Миргороді, Полтаві та Слов'янську, з Києва до Львова в обидва кінці прямуватиме без зупинок. Про це повідомив начальник головного управління пасажирського господарства Укрзалізниці Олександр Іванько.

Як попередньо передбачалося, вартість поїзду у різні дні тижня буде неоднаковою. Так, по понеділ-

ках, вівторках та середах квиток коштуватиме у сполученні Київ—Харків — 422,91 грн у 1 класі та 275,66 грн у 2-му, Київ—Львів — 474,89 грн та 307,45 грн, Київ—Донецьк — 564,25 грн та 367,75 грн. Щочетверга та щосуботи при купівлі квитків діятиме знижка 10%, а вартість поїзду при оформленні проїзного документа в п'ятницю та неділю підвищуватиметься на 10%. Якщо ж пасажир одразу купує квитки в обидва кінці, застосовується 10% знижка вартості поїзду.

Залізничники стверджують, що подорож у міжрегіональних електропоїздах коштуватиме значно менше, ніж у літаку. Причому, для пасажирів економ-класу, які прямуватимуть з Києва до Харкова (час подорожі з урахуванням тривалості реєстрації та перельоту — понад 2 години) — 1197 грн, з Києва до Львова (понад 3 год.) — 1197 грн, з Києва до Донецька (2,5 год.) — 1389 грн. Поїзд автотранспортом хоч і дешевший (відпо-

ДОВІДКА «УК»

Нові денні міжрегіональні електропоїзди Hyundai із місцями для сидіння та швидкістю до 160 км/год належать до категорії Інтерсіті(+). Загальна кількість місць для сидіння — 579, з них 1-го класу — 168, 2-го класу — 411 та 2 місця для інвалідів. Є стелажі для розміщення ручної поклажі, багажні полиці, телеекрани. Кожний вагон обладнано двома туалетами, у головному — туалет, пристосований для інвалідів. До послуг пасажирів вагон з буфетом та 51 місцем другого класу.

Вагони електропоїздів оснащені автоматичними зовнішніми розсувними дверима, системою вентиляції і кондиціонування повітря, з функцією охолодження повітря в літній період і обігріву в зимовий період.

відно 160—185 грн, 180—215 грн та 265—315 грн), зате тривалість подорожі розтягується на 8—8,5 та понад 11 год.

Після відкриття продажу квитків на швидкісні поїзди Hyundai впродовж доби було продано 900 квитків на напрямки Київ — Харків і 200 квитків на напрямки Київ — Львів. Про це повідомив на брифінгу начальник Головного управління Укрзалізниці Олександр Іванько. «У ЗМІ були побоювання щодо того, чи стануть ці нові поїзди користуватися

популярністю. Однак такі ж настрої були і десять років тому, коли ми запустили експresi з Києва до Харкова, а сьогодні ці поїзди є надзвичайно популярними. Очевидно, що українські пасажирів вже готові до того, щоб залізничні перевезення перейшли на інший рівень швидкості і комфорту, ми бачимо це за першими результатами продажів», — зазначив він.

Пільги на поїзд, встановлені чинним законодавством, поширюються і на поїзд у денних електропоїздах Hyundai.

КОРИСНА ІНФОРМАЦІЯ

Знижку 50% на підставі посвідчення (без талонів) на поїзд у дальньому сполученні у пільговий період з 01 жовтня по 15 травня мають такі категорії:

- інваліди Великої Вітчизняної війни 1, 2, 3 групи (поїзд по території СНД) та супровідник інваліда Великої Вітчизняної війни 1 групи (не більше одного);
- інваліди війни 1, 2, 3 групи (поїзд по Україні) та супровідник інваліда війни 1 групи (не більше одного);
- інваліди загального захворювання, діти-інваліди та особи, які супроводжують інвалідів першої групи або дітей-інвалідів (не більше однієї особи);
- жертви нацистських переслідувань — інваліди 1, 2, 3 групи та супровідник інваліда 1 групи (не більше одного).

Пільги на підставі талонів (безкоштовно та зі знижкою 50%) на поїзд у дальньому сполученні протягом року (один раз туди і назад) мають такі категорії:

- Герої Радянського Союзу;
- Герої Соціалістичної Праці;
- особи, нагороджені орденами Слави трьох ступенів;
- супровідник інваліда Великої Вітчизняної війни 1 групи (один);
- інваліди Великої Вітчизняної війни 1, 2, 3 групи;

- учасники Великої Вітчизняної війни;
- Герої Соціалістичної праці, Герої України, повні кавалери ордена Трудової Слави;
- інваліди війни 1, 2, 3 групи;
- учасники бойових дій та учасники війни;
- батьки і дружини військовослужбовців, які загинули;
- повні кавалери ордена Слави, особи, нагороджені чотирма і більше медалями «За відвагу»;
- особи, на яких поширюється дія Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», у т.ч. член сім'ї загиблого учасника бойових дій;
- жертви нацистських переслідувань — інваліди 1, 2 групи та супровідник інваліда 1 групи (не більше одного).

Для студентів діє пільга 50% вартості поїзду протягом року (загальні та плацкартні вагони, вагони II-III класу швидкісних поїздів, приміське сполучення) — для студентів вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації та учнів професійно-технічних навчальних закладів незалежно від форм власності.

Діти віком від 6 до 14 років мають право на знижку 25 % у всіх типах вагонів і поїздів протягом року.

Графік руху поїздів Hyundai та вартість поїзду у міжрегіональних електропоїздах категорії Інтерсіті (+) на базі електропоїздів «Hyundai» (на період 27.05 — 31.05, К. — 1,01)

№ п.п.	Сполучення	Відстань (км)	Час відправлення	Час прибуття	Вартість поїзду з урахуванням ПДВ, страхового та комісійного зборів (грн)					
					понеділок, вівторок, середа (базова вартість)		четвер, субота (зниження — 10 %)		п'ятниця, неділя (підвищення — 10 %)	
					1 клас	2 клас	1 клас	2 клас	1 клас	2 клас
1	Харків — Київ	489	06:50	11:30	422,91	275,66	381,82	249,29	464,00	302,02
2	Київ — Харків		18:15	22:50						
3	Київ — Харків		06:15	10:45						
4	Харків — Київ		18:45	23:15						
5	Львів — Київ	575	07:00	11:55	474,89	307,45	428,60	277,91	521,18	337,00
6	Київ — Львів		18:20	23:15						
	Київ — Донецьк*	747			564,25	367,75	509,03	332,18	619,48	403,33

*Графік руху решти незадіяних електропоїздів Hyundai у Львівському та Донецькому напрямках планується призначити у першій половині червня

ЦЕ ВАС ЦІКАВИТЬ

«Вкладники свої кошти отримують»

Голова правління АТ «Ощадбанк»
Сергій ПОДРЕЗОВ

З 1 червня починається виплата компенсаційної тисячі гривень вкладникам Сбербанку колишнього СРСР. Нині ж завершується актуалізація вкладників, які не отримали ці кошти у 2008 році. Про те, як іде цей процес, ми попросили розповісти голову правління Ощадбанку Сергія ПОДРЕЗОВА.

УК Сергію Олександровичу, насамперед 1 тис. грн отримають ті, кому виповнилося більш як 70 років. Скільки з них уже актуалізувалися?

— На початку проведення актуалізації ми розробили спеціальний порядок отримання інформації про місце і час актуалізації даних для вкладників залежно від віку. Отже, вкладники, яким виповнилось понад 70 років, першими змогли отримати інформацію про місце і час актуалізації своїх даних. Більшість вкладників ми вже обслужили і тепер запрошуємо усіх вкладників Сбербанку колишнього СРСР пройти актуалізацію своїх даних. А з 1 червня Ощадбанк розпочне проводити компенсаційні виплати.

УК Які проблемні питання в цьому процесі виникають?

— У перші дні обслуговування вкладників Сбербанку колишнього СРСР спостерігалася велика активність громадян. Це можна пояснити людською психологією, коли людина боїться не встигнути і хоче бути в перших рядах. За кілька днів ми погасили напругу, і нині додзвонитися на «гарячу лінію» можна за 1—2 хвилини. Для обслуговування лише цих вкладників у нашому Контакт-центрі працює понад 500 чоловік. Нині в банк звернулося вже майже 3 млн людей. Понад 1 млн вкладників вже пройшли актуалізацію своїх даних та чекають виплати.

УК А як бути тим, хто свого часу не встиг зареєструватися? Чи можуть вони це зробити зараз?

— На жаль, ні. Банк нині не проводить реєстрацію. Відпо-

відно до постанови Кабінету Міністрів від 23 квітня 2012 року № 346, Ощадбанк відновить процедуру реєстрації з 1 вересня цього року.

УК До редакції звернулася літня жінка з Київщини, яка розповіла, що за 12 км із села приїхала до райцентру, щоб дізнатися, що потрібно для актуалізації. Замість того, аби надати інформацію, в Ощадбанку їй порадили зайти на сайт і подивитися там. Хороша порада для 75-річної жінки, яка й комп'ютер бачила лише по телевізору! Як бути у таких випадках? Що цим людям потрібно зробити, аби актуалізуватися?

— Ощадбанк як соціально відповідальний банк максимально серйозно підійшов до організації роботи з проведення компенсаційних виплат. Враховуючи колосальний досвід роботи банку в період виплат 2008 року, ключовим завданням, яке ми ставили при розробці механізмів виплат, було забезпечення комфортних умов для вкладників під час звернень у банк. Ми не можемо допустити стовпотворіння у наших відділеннях, особливо беручи до уваги, що більшість вкладників — люди похилого віку. Саме тому запропонували вкладникам, не виходячи з дому, дізнатися про місце і дату актуалізації своїх даних.

Це можна зробити за допомогою кількох каналів, і вкладник сам обирає найприйнятніший для себе. Один з найпопулярніших і доступних способів — зателефонувати на «гарячу телефонну лінію» та дочекатися з'єднання з оператором. Другий спосіб — передбачає заповнення спеціальної форми в розділі «Інформація для вкладників Ощадбанку колишнього СРСР» на сайті Ощадбанку. А в кінці квітня у вкладників з'явилася можливість за допомогою sms-повідомлення дізнаватися про місце і час проведення актуалізації своїх даних. Основний телефон «гарячої лінії», як і відправка sms-повідомлення, безкоштовні по всій Україні.

Потім вкладник із пакетом документів іде у відділення банку, щоб здійснити процес актуалізації. Тут же йому повідомляють про час, коли він має прийти в банк вдруге для отримання компенсації.

Якщо ж вкладник з якихось причин не може відвідати установи банку і пройти актуалізацію, за нього це може зробити довірена особа, на яку оформлена довіреність.

Номери телефонів «гарячої лінії»:

0-800-212-000 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів по Україні) або (044)-364-21-21 (за тарифами Укртелекому). Лінія працює з 9.00 до 18.00 без вихідних.

Фото з сайту caricatura.ru

Шлях до компенсаційної тисячі — не дуже простий

Як готуються до виплати компенсаційної тисячі у різних регіонах України? Про це дізнавалися власні кореспонденти «Урядового кур'єра».

Помилка в паспорті

ЧЕРКАЩИНА. Гаряча пора нині у працівників відділень Черкаського обласного управління ВАТ «Ощадбанку». Як розповіла начальник відділу організації роботи мережі філій та маркетингу Лариса Боровик, працівники банку продовжують інтенсивну актуалізацію вкладників Сбербанку колишнього СРСР, яка почалася ще в квітні. Люди звертаються і телефоном, і через Інтернет, аби поновити дані в «Реєстрі вкладників заощаджень громадян», щоб уже з червня одержати компенсаційну тисячу гривень проіндексованих заощаджень.

Виникає багато різних питань, які працівникам відділень доводиться терпляче вирішувати щодня. Як визнала Лариса Анатоліївна, для багатьох вкладників різниця між актуалізацією даних та реєстрацією залишається не дуже зрозумілою, хоч роз'яснювальна робота й ведеться. Ось і виникають непорозуміння.

В одному з відділень зустрів розгублену 78-річну жительку Черкас Ганну Тертичну. Звернувшись щодо актуалізації даних, вона наштотхнула на несподіванку: виявилося, що на другій сторінці паспорта громадянина України, де прізвище записане російською мовою, в ньому зроблена помилка.

— Уже 20 років живу з цим паспортом, одержую пенсію та субсидії — і жодного разу ніхто на це не звертав уваги. Всіх задовольняла перша сторінка, де запис українською. Тепер ось працівники банку виявили помилку. Через неї доведеться свою тисячу одержувати пізніше...

Як потім дізнався, пенсіонерка побувала в паспортному відділенні, де колись одержувала документ. Там пообіцяли вирішити проблему.

Ажіотажу немає

ХАРКІВЩИНА. В обласному управлінні Ощадбанку, яке розташоване в центрі першої столиці, малолюдно. Час від часу до віконця кас №№ 16, 17, 18 і 19 підходять вкладники Сбербанку колишнього СРСР, які вже пройшли актуалізацію на його сайті чи за телефонами «гарячої лінії».

— У мене на 16.10, — схиляється до віконця №17 жінка й подає необхідні документи. Касир виявляє, що замість оригіналу ідентифікаційного коду, вона принесла його копію і рекомендує прийти іншим разом.

Наступний клієнт просить зареєструвати в банку його ощадну книжку і дуже засмучується, коли дізнається, що реєстрація припинена аж до вересня.

«Скільки клієнтів, стільки й проблем», — кажуть у банку. Але ажіотажу, який був у попередні роки, немає. Тож сподіваємося, що компенсаційні виплати у Харкові проходять так само спокійно, як і актуалізація.

Люди приїжджають, а з документами проблема

ЛУГАНЩИНА. «І чого вони голову морочать? Прийшов з книжкою — віддай гроші і все», — розмірковує Людмила Єпіфанова, мешканка села Новоселівка. — «Ми з чоловіком сподіваємося отримати ту «тисячу», що у 2008 році влада обіцяла. І в мене є книжка, і в нього. Сільрада допоможе».

Та в Куземівській сільраді, до складу якої входить п'ять населених пунктів, телефон уже почервонів від перемовин.

— У нас секретарка збирає та передає інформацію щодо компенсацій, — каже голова сільради Олександр Мартовичкий. — Донедавна усі дані передавали по телефону. Та лінія перевантажена, поки вийдеш на зв'язок — наші працівники «висіли» на телефоні годинами. Лише днями вдалося провести Інтернет.

Щоправда, тепер люди скаржаться на інше — вже начебто все зареєстрували, банк надсилає sms-ки — призначає день і час, коли приїхати до райцентру Сватово в їхню філію з документами. А коли селяни приїжджають, трапляється, що папери не готові у банківських працівників.

Люди висловили таку пропозицію до Ощадбанку: він має організувати мобільні бригади, які б приїжджали до села у призначений день, і на місці вели прийом вкладників, які колись довірили державній установі свої «кровні».

«Самі не можете прийти? То ідемо до вас!»

ЗАКАРПАТТЯ. Жителі цієї області — люди грошовиті. Розмір заощаджень у колишньому Сбербанку СРСР свого часу тут був серед найвищих з розрахунку на одну «душ» по Україні.

— У списку для актуалізації даних — прізвища майже 120 тис. вкладників, — каже начальник облуправління Ощадбанку Ігор Мутка. — По області діють 160 наших відділень, до яких щодня звертаються майже тисяча громадян. Щоб не виникало черг, ми почали з найстарших. Та оскільки «навали» людей не було, зняли «вікові обмеження». Скарг із місць практично немає, як, утім, і підстав для них.

Водночас не всі, кого чекають у відділеннях, поспішають це зробити. За прогнозами, майже 15% тих, хто мав би прийти, з різних причин узагалі не з'являються. Але начальник облуправління переконаний: усі претенденти на свою тисячу отримають її після того, як звернуться. Їм оформлять документи. Врахують, що багато краян саме тепер перебувають на заробітках за кордоном або в інших регіонах країни. Сезон!

До людей немічних або ж у найвіддаленіші села, звідки важко вибратися, працівники виїжджають для здійснення актуалізації автотранспортом банку. Серед районів і міст області поки що найменшою активністю відзначається гірська Міжгірщина.

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ПОДРЕЗОВ. Народився 1970 р. Закінчив Київський державний економічний університет. Спеціальність за освітою — маркетинг і маркетинговий менеджмент. Банківською справою займається 18 років. Працював у Київській філії АКБ «Українська фінансова група», в АКПБ «Україна». У 1998 р. перейшов на роботу в Ощадбанк. У 2001 р. призначений заступником голови правління АТ «Ощадбанк» — директором департаменту обслуговування корпоративних клієнтів. Із квітня 2003 р. — заступник голови правління АТ «Ощадбанк», а з березня 2011 р. — голова правління банку.

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

«За гідну працю — рівноцінну зарплату»

Заступник директора з наукової роботи Науково-дослідного інституту праці і зайнятості населення Мінсоцполітики Микола ШАПОВАЛ

Науково-дослідним інститутом праці і зайнятості населення Мінсоцполітики та НАН України на замовлення міністерства у 2011 році виконувалась робота з удосконалення оплати праці працівників окремих галузей бюджетної сфери, яка продовжується інститутом і тепер. У межах затвердженої тематики робіт розроблено проект Методики зарахування посад працівників бюджетної сфери до певних розрядів Єдиної тарифної сітки, застосування якої передбачено розпорядженням Кабінету Міністрів від 09.06.2011 р. № 551-р «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції удосконалення оплати праці працівників бюджетної сфери» при розробці нових умов оплати праці працівників бюджетної сфери. Кореспондент «Урядового кур'єра» звернулася до заступника директора з наукової роботи НДІ праці і зайнятості населення Мінсоцполітики, академіка Академії економічних наук, заслуженого працівника соціальної сфери Миколи Шаповала з проханням висловити свою точку зору щодо необхідності реформування оплати праці в бюджетній сфері на основі Єдиної тарифної сітки (ЕТС).

УК Миколо Сергійовичу, ми знаємо, що для виконання певної роботи працівникові потрібні висока кваліфікація, знання, досвід, які безпосередньо впливають на оплату праці. Чим якісніше зроблена робота, тим вищою має бути зарплата. Так? — Справді, оцінка якісної різниці в праці відіграє визначальну роль в організації заробітної плати, оскільки вона поряд з нормуванням праці є основою, на якій будується та удосконалюється весь механізм тарифних умов оплати праці.

В Україні досі зарахування посад (професій) до певних розрядів ЄТС здійснювалося на основі дослідного методу. Завдання, пов'язані з об'єктивною оцінкою посади в ієрархії системи оплати праці, не можуть бути вирішені без урахування складності трудових функцій (роботи) та професійної кваліфікації працівника, необхідної для зайняття певної посади, завдяки яким здійснюється присвоєння тарифних розрядів з оплати праці працівникам бюджетної сфери на основі ЄТС. Вища кваліфікація дає змогу працівнику займати більш відповідальні посади. Отже, потрібен механізм обґрунтованого зарахування посад (професій) до певних тарифних розрядів ЄТС.

УК Чому виникла необхідність перегляду Єдиної тарифної сітки та умов оплати праці працівників бюджетної сфери?

— У 2009 році Рахунковою палатою був оприлюднений звіт щодо результатів аналізу упорядкування умов оплати праці працівників бюджетної сфери на основі ЄТС. У ньому йшлося, що введення ЄТС, в основному, дало змогу встановити втрачені у попередні роки міжпосадові і

міжгалузеві співвідношення, проте зверталась увага на низку рішень уряду, які повернули організацію оплати праці в бюджетній сфері в 1990-ті.

Приміром, порушується Закон «Про оплату праці», який передбачає встановлення розміру посадового окладу (тарифної ставки) працівника першого тарифного розряду на рівні, не

надано статус національних, підвищено з 01.01.2009 до 17-19 розрядів. У той же час, у національних вишах III-IV рівнів акредитації схемний посадовий оклад керівників і начальників відділів встановлено за 11-13 тарифними розрядами, а 19 тарифний розряд встановлено доценту вищого навчального закладу III-IV рівнів акредитації. Посадовий оклад вчителя вищої категорії і суфлера обласного пересувного, міського театру та театру-студії з 01.01.2009, який може займати посаду із середньою освітою, визначається за однаковим — 12-тарифним розрядом. Посадовий оклад суфлера національного театру — на рівні 16-тарифного розряду, тобто на рівні максимального посадового окладу директора

Фото Володимира ЗАЙКИ

За роботу у шкідливих умовах повинні платити більше

нижчому за мінімальну заробітну плату. Кабінетом Міністрів в ручному режимі встановлюється розмір першого тарифного розряду, який є основою для визначення розмірів посадових окладів (тарифних ставок).

Кількома постановами КМУ у 2005-2007 роках докорінно змінена схема тарифних розрядів керівних працівників, художнього, артистичного складу, професіоналів та фахівців закладів

загальноосвітньої школи з контингентом понад 1000 учнів, а посадовий оклад лікаря-хірурга вищої кваліфікації визначається за 14 розрядом.

При цьому кваліфікаційні вимоги до професійного рівня (освітньо-кваліфікаційний рівень працівників, напрям і спеціальність підготовки, підвищення кваліфікації, стаж роботи) за посадами учителя вищої категорії, лікаря-хірурга значно

Нові умови оплати праці мають запроваджуватися лише після прийняття рішення щодо встановлення першого тарифного розряду ЄТС на рівні мініимальної заробітної плати.

культури і мистецтв, працівників державної ветеринарної служби, що призвело до порушення міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень, виникнення диспропорцій у рівнях оплати праці працівників однакової кваліфікації, які виконують однакову за складністю та функціональними ознаками роботу, що, фактично, є початком руйнування основ запровадженої в бюджетній сфері тарифної системи оплати праці.

Так, для окремих категорій працівників національних закладів культури встановлені вищі тарифні розряди, ніж для аналогічних категорій працівників закладів освіти. Тарифний розряд начальників відділів, служб, цехів, театрів, яким

вищі, ніж до зазначених посад працівників закладів культури.

Мінімальний тарифний розряд для визначення посадового окладу фахівця державної ветеринарної служби, зайнятого на роботах з рентгенівською, радіологічною та іншою складною апаратурою, обладнанням, приладами і препаратами, встановлено на рівні 8 тарифного розряду. Водночас для працівників закладів охорони здоров'я, зайнятих на роботах з аналогічним обладнанням, мінімальним є 6 тарифний розряд.

Або візьмемо посадовий оклад провідного бібліотекаря Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки. Він на 7% вищий за посадовий оклад

ДОСЬЄ «УК»

Микола ШАПОВАЛ. Народився 1935 року на Полтавщині. Доктор філософії, академік Академії економічних наук України, Заслужений працівник соціальної сфери України.

генерального директора Національної парламентської бібліотеки України, посадовий оклад бібліотекаря II категорії Національного академічного театру опери і балету ім. Т.Г.Шевченка вищий за посадовий оклад головного бібліотекаря Національної парламентської бібліотеки, посадовий оклад начальника відділу квиткового господарства Національного цирку України в 1,5 раза вищий за посадовий оклад генерального директора Національного музею історії України.

одною при розгляді всієї їх сукупності в цілому. Разом з тим розподіл процесу праці на окремі роботи дає можливість знайти в них те загальне, що властиве різним видам трудової діяльності, оцінити їх складність. Для оцінки різних за складністю трудових функцій використувався аналітичний метод їх виокремлення на складові фактори, який заснований на аналізі технології робіт і організаційних умов їх виконання.

Дослідження змісту праці, які проводилися в останні три десятиріччя зарубіжними й вітчизняними науково-дослідними установами, дають змогу зупинитися на таких достатньо універсальних факторах складності робіт спеціалістів різних категорій:

- характер робіт, які визначають зміст праці;
- різноманітність (комплексність) робіт;
- самостійність виконання робіт;
- масштаб та складність керівництва;
- відповідальність.

Оскільки нашим інститутом у проекті Методики застосовані визнані вченими фактори, від яких залежить складність робіт, вважаємо недоцільним відступати від них.

УК Які труднощі виникають у фахівців інституту при проведенні комплексної оцінки посад (професій)?

— По-перше, до цього часу Міносвіти та Мінкультури не забезпечили виконання постанови КМ від 18.03.2003 № 356, одним із основних завдань якої визначено розроблення галузевих випусків Довідника кваліфікаційних характеристик професій (посад) працівників і запровадження їх на підприємствах, в організаціях та установах. Не затверджені кваліфікаційні характеристики професій (посад) працівників освіти, науки та в галузі збереження пам'яток архітектури, історії й культури, заповідної справи. Як наслідок, там відсутній один з базових документів щодо організації оплати праці та основний документ для розроблення посадових інструкцій працівникам, обґрунтування кваліфікаційних вимог при добірї кадрів.

Роботу треба розпочати з комплексної оцінки посад (професій). Зарахування посади (професії) до певного тарифного розряду ЄТС може бути проведено лише після визначення конфігурації нової ЄТС, яка має бути схвалена соціальними партнерами. Ми вважаємо, що нова тарифна сітка має бути більш гнучкою порівняно з існуючою.

Нові умови оплати праці мають запроваджуватися лише після прийняття рішення щодо встановлення першого тарифного розряду ЄТС на рівні мініимальної заробітної плати. За таких умов може бути забезпечена справедлива диференціація посадових окладів (тарифних ставок), отже діятиме принцип: за гідну працю — рівноцінну зарплату.

Валентина КОКІНА,
«Урядовий кур'єр»

УК На яких підходах ґрунтується методика, розроблена вашим інститутом?

— В основу нашої методики покладена комплексна оцінка посад (професій).

Хочу зазначити, що в світі не існують уніфіковані моделі щодо критеріїв та підходів групування посад працівників за тарифними розрядами. Країни мають певні власні традиції, які впливають на системи оплати праці. Проте відсутність ідеальних методик не знижує значущість практики оцінювання персоналу.

УК Що означає поняття «комплексна оцінка посад»?

— За визначенням МОП, оцінка робіт — це інструмент для систематичного визначення змісту робіт в ієрархії заробітної плати. Оцінка робіт спирається на порівняння та аналіз тих вимог, які пред'являються роботою до її виконавців для досягнення нормальної продуктивності праці, але без обліку індивідуальних здібностей та зусиль працівників.

Для формування критеріїв та підходів зарахування посад працівників до певних розрядів Єдиної тарифної сітки бюджетної сфери використаний комплексний підхід, який складається з двох елементів:

- оцінки професійно-кваліфікаційного рівня працівників, необхідного для зайняття певних посад;
- оцінки складності робіт.

Якісно різні трудові функції не співставні одна з

ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ

Споживачам перерахували понад 12 мільйонів

РЕВІЗІЯ. Держфінінспекція повертає громадянам зайве комірне

Лариса ДАЦЮК,
«Урядовий кур'єр»

Подивившись на свою платіжку за комунальні послуги, щоразу бачу заборгованість, хоча розраховуюся регулярно. До несплати мені зараховують дворічної давнини різницю між тоді чинними тарифами і незаконно підвищеними. І це попри те, що столичним органам місцевого самоуправління погрожував пальчиком і Антимонопольний комітет (ціни економічно не обґрунтовані, механізм нарахування непрозорий, виконавці послуг не визначені), і постійно бореться фракція «Удар» у міськраді, подаючи від імені киян позови до суду. Але віз і нині там: тарифи залишилися підвищеними, а тим, хто у проміжку між тимчасовим їх зростанням і пониженням платив по-старому, нараховували заборгованість.

Коли подібні зловживання прокотилися по всій країні, за справу взялася Державна фінансова інспекція. І світло в кінці тунелю таки з'явилося. Перевіряють як рівень тарифів, так і перерахунок вартості фактично ненаданих чи наданих не в повному обсязі житлово-комунальних послуг. На вимогу ревізорів громадянам вже повернули понад 12 млн грн.

— З початку року ми виконуємо доручення Кабінету Міністрів щодо контролю за дотриманням законності органами місцевого самоуправління при підвищенні тарифів на житлово-комунальні послуги, — пояснив голова Держфінінспекції Петро Андреев. —

Протягом лютого-квітня Держфінінспекція та її територіальні органи отримали понад 600 звернень громадян, більша частина яких надійшла через телефон довіри. Перевірялися й факти, про які громадяни повідомили Прем'єр-міністра через мережу Facebook.

За словами посадовця, переважно люди скаржаться на безпідставне підвищення комунальних тарифів протягом жовтня-грудня 2011 року та від початку 2012 року. Загалом скарги надійшли на 329 підприємств ЖКГ. І хоча кожна четверта скарга на безпідставне підвищення комунальних тарифів не підтвердилася, проте під час ревізій виявлені випадки безпідставного зростання тарифів на послуги з утримання будинків і прибудинкових територій за рахунок завищення розміру останніх, а також підвальної приміщення житлових будинків, території, на якій проводяться заходи з дератизації та дезінфекції тощо.

Зокрема такі факти встановлено у Дніпропетровську, Рівному, Харкові, Сімферополі, Керчі. Держфінінспекція проводила перевірки подекуди спільно з правоохоронними органами. За результатами ревізій призупинили дію рішень щодо підвищення тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій у Харківській, Чернівецькій, Донецькій областях, у Сумах, Херсоні, Чернігові. В Алушті, Керчі, Харкові, Рівному, а також у кількох містах Запорізької,

Фото з сайту gazeta.snk24.ru

Плата за комунальні послуги не вилітатиме «в трубу»

Миколаївської та Харківської областей міські ради зменшили затверджені ними у 2011 році та січні 2012 року тарифи, а в Полтаві та Бердянську — скасували.

Скажімо, Первомайська міська рада, що на Миколаївщині, змуснена була скасувати рішення про підвищення тарифів на послуги з водопостачання та водовідведення. Річ у тім, що тут до складу тарифу включили завищені майже у 2,5 раза витрати на касо-

ве обслуговування. Окрім того, занизили у розрахунку тарифу плановий обсяг поданої питної води, через що тариф на водопостачання та водовідведення зріс.

До таких самих дій вдався й виконком Сокирянської міської ради після ревізії, проведеної держфінінспекцією в Чернівецькій області. Дію рішення щодо підвищення тарифів для населення на послуги з водопостачання та водовідведення довелося призу-

пинити. Контролери вказали на те, що фактичні втрати води КП «Сокиряни-благоустрій» протягом останніх років становили 18%, а в тарифі вони «зросли» до 23,2%. Та й це ще не все: комунальники завищили у середньому на 40% порівняно з фактичними витратами інші складові тарифів на свої послуги (на 70% — на водовідведення, на 19% — на утримання будинків і прибудинкових територій).

За результатами ревізій скасували свої рішення про підвищення тарифів на водопостачання та водовідведення Запорізька і Первомайська міські ради, Первомайська селищна рада (Миколаївська обл.), Перовська сільрада Сімферопольського району (АР Крим), Сніжнянська міська рада (Донецька обл.).

У Києві ревізори перевіряли відповідність фактичної собівартості наданих послуг з утримання будинків і прибудинкових територій вартості затверджених тарифів. Таких невідповідностей знайшли чимало. За одинадцять місяців минулого року мешканцям Дніпровського району столиці зайве нараховано до сплати за послуги, які не надавались (або надавались не в повному обсязі), 6,398 млн грн. Споживачам уже зробили перерахунок на 5 млн 430,8 тис. грн. Однак ревізії ще тривають, повідомили у прес-службі Держфінінспекції. Нині вони проводяться на 112 підприємствах житлово-комунальної сфери, на послуги яких у 2011—2012 роках зростали тарифи для населення.

Фокус «факірам» не вдавсь

КРИМІНАЛ. Чим закінчуються фіктивні оборотки

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Ідо чого тільки додумався краді, аби обвести недосвідчений народ навколо пальця! Не треба й штукаря. Такі фокуси показують, що ну! Приміром, із зерном. Працівники одного із сільгосптовариств зуміли так закамуфлювати його в 25-метрових бункерах, що зерно нібито там зберігалось і в той же час... його там не було.

Геніальний план визрів у голові одного з працівників підприємства. Суть його — укласти договір про складське зберігання кукурудзи з Аграрним фондом України. За угодою за ці послуги надходила б чимала плата, а от зерно б там не зберігалось.

Задумано — зроблено. Договір уклали і для тимчасового зберігання отримали 15 тисяч тонн зерна, які, згідно з документацією, зберігали в орендованих товариством складських приміщеннях одного із заводів Христинівського району на Черкащині. Оплату за послуги надхо-

дила справно: щомісяця 262 тис. грн.

Так би й було «на зберігання» те збіжжя, однак спритники надумали тихенько його продати, а контролерам запудрити мізки. Так і зробили, поклавши до власних кишень кругленьку суму. А службові особи товариства, вводячи в оману Аграрний фонд, виписува-

23,5 млн грн
збитків завдали державі
черкаські махінатори

ли фіктивні складські квитанції, які вносили до єдиного державного реєстру.

Тим часом оборудкою зацікавилися працівники УБОЗу. Відвернути увагу правоохоронців махінатори вирішили за допомогою фокусів: порожні 25-метрові бункери для зберігання зерна заради маскування перекирили дерев'яними перегородками, на які тоненьким шаром насипа-

ли зерно. Прийдуть контролери, глянуть на «повні» бункери й заспокояться: всі умови договору, мовляв, виконуються.

Але на всякого мудрагеля, як мовиться, обов'язково свій проstack знайдеться. Правоохоронці чомусь не повірили на слово підприємцям та й заглянули до бункерів, де під дерев'яними перегородками, окрім мишей, не виявили нічого-сінько. Тож слідче управління УМВС України в Черкаській області взялося за справу і закінчило розслідування цих протиправних дій, а кримінальну справу за ознаками серйозних злочинів направило до суду. За попередніми підрахунками, організатори злочинної групи відмили коштів на загальну суму понад 16,5 млн грн. Усього ж державі завдано збитків більш як на 23,5 млн. У ході досудового слідства 3,5 млн грн відшкодовано, на майно вартістю понад 8 млн грн накладено арешт. Фокус христинівським «факірам» не вдавсь. Тонкощі свого «мистецтва» вони пояснюватимуть у суді.

Сплатив податки — уникнув в'язниці

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ПРАВО. Ухилення від сплати податків здебільшого закінчується судовим вироком з тюремним відтинком. А от у Сумах цими днями до суду передали справу проти місцевого підприємця для... звільнення його від кримінальної відповідальності. І це не якийсь нонсенс, а чітке дотримання вимог ч.4 ст. 212 Кримінального кодексу України, що передбачає саме такий фінал.

Як повідомила старший оперуповноважений штабу УПМ ДПС у Сумській області Наталія Шаповал, нещодавно працівники слідчого відділу податкової міліції пред'явили одному із сумських підприємців звинувачення у скоєнні злочину, пов'язаного з ухиленням від сплати податків у значних розмірах (ч.1 ст.212 Кримінального кодексу України). При здійсненні господарської діяльності той припустився низки правових порушень, що обернулися неспла-

тою чималих коштів до державної скарбниці.

У ході розслідування у правоохоронців з'явилися підстави для звільнення звинуваченого від кримінальної відповідальності. Усвідомивши провину, підприємець вирішив не випробувати долю і повернувшись до держави 290 тис. грн боргу, в тому числі майже 18 тис. грн як фінансові санкції за допущене порушення. Тобто все вдалося вирішити цивілізованим юридичним способом.

СБУ ліквідувала 8 «конвертів»

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

ЗЛОЧИН. На Луганщині правоохоронці припинили діяльність «конвертаційного центру», що дало змогу вивести з тіньового обігу майже 1 млрд грн фінансових ресурсів майже 50 підприємств. За словами керівника прес-служби управління СБУ в Луганській області Юлія Єременка, у Харкові «конверт» навіть мав свою «філію». Правоохоронці провели спецоперацію і затримали кур'єра з 1,7 млн грн готівкою.

Одночасно в офісах нелегальної структури вилучено документи та печатки 15 підконтрольних тіньовикам

структур, реквізити та кліше підписів фізичних осіб, задіяних у протиправній схемі. Під арештом зараз й автомобілі представницького класу загальною вартістю понад \$300 тис., які організатори «конвертаційного центру» придбали, легалізувавши злочинні доходи. Щодо осіб, причетних до протизаконної діяльності, Службою безпеки порушено кримінальну справу.

У відомстві переконані, що серйозною проблемою економічної безпеки є рівень управління грошовими потоками та здатність держави протистояти відтоку фінансових коштів у тіньову економіку. Наскільки це явище масштабне можна судити з такого: влітку 2011 року в Луган-

ській області співробітники СБУ припинили діяльність нелегальної фінансової структури, яка спеціалізувалася на операціях з незаконного переведення в «тінь» безготівкових грошових коштів різних суб'єктів господарювання. Місячний обіг такого центру (у його роботі брали участь працівники двох банківських установ і навіть транспортування готівки здійснювалося інкасаторською машиною, що належить банку) перевищував 100 млн грн.

Загалом торік на Луганщині СБУ ліквідувала 8 конвертаційних центрів, що дало змогу припинити тіньовий обіг грошових коштів у сумі понад 1,2 млрд грн.

ФІНАНСИ

У пошуках уніфікованого ключа

ЗАКОНОПРОЕКТ. Електронні торги в Україні можуть обмежити редукціями, хоча світовий досвід передбачає й інші моделі держзакупівель

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

На розгляді у Верховній Раді перебуває законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про здійснення державних закупівель» щодо впровадження процедури електронний реверсивний аукціон» (№8633, прийнятий у першому читанні). Автор документа народний депутат Ірина Горіна обґрунтовує актуальність його прийняття потребою переходу на сучасні інформаційні технології й розробки у сфері здійснення держзакупівель на зразок тих, що діють у країнах Західної Європи, США, Канаді, Росії. Завдяки їй значно підвищується рівень конкурентності (на 5—10% збільшується кількість фірм-учасників). Крім того, економиться до 20% від загальної суми замовлень бюджетних коштів. У США електронна система торгів функціонує з 1998 року і була започаткована для закупівлі озброєння, предметів матеріально-технічного забезпечення військ. Як наслідок, її поширили й на інші сфери, адже адміністративні витрати були скорочені у країні від \$400 до \$4 при закупівлі продукції на суму приблизно \$1 тис. У Великобританії, Швеції, Голландії, Фінляндії такі системи запроваджено кілька років тому.

Законопроект №8633 передбачає існування в Україні кількох торгових електронних майданчиків. Вимоги до їхніх операторів і перелік документів від потенційних учасників для реєстрації має встановлювати уповноважений орган — Мінекономрозвитку і торгівлі. Один із дискусійних моментів — «як ефективніше працюватиме система?»: якщо інформація потраплятиме на веб-портал, а потім автоматично відображатиметься на торговому майданчику чи (як передбачено у проекті) оголошення через оператора майданчика потраплятиме на портал.

Фото з сайту news.rambler.ru

Фахівці опікуються безпекою інформації

Черкаський досвід

Анонімна система електронних торгів при держзакупівлях у разі запровадження в Україні сприятиме руйнації корупційних зв'язків між їхнім замовником та учасниками. Водночас, як повідомив в інтерв'ю «УК» начальник відділу розвитку конкуренції Черкаської міської ради Олександр Барабоха, не можна підводити держзакупівлі під комерційну основу, бо це призведе до ситуації, що склалася з колишньою Тендерною палатою. На його думку, із проекту треба обов'язково вилучити норму, яка дозволяє оператору майданчика залишати на законних підставах частину забезпечення пропозиції конкурсних торгів у розмірі 25 неоподатковуваних мінімумів громадян (п.6 ст.398 закону), а також одержувати винагороду з учасника, з яким укладено договір про закупівлю у розмірі не більше 50 н.м.г. (п.4 ст.392 закону).

Нині працівники Черкаської міської ради розробляють електронний майданчик закупівель, який назвали не аукціоном, а редукціоном (торги, орієнтовані на зменшення, а не збільшення ціни — Авт.). Поштовхом до його створення стали зміни до Зако-

ну «Про державні закупівлі», що набули чинності 17 січня цього року, якими максимальна планка держзакупівель за роботами підвищена з 0,3 до 1 млн грн. Але ж міський бюджет не «гумовий»: Черкаси — не дуже велике місто за чисельністю населення і бюджетом порівняно з іншими обласними центрами країни, тому міська влада зобов'язала підприємств зобов'язала підприємств застосовувати електронні процедури навіть тоді, коли чинне законодавство цього не вимагає, для більш ефективного використання бюджетних коштів.

Дешевше — не означає краще

У проекті №8633 передбачено, що єдиним критерієм оцінки пропозиції й вибору переможця під час електронного реверсивного аукціону (ЕРА) є ціна. Водночас у Положеннях директиви ЄС №18 таких обмежень щодо ЕРА не встановлюється і передбачаються інші критерії оцінки.

«Нині єдиним критерієм є ціна, але чи можна дешево зробити роботу, яка забезпечить нормальне безперервне функціонування та захист програмного забезпечення? Роботи, пов'язані з експертизою проектів у сфері IT-технологій, мають

обов'язково передбачатися на рівні законодавства», — вважає Ірина Івченко, віцепрезидент з інформаційної безпеки Київського відділення ISACA (міжнародна громадська організація, що об'єднує IT-професіоналів 170 країн світу у сфері IT-управління та інформаційної безпеки, IT-аудиту і IT-проектів).

У 2010—2011 рр. Київське відділення ISACA проаналізувало стан справ щодо впровадження IT-технологій в Україні, розглянувши концепцію електронного уряду, елементом якої є електронні торги. Фахівці вважають, що навряд чи законодавчі ініціативи можна успішно впровадити, якщо під ними не буде технічної основи. Про це свідчать нещодавні хакерські атаки, які «поклали» в Україні багато державних сайтів. У світі існує практика, коли на замовлення власників сайтів проводиться так званий тест «на проникнення», який може забезпечити контроль надійності захисту ресурсу від хакерів. Крім того, було б доцільно розробити єдині вимоги до архітектури та навігації сайтів органів влади, зокрема з держзакупівель. Це спростило б роботу з ними і зацікавило б багатьох можливих претендентів на виконання тих чи інших

замовлень за рахунок стандартного підходу та простоти роботи.

«Якби ми не апелювали до законодавства з електронного документообігу і електронно-цифрового підпису, треба визнати, що в Україні ці два закони практично не працюють», — підкреслила експерт. Зокрема не визначені чіткі формати електронних документів, поля електронного цифрового підпису. В Україні є майже двадцять центрів сертифікації ключів (ЦСК), кожен з яких працює у своєму форматі. Наприклад, податкова адміністрація отримує звіти в електронному вигляді п'ятьма шлюзами, бо приймає документи, які мають електронний цифровий підпис, що формується з використанням програмного забезпечення і ключів від різних ЦСК. Підприємці змушені купувати ключі й сертифікувати їх у кількох центрах сертифікації, щоб працювати з тими чи іншими держорганами (вартість одного ключа — 50—500 грн). Для усунення цих та інших технологічних негараздів треба перейти на міжнародні стандарти формування електронного цифрового підпису з урахуванням прагнення України до вступу в ЄС.

Під час упровадження електронних закупівель також постає запитання: хто роздаватиме ключі до електронних торгів? У законопроекті такого орга-

ну не визначено, хоч лунають пропозиції делегувати цю функцію Держказначейству. Але фахівці ISACA вважають, що для цієї установи ця функція не природна. «Згідно із законодавством про держзакупівлі, вони мають бути завершені протягом року. Для великих IT-проектів це нереально, і тому потрібно продовжити кваліфікацію, експертизу проекту і дозволити на роботу до кількох років, щоб не втрачати гроші», — пропонує І. Івченко.

Система електронних держзакупівель в Україні лише народжується. Закупівлі здійснюють не професіонали, а люди, які працюють на громадських засадах або за сумісництвом, тому починати торги слід з біржових або чітко визначених товарів. «Якщо законопроект буде прийнято у нинішньому вигляді, є занепокоєння, що електронні торги в Україні обмежать лише формою редукціонів, яка є однією з форм електронних закупівель, хоч світовий досвід передбачає й інші моделі», — застерігає експерт проекту USAID «Локальні інвестиції та національна конкурентоздатність» Сімеон Сагайдачний. За його словами, згідно із статистикою, в Росії 78% електронних торгів, що відбувалися за системою електронних редукціонів, були невдалими. Тому Україна має брати до уваги не лише досвід Росії, а й світовий.

ДОВІДКА «УК»

Електронний аукціон — торги, що проводяться в електронному вигляді на спеціалізованих електронних майданчиках, переможцем яких визнається особа, що запропонувала найнижчу ціну державного (муніципального) контракту. Електронні торги передбачають електронне інформування, електронні комунікації (документи мають надаватися в електронному вигляді), електронні закупівлі (можуть бути запроваджені при відповідному законодавчому регулюванні).

Електронний реверсивний аукціон — процедура, що її застосовує замовник для здійснення закупівель товарів, робіт і послуг з використанням електронних майданчиків у мережі Інтернет у режимі реального часу, з використанням електронних документообігу і цифрового підпису (річна вартість предмета закупівлі таких товарів, робіт і послуг перевищує 50 тис. грн).

Редукціон — торги, орієнтовані на зменшення, а не збільшення ціни.

Тендерний експеримент

РЕГУЛЮВАННЯ. Мінекономрозвитку планує впровадити електронні закупівлі у пілотних регіонах

Вікторія БОРИСОВА
для «Урядового кур'єра»

Міністерство економічного розвитку і торгівлі (Мінекономрозвитку) планує впровадити систему електронних державних закупівель. Пілотними регіонами для цього можуть стати Дніпропетровська область і Вінниця. Про це повідомив міністр Мінекономрозвитку Петро Поро-

шенко. За його словами, процедура закупівель повинна бути доступною і відкритою. «Якщо це стосується цін, наприклад, на бензин, то в цьому мають право брати участь усі — це біржові торги, так робиться у всьому світі і не треба ніяких 45-денних тендерних процедур. Вільний доступ, вільна інформація, вільна і відкрита процедура перемоги, дуже швидка й

ефективна процедура. Якщо купується в Аграрний фонд зерно — вільний доступ, вільна система документації, вільні відкриті торги, швидкі розрахунки», — пояснив він. П. Порошенко підкреслив, що закупівлі, які здійснюються державними підприємствами, також мають бути доступними і відкритими. «Закупівлі державних підприємств, закриті від

громадськості, — це корупція. При Мінекономрозвитку ми створимо не тільки робочу, а й громадську раду прозорості та відкритості процедури закупівель», — підкреслив П. Порошенко. Також міністр має намір довести ефективність електронних торгів, бо закриті тендерні процедури створюють корупційні механізми. «На сьогодні, в умовах корпоративної етики в

Україні, достатньо розповсюдженим є принцип електронних торгів. Ти маєш забезпечити абсолютну відкритість прозорий механізм відкритого вільного доступу до участі в цих процедурах необмеженої кількості учасників. І, на жаль, закриті тендерні процедури не лише не відкривають це, а й напругу спотворюють цю ідею, створюючи абсолютно корупційні меха-

нізми. Я в межах можливостей, які будуть у Міністерства економіки, готовий продемонструвати або на рівні закупівель держрезерву, або на рівні закупівель державних підприємств, які перебувають у межах компетенції міністра економіки, пілотний проект, що доведе ефективність прозорої системи електронних торгів», — повідомив П. Порошенко.

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ

КОМЕНТАРІ

КОНСУЛЬТАЦІЇ

РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Митного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє**:

І. У зв'язку з прийняттям Митного кодексу України внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину другу статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128; 2011 р., № 48-49, ст. 536) після слів «(крім відносин щодо видачі документів дозвільного характеру, необхідних для отримання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності)» доповнити словами «охорони державного кордону, державної митної справи».

2. Абзац другий частини п'ятої статті 5 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404) після слів «Військової служби правопорядку у Збройних Силах України» доповнити словами «підрозділи внутрішньої безпеки митних органів».

3. У Законі України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 260; 2003 р., № 7, ст. 68):

1) частину першу статті 1 викласти у такій редакції:

«Стаття 1. Єдиний збір встановлюється щодо транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, визначених у статті 5 цього Закону, які перетинають державний кордон України, і справляється за здійснення у пунктах пропуску через державний кордон України відповідно до законодавства України санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного контролю товарів (у тому числі у формі попереднього документального контролю) та радіологічного контролю товарів і транспортних засобів, за проїзд транспортних засобів автомобільними дорогами України та за проїзд автомобільних транспортних засобів з перевищенням встановлених розмірів загальної маси, осевих навантажень та (або) габаритних параметрів»;

2) статтю 6 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Єдиний збір за здійснення визначеного цим Законом контролю не справляється у разі перевантаження у пункті пропуску через державний кордон України вантажу з водних та авіаційних транспортних засобів і з трубопровідного транспорту на засоби інших видів транспорту (автомобільний, залізничний)».

4. В абзаці першому пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання ринку автомобілів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 4, ст. 16; 2002 р., № 9, ст. 68; 2010 р., № 8, ст. 62) слова «здійснюється з нарахуванням податків та зборів, що справляються при імпорті автомобілів відповідно до закону, у разі якщо такі податки та збори не були попередньо сплачені» замінити словами «або знайдених, за якими протягом шести місяців не звернулися власники чи особи, які мають право вимагати їх повернення, здійснюється за цінами, визначеними згідно із законодавством України з питань оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, а також з урахуванням норм Податкового кодексу України».

5. Статтю 53 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 9, ст. 58, № 38, ст. 384) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Акти Кабінету Міністрів України з питань державної митної справи набирають чинності в порядку, визначеному Митним кодексом України».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою.

6. У Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у визначенні терміна «митне регулювання» слова «митних зборів» замінити словами «інших податків, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України»;

визначення терміна «транзит товарів» викласти у такій редакції: «Транзит товарів - переміщення товарів через територію України без будь-якого використання цих товарів на зазначеній території»;

визначення терміна «тимчасова надбавка до діючих ставок ввізного мита» виключити;

2) в абзаці третьому частини сьомої статті 7 слова «мит, митних зборів, методів стягнення таких мита і зборів» замінити словами «мита, правил його справляння»;

3) абзац восьмий частини другої статті 9 виключити;

4) у статті 13:

у другому реченні частини четвертої слова «або переміщуються транзитом по її території» виключити;

у частині сьомій слова «мит та митних зборів» замінити словами «мита та інших податків, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України»;

5) абзац четвертий частини першої та частину восьму статті 19 виключити.

7. У частині другій статті 31 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 405) слова «сплати мита, митних та інших зборів» замінити словами «оподаткування митними платежами, які відповідно до закону справляються при ввезенні товарів на митну територію України».

8. У Законі України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9-10, ст. 65; 2006 р., № 4, ст. 54):

1) у частині дванадцятій статті 14 слова «митних зборів» виключити;

2) у частині восьмій статті 16 та частині першій статті 28 слова «митних зборів тощо» виключити.

9. У Законі України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80):

1) в абзаці другому пункту 2 частини другої статті 6, пункті 2 частини першої статті 12, частині дев'ятій статті 19, абзаці першому частини першої статті 27 слова «митні збори тощо» в усіх відмінках виключити;

2) у частині одинадцятій статті 17 слова «митних зборів» виключити;

3) у пункті 2 розділу I додатка 1 до закону слова «митні збори» виключити.

10. В абзаці другому частини третьої статті 11 Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78) слова «митних зборів тощо» виключити.

11. У пункті 2 статті 4 «Прикінцеві положення» Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 34, ст. 274) слова «митні збори» виключити.

12. У Законі України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451; 2005 р., № 34, ст. 442; 2007 р., № 27, ст. 360):

1) статтю 6 викласти у такій редакції:

«Стаття 6. Звільнення від оподаткування товарів (робіт, послуг), визнаних гуманітарною допомогою

Визнання товарів (робіт, послуг) гуманітарною допомогою здійснюється Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України у кожному конкретному випадку з урахуванням таких особливостей.

Не відносяться до гуманітарної допомоги підакцизні товари, крім:

автомобілів швидкої медичної допомоги, легкових автомобілів спеціального призначення для Міністерства внутрішніх справ України;

транспортних засобів, призначених для перевезення більше ніж вісім осіб, що передаються для використання установам соціального захисту населення, державним закладам охорони здоров'я і навчальним закладам, громадським організаціям інвалідів, ветеранів війни та праці, Товариству Червоного Хреста України та його обласним організаціям, державним закладам системи реабілітації, фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт»;

легкових автомобілів, які на момент ввезення на митну територію України були виготовлені не більш як вісім років тому, з об'ємом двигуна не більш як 1800 куб. см, що отримуються органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською, Севастопольською міською державною адміністрацією або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, для подальшої передачі інвалідам, які перебувають у встановленому порядку на обліку для отримання спеціального автотранспорту, на строк, визначений законодавством.

До товарів гуманітарної допомоги Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України також можуть бути віднесені:

аудіо- та відеотехніка, призначена відповідно для сліпих і глухих, аудіо- та відеокасети з навчальними, соціальними, реабілітаційними програмами, інформацією з фізичної культури та спорту інвалідів, програмами для формування здорового способу життя, з лекціями нобелівських лауреатів; шоколад з начинкою та без неї, інші шоколадні вироби, що входять до новорічних і різдвяних подарунків, отриманих у термін за два місяці до відповідних свят;

меблі, що передаються виключно для використання установам соціального захисту населення, державним закладам охорони здоров'я та навчальним закладам, громадським організаціям інвалідів, Товариству Червоного Хреста України та його обласним організаціям, релігійним організаціям, що зареєстровані у порядку, передбаченому Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації»;

медико-соціальне обладнання та оснащення, що передається виключно реабілітаційним установам для інвалідів та дітей-інвалідів, які мають відповідну ліцензію на надання реабілітаційних послуг, незалежно від відомчого підпорядкування, типу і форм власності, за обов'язкової умови заборони його подальшого продажу.

Звільнення від оподаткування товарів (робіт, послуг) гуманітарної допомоги здійснюється у порядку, встановленому Податковим кодексом України та Митним кодексом України.

Плата за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, що встановлена Митним кодексом України, не справляється при ввезенні на митну територію України товарів гуманітарної допомоги.

На підставі рішення про надання гуманітарної допомоги отримувачам гуманітарної допомоги за межами України держава забезпечує донорам України повернення податку на додану вартість у порядку, встановленому Податковим кодексом України»;

2) у частині першій статті 8 слова «сплати митних зборів» замінити словами «справляння плати за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів».

13. У статті 18 Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 5, ст. 47) слова «від сплати податків, мита та митних зборів відповідно до законодавства» замінити словами «відповідно до закону від оподаткування, у тому числі митом, та плати за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів».

14. В абзаці четвертому частини другої статті 63 Закону України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 20, ст. 134) слова «митних зборів» виключити.

15. У частині другій статті 4 Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 44, ст. 281; 1998 р., № 10, ст. 37) слова «а також сертифіката походження таких продуктів» виключити.

16. В абзаці другому статті 1 Декрету Кабінету Міністрів України від 8 квітня 1993 року № 33-93 «Про порядок вилучення та реалізації вантажів, що знаходяться у морських торговельних портах і на припортових залізничних станціях понад установлені терміни» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 23, ст. 250) слова «та вантажі, терміни зберігання яких під митним контролем закінчилися і митницею не вжито заходів до їх реалізації» виключити.

17. Статтю 1 Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 40, ст. 364; 2007 р., № 44, ст. 510; 2009 р., № 52, ст. 763; 2010 р., № 10, ст. 101) доповнити частиною такого змісту:

«При поміщенні товарів у митний режим переробки за межами митної території строк повернення цих товарів або продуктів їх переробки на митну територію України у митному режимі імпорту визначається відповідно до Митного кодексу України».

18. Пункт 35 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«35) митна брокерська діяльність».

19. Друге речення частини четвертої статті 28 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 29, ст. 228) виключити.

20. У частині другій статті 2 Закону України «Про транзит вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 446; 2010 р., № 30, ст. 394) слово «вантажів» замінити словом «відходів».

21. У статті 183³ Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

назву доповнити словами «та митних органів»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Провадження у справах за зверненням митних органів при здійсненні ними передбачених законом повноважень здійснюється на підставі подання таких органів щодо:

1) зупинення видаткових операцій платника податків та нарахунок платника податків;

2) зобов'язання керівника підприємства провести інвентаризацію основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, які перебували або перебувають під митним контролем чи використовувалися цим підприємством разом із товарами, які були поміщені у відповідний митний режим».

У зв'язку з цим частини другу - десяту вважати відповідно частинами третьою - одинадцятою;

абзац другий частини восьмої після слів «органу державної податкової служби» доповнити словами «митного органу».

22. У статті 17 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст. 86; 2011 р., № 39, ст. 395; із змінами, внесеними Законом України від 17 листопада 2011 року № 4056-VI):

частину третю після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«переміщення транзитом через територію України в порядку, визначеному Митним кодексом України».

У зв'язку з цим абзаці другий - шостий вважати відповідно абзацами третім - сьомим;

частину четверту після слів «у зазначених випадках» доповнити словами «(крім ввезення для переміщення транзитом через територію України)».

23. У частині п'ятій статті 13 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 17, ст. 184) слова «Державний митний комітет України» замінити словами «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи».

24. У Законі України «Про режим іноземного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 19, ст. 80):

1) статтю 18 викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Оподаткування митом майна, що ввозиться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями

Оподаткування митом майна, що ввозиться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з провадженням підприємницької діяльності), здійснюється у порядку, встановленому Митним кодексом України»;

2) частину четверту статті 24 викласти в такій редакції:

«Оподаткування митом майна (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з іноземними інвесторами на строк не менше трьох років з метою інвестування на підставі зареєстрованих договорів (контрактів), здійснюється в порядку, встановленому Митним кодексом України».

25. Статтю 19 Закону України «Про наукові парки» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 51, ст. 757; 2012 р., № 4, ст. 19) викласти у такій редакції:

«Стаття 19. Особливості оподаткування ввізним митом наукового, лабораторного і дослідницького обладнання, комплектуючих та матеріалів для виконання проєктів наукових парків

У разі реалізації проєкту наукового парку, зареєстрованого згідно з частиною другою статті 15 цього Закону, наукове, лабораторне і дослідницьке обладнання, а також комплектуючі та матеріали, передбачені проєктом наукового парку, що ввозяться науковим парком та партнерами наукового парку для його виконання, звільняються від сплати ввізного мита у порядку, встановленому Митним кодексом України».

26. Пункт 61 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532; із змінами, внесеними законами України від 8 липня 2011 року № 3677-VI та від 3 листопада 2011 року № 3995-VI), виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Митним кодексом України.

Президент України В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
13 березня 2012 року
№ 4496-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» та інших законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Закон України «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 49, ст. 258; 2002 р., № 46, ст. 347; 2005 р., № 11, ст. 198, № 13, ст. 232; 2006 р., № 34, ст. 292; 2009 р., № 36-37, ст. 511, № 38, ст. 535) викласти в такій редакції:

«Закон України

Про протидію захворюванню на туберкульоз

Цей Закон визначає правові, організаційні та фінансові засади діяльності, спрямованої на протидію виникненню і поширенню захворювання на туберкульоз, забезпечення медичної допомоги хворим на туберкульоз, і встановлює права, обов'язки та відповідальність юридичних і фізичних осіб у сфері протидії захворюванню на туберкульоз.

Розділ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) госпіталізація — поміщення особи, хворої на туберкульоз, або особи, стосовно якої існує підозра захворювання на туберкульоз, до стаціонарного відділення протитуберкульозного закладу з метою діагностики, лікування чи ізоляції;

2) ізоляція — відокремлення від оточуючих особи, хворої на заразну форму туберкульозу, з метою унеможливлення передачі інфекції іншим особам, надання медичної допомоги та здійснення контролю за дотриманням протиепідемічного режиму цією особою;

3) інфекційний контроль за туберкульозом — система організаційних, протиепідемічних та профілактичних заходів, встановлена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у стандарті інфекційного контролю за туберкульозом, спрямована на запобігання виникненню туберкульозу та зниження ймовірності інфікування мікобактеріями туберкульозу осіб у лікувально-профілактичних закладах, місцях довгострокового перебування людей та проживання хворих на туберкульоз;

4) контактна особа — особа, яка перебуває та/або перебувала у контакті з людиною чи твариною, хворою на заразну форму туберкульозу, і внаслідок цього має ризик зараження туберкульозом;

5) особа, інфікована мікобактеріями туберкульозу, — особа, в якій за відсутності клінічних проявів захворювання виявлено позитивну імунну реакцію на туберкулін або антитіла до мікобактерії туберкульозу;

6) протиепідемічний режим — спеціальні протиепідемічні заходи (правила поведінки особи, хворої на заразну форму туберкульозу), встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, спрямовані на захист населення, у тому числі медичних та інших працівників, від зараження збудником туберкульозу;

7) протитуберкульозні заклади — лікувально-профілактичні заклади охорони здоров'я (протитуберкульозні диспансери, лікарні, санаторно-курортні, інші заклади) чи їх структурні підрозділи, в яких надається медична допомога хворим на туберкульоз. Перелік протитуберкульозних закладів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

8) протитуберкульозні заходи — комплекс соціально-економічних, організаційних, лікувально-профілактичних, санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів щодо захисту населення від туберкульозу, спрямованих на профілактику, виявлення, діагностику, лікування та реабілітацію хворих на туберкульоз;

9) рецидив туберкульозу — активізація туберкульозу, підтверджена виділенням культури мікобактерій або наявністю клінічних та рентгенологічних ознак туберкульозу, в осіб, які раніше хворіли на туберкульоз і вважалися вилікованими;

10) система епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз — постійно діюча державна система спостереження, що використовується для аналізу стану поширення захворювання на туберкульоз, його впливу на соціальну та економічну ситуацію в державі, на стан здоров'я населення та для оцінки ефективності протитуберкульозних заходів;

ОРІЄНТИР № 19

11) туберкулінодіагностика — діагностичний тест, що проводиться для своєчасного виявлення осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу та хворих на туберкульоз, спеціально підготовленими медичними працівниками в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

12) туберкульоз — соціально небезпечна інфекційна хвороба, що викликається мікобактеріями туберкульозу;

13) хворий на заразну форму туберкульозу — хворий на туберкульоз, у мокротинні якого виявляються мікобактерії туберкульозу, який є джерелом інфекції для осіб, які з ним контактують;

14) хворий на туберкульоз у стані ремісії — хворий на туберкульоз із неактивними залишковими проявами хвороби, який не несе загрози інфікування для контактних осіб, але потребує медичного (диспансерного) спостереження;

15) хіміопрофілактика туберкульозу — застосування протитуберкульозних лікарських засобів з метою профілактики захворювання на туберкульоз та його рецидивів.

Стаття 2. Законодавство у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Законодавство України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз складається з Основ законодавства України про охорону здоров'я, законів України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про протидію поширеним хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ», «Про захист населення від інфекційних хвороб», цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, застосовуються правила міжнародного договору.

**Розділ II
ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗАХВОРЮВАННЮ
НА ТУБЕРКУЛЬОЗ, ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ
ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЦЬЙ СФЕРІ**

Стаття 3. Основні засади державної політики у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Протидія захворюванню на туберкульоз є складовою державної політики щодо забезпечення якісної і доступної медичної допомоги, реалізації державних цільових програм лікування найбільш поширених небезпечних для здоров'я і життя людини захворювань, проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів з метою ранньої діагностики захворювань, надання гарантованого обсягу безоплатної медичної допомоги.

Здійснення протитуберкульозних заходів, забезпечення кожному громадянину в разі захворювання на туберкульоз безоплатності, доступності та рівних можливостей отримання відповідної медичної допомоги належать до завдань центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.

Стаття 4. Державні гарантії у сфері протидії поширенню захворювання на туберкульоз

1. Медична допомога, туберкулінодіагностика, хіміопрофілактика туберкульозу (далі — хіміопрофілактика) та санаторно-курортне лікування хворих на туберкульоз у державних і комунальних закладах охорони здоров'я здійснюються (надаються) безоплатно.

2. Під час лікування хворі на туберкульоз безперебійно та безоплатно забезпечуються протитуберкульозними препаратами відповідно до їх переліку і обсягів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

3. Хворі на туберкульоз, а також малолітні і неповнолітні особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування у протитуберкульозних закладах безоплатно забезпечуються харчуванням за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Кабінет Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз:

1) відповідно до закону розробляє, затверджує та забезпечує виконання відповідних державних цільових програм;

2) спрямовує та координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;

3) забезпечує реалізацію державної фінансової політики та вживає заходів щодо створення та удосконалення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення протитуберкульозних заходів, у частині проведення ними таких заходів;

4) забезпечує контроль за виконанням протитуберкульозних заходів органами виконавчої влади;

5) затверджує норми харчування у протитуберкульозних закладах відповідно для осіб, хворих на туберкульоз, та малолітніх і неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу;

6) затверджує перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, порядок проведення цих оглядів та видачі особистих медичних книжок;

7) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я:

1) забезпечує формування державної політики у сфері протидії поширенню захворювання на туберкульоз;

2) узагальнює практику застосування законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, розробляє пропозиції щодо його удосконалення та вносить в установленому порядку проекти відповідних нормативних актів;

3) забезпечує в межах своїх повноважень нормативно-правове регулювання з питань надання медичної допомоги хворим на туберкульоз, туберкулінодіагностики, хіміопрофілактики та санаторно-курортного лікування хворих на туберкульоз, у тому числі затверджує:

порядок ведення реєстру хворих на туберкульоз та порядок обліку захворювань на туберкульоз;

форми відповідної облікової документації, порядок її видачі та заповнення;

4) визначає, у тому числі за погодженням з відповідними центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері освіти, у сфері виконання покарань, правила та періодичність проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, зазначених у частині третій статті 9 цього Закону, перелік застосовуваних при здійсненні таких оглядів клінічних, рентгенологічних та лабораторних досліджень, а також категорії осіб, віднесених до груп підвищеного ризику захворювання на туберкульоз;

5) аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні, у тому числі в окремих регіонах, розробляє пропозиції щодо здійснення профілактики і зниження рівня захворюваності на туберкульоз, поліпшення епідемічної ситуації та подає їх на розгляд Кабінету Міністрів України;

6) забезпечує функціонування системи епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз;

7) здійснює відповідно до закону державні закупівлі медичного обладнання, медичних імунобіологічних препаратів та відповідних тестів для діагностики туберкульозу, протитуберкульозних препаратів для хіміопрофілактики та лікування туберкульозу;

8) вживає заходів для забезпечення створення в регіонах річного запасу протитуберкульозних препаратів і здійснює контроль за їх використанням;

9) формує і розміщує в установленому законом порядку державне замовлення на підготовку фахівців у сфері профілактики, діагностики та лікування туберкульозу;

10) визначає перелік протитуберкульозних закладів;

11) забезпечує інформування населення з питань запобігання виникненню та поширенню туберкульозу, епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз в Україні та світі;

12) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 7. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим і місцеві органи виконавчої влади у сфері протидії захворюванню на туберкульоз в межах своїх повноважень:

1) забезпечують реалізацію державної політики у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, організовують розроблення і виконання відповідних регіональних та місцевих програм, беруть участь у розробленні та виконанні державних програм;

2) забезпечують відповідно до закону виконання заходів соціального захисту хворих на туберкульоз та малолітніх і неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу;

3) здійснюють протитуберкульозні заходи та контролюють їх виконання юридичними і фізичними особами;

4) інформують населення через засоби масової інформації про епідемічну ситуацію щодо захворюваності на туберкульоз у регіоні та заходи, що здійснюються з метою її поліпшення;

5) організують забезпечення кадровими, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами комунальних протитуберкульозні заклади.

Стаття 8. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Органи місцевого самоврядування у сфері протидії захворюванню на туберкульоз:

1) затверджують місцеві програми протидії захворюванню на туберкульоз, здійснюють їх матеріально-технічне і фінансове забезпечення та контроль за їх виконанням;

2) забезпечують виконання передбачених законом заходів соціального захисту хворих на туберкульоз;

3) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

**Розділ III
ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ХВОРИМ
НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ІНШІ ЗАХОДИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ
ЙОГО ПОШИРЕННЮ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ**

Стаття 9. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу

1. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу, забезпечується медичними працівниками відповідно до стандарту медичної допомоги у разі звернення особи за отриманням медичної допомоги до медичного закладу чи до медичного працівника, який здійснює медичну практику. При цьому у разі виявлення особи з будь-якими ознаками туберкульозу чи у разі звернення контактної особи медичний працівник зобов'язаний направити її для подальшого обстеження до лікаря-спеціаліста (фтизіатра) чи до відповідного протитуберкульозного закладу.

2. З метою своєчасного виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу, та запобігання поширенню цього захворювання здійснюються обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз. Обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз у державних і комунальних закладах охорони здоров'я проводяться безоплатно. Порядок проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

3. Обов'язковим профілактичним медичним оглядам на туберкульоз підлягають:

1) малолітні та неповнолітні особи — щороку;

2) працівники окремих професій, виробництв та організацій, професійна діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення та/або виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб, — до прийняття на роботу та надалі у строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

3) студенти вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації — перед початком проходження виробничої практики, що передбачає виконання робіт, зазначених у пункті 2 частини третьої цієї статті;

4) особи, стосовно яких суд обрав запобіжний захід у вигляді взяття під варту, — протягом першої доби з моменту взяття під варту;

5) особи, які тримаються в установах виконання покарань, — під час прибуття до цих установ, а в подальшому — не рідше одного разу на рік та за місяць до звільнення, про що робиться відповідний запис у довідці про відбуття покарання;

6) особи, звільнені з установ виконання покарань, — протягом місяця після прибуття до місця проживання чи перебування;

7) особи, віднесені до груп підвищеного ризику захворювання на туберкульоз, у тому числі соціально дезадаптовані, із супутніми захворюваннями на хронічний алкоголізм, наркоманію чи токсикоманію, — щороку.

4. Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам на туберкульоз, а також порядок проведення цих оглядів для працівників, зазначених у пункті 2 частини третьої цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. У разі погіршення епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз за поданням головного державного санітарного лікаря адміністративної території, на якій показники захворюваності на туберкульоз значно перевищують усталений рівень для даної території, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування приймають рішення про проведення позачергових обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, які підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, чи інших груп населення, серед яких рівень захворюваності значно перевищує середній показник на відповідній території.

6. Критерії віднесення певної категорії осіб до групи підвищеного ризику захворювання на туберкульоз встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

7. Особи, які відмовилися пройти обов'язковий профілактичний медичний огляд на туберкульоз або ухиляються від його проходження у визначений законом строк, відсторонюються від роботи, учні і студенти (слухачі) — від відвідування навчальних та дитячих закладів, а студенти також від проходження виробничої практики на період до проходження такого огляду.

8. З метою забезпечення реєстрації випадку захворювання на туберкульоз, організації належного медичного обстеження хворого на туберкульоз, його лікування та здійснення відповідних протиепідемічних заходів медичний працівник, який виявив захворювання на туберкульоз, зобов'язаний повідомити про це головному державному санітарному лікарю відповідної адміністративної території та районному/міському фтизіатру за місцем виявлення випадку хвороби. Форма зазначеного повідомлення та порядок його подання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 10. Організація надання медичної допомоги хворим на туберкульоз та здійснення інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз

1. Медична допомога хворим на туберкульоз надається амбулаторно або в умовах стаціонару протитуберкульозного закладу відповідно до галузевих стандартів надання медичної допомоги та стандарту інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз.

2. Обов'язковими умовами проведення протитуберкульозного лікування є надання письмової інформованої згоди хворого (пацієнта) або його законного представника чи піклувальника на проведення лікування та його письмове попередження про необхідність і умови дотримання протиепідемічного режиму.

3. Контроль за дотриманням хворими призначеного лікарем режиму лікування та протиепідемічного режиму, у тому числі виявлення їх порушення, здійснюється медичними працівниками, які відповідно здійснюють або мають здійснювати лікування хворого на туберкульоз.

4. Хворим на заразні форми туберкульозу забезпечується госпіталізація до протитуберкульозних закладів.

5. У разі відмови хворих на заразні форми туберкульозу від госпіталізації їх лікування може проводитися амбулаторно за можливості їх ізоляції в домашніх умовах.

Стаття 11. Примусова госпіталізація хворих на заразні форми туберкульозу за рішенням суду

1. У разі якщо хворі на заразні форми туберкульозу, у тому числі під час амбулаторного чи стаціонарного лікування, порушують протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу за рішенням суду вони можуть бути примусово госпіталізовані до протитуберкульозних закладів, що мають відповідні відділення (палати) для розміщення таких хворих.

2. Заява про примусову госпіталізацію чи про продовження строку примусової госпіталізації хворого на заразну форму туберкульозу подається до суду представником протитуберкульозного закладу, що здійснює відповідне лікування цього хворого, протягом 24 годин з моменту виявлення порушення хворим протиепідемічного режиму. До заяви додається мотивований висновок лікаря, який здійснює або має здійснювати лікування цього хворого, про необхідність відповідно примусової госпіталізації до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації.

3. Примусова госпіталізація осіб, стосовно яких судом ухвалено відповідне рішення, здійснюється з урахуванням висновку лікаря на строк до трьох місяців.

4. Продовження строку примусової госпіталізації таких осіб здійснюється за рішенням суду на визначений ним строк з урахуванням висновку лікаря, який здійснює лікування цього хворого.

5. Рішення про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації хворих на заразні форми туберкульозу приймається судом за місцем виявлення зазначених хворих або за місцезнаходженням протитуберкульозного закладу та підлягає негайному виконанню. Органи внутрішніх справ за зверненням керівника протитуберкульозного закладу надають у межах своїх повноважень допомогу у забезпеченні виконання рішення суду.

6. Примусова госпіталізація хворих на заразні форми туберкульозу, які страждають на психічні розлади, здійснюється в установленому цим Законом порядку з урахуванням законодавства про психіатричну допомогу.

7. Невиконання рішення суду про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації тягне кримінальну відповідальність відповідно до закону.

Стаття 12. Профілактичні щеплення проти туберкульозу

1. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться відповідно до законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб.

2. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться безоплатно, за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 13. Заходи з профілактики туберкульозу у навчальних закладах та дитячих закладах оздоровлення та відпочинку

1. Відвідування навчальних закладів та дитячих закладів оздоровлення та відпочинку всіх типів і форм власності особами, хворими на заразну форму туберкульозу, забороняється до завершення ними лікування та досягнення критеріїв одужання, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

2. Організація навчання вихованців, учнів та студентів (слухачів), хворих на заразну форму туберкульозу, забезпечується в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 14. Обмеження, пов'язані з виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик можливості зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб

1. Працівники окремих професій, виробництв та організацій, професійна діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення та/або виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб, а також студенти вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації, які мають виконувати зазначені роботи під час проходження виробничої практики, не допускаються до виконання робіт без проходження обов'язкового профілактичного медичного огляду на туберкульоз.

2. У разі виявлення у таких працівників та/або студентів захворювання на заразну форму туберкульозу вони відсторонюються від виконання робіт до припинення виділення з організму збудника туберкульозу та отримання медичного висновку щодо можливості виконання таких робіт.

Стаття 15. Хіміопрофілактика туберкульозу

1. Хіміопрофілактиці підлягають:

1) діти, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, віком до шести років з числа контактних осіб;

2) особи, інфіковані водночас мікобактеріями туберкульозу та вірусом набутого імунодефіциту людини;

3) інші особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, з числа контактних осіб за наявності медичних показань.

2. Рішення про наявність медичних показань для проведення хіміопрофілактики особам, інфікованим мікобактеріями туберкульозу, приймається лікарем-фтизіатром.

3. Хіміопрофілактика туберкульозу здійснюється безоплатно в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 16. Додаткові заходи щодо запобігання виникненню і поширенню туберкульозу

1. Забороняється реалізація (відпуск) аптечними закладами фізичною особою лікарських засобів, віднесених до протитуберкульозної фармакотерапевтичної групи лікарських засобів Державного реєстру лікарських засобів України, без рецепта лікаря.

2. Інформація стосовно хворих на туберкульоз може вноситися до відповідного реєстру. Збір, використання та поширення такої інформації здійснюється з дотриманням вимог закону щодо захисту інформації про фізичну особу (персональних даних) у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Ведення іншої облікової документації стосовно хворих на туберкульоз здійснюється з дотриманням вимог закону про захист персональних даних.

Стаття 17. Здійснення протитуберкульозних заходів щодо сільськогосподарських тварин

1. Протитуберкульозні заходи щодо сільськогосподарських тварин здійснюються відповідно до нормативно-правових актів з питань ветеринарної медицини.

2. Продукція з неблагополучних щодо туберкульозу тваринницьких господарств використовується згідно з вимогами санітарних і ветеринарних правил щодо профілактики туберкульозу.

3. Організацію і контроль за проведенням ветеринарно-санітарних і протиепізоотичних заходів щодо туберкульозу у тваринницьких господарствах, у тому числі у приватних, особистих селянських, фермерських господарствах, на підприємствах, що переробляють і реалізують тваринницьку продукцію, здійснюють органи державної ветеринарної медицини.

**Розділ IV
ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАДАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНОЇ
МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДЕЯКИМ КАТЕГОРІЯМ ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ**

Стаття 18. Медична допомога хворим на туберкульоз особам, взятим під варту, та засудженим до позбавлення чи обмеження волі або арешту

1. Порядок надання медичної допомоги хворим на туберкульоз особам, взятим під варту, чи які тримаються в установах виконання покарань, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. У разі звільнення хворого на туберкульоз з місць позбавлення волі (арештного дому) установа виконання покарань, в якій такий хворий відбував пока-

ОРІЄНТИР № 19

рання, інформує його про стан здоров'я та необхідність продовження лікування за обраним місцем проживання чи перебування, а також повідомляє про клінічну та диспансерну категорію його захворювання відповідний протитуберкульозний заклад.

3. У разі звільнення хворого на заразну форму туберкульозу відповідна установа виконання покарань попереджає його про необхідність дотримання протиепідемічного режиму, що засвідчується письмово, та за його згодою доставляє такого хворого санітарним транспортом до найближчого територіального протитуберкульозного закладу для госпіталізації та продовження лікування. У разі відсутності такої згоди питання примусової госпіталізації такого хворого вирішується в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону.

Стаття 19. Медична допомога хворим на туберкульоз іноземцям та особам без громадянства

1. Хворі на туберкульоз іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, яким надано статус біженця в Україні, мають право на медичну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених цим Законом, іншими законами або міжнародними договорами України.

2. Медична допомога хворим на туберкульоз іммігрантам надається згідно з вимогами цього Закону з дотриманням інших актів законодавства та міжнародно-правових зобов'язань України щодо захисту прав і свобод людини.

3. Порядок виявлення хворих на туберкульоз іммігрантів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Розділ V ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ІНФІКОВАНИХ МІКОБАКТЕРІЯМИ ТУБЕРКУЛЬОЗУ

Стаття 20. Права та обов'язки хворих на туберкульоз та інфікованих мікобактеріями туберкульозу

1. Хворі на туберкульоз та інфіковані мікобактеріями туберкульозу мають право, зокрема, на:

- 1) безоплатну медичну допомогу та належні відповідно до санітарних норм умови перебування під час лікування у протитуберкульозних закладах;
 - 2) отримання інформації від медичного працівника, який здійснює лікування, про особливості захворювання, методику лікування, режим харчування, існуючі ризики для здоров'я, наслідки відмови від лікування, загрозу створення реальної небезпеки зараження оточуючих та відповідальність за порушення протиепідемічного режиму;
 - 3) безоплатне санаторно-курортне лікування відповідно до медичних показань в межах коштів, виділених бюджетом;
 - 4) надання психологічної допомоги;
 - 5) можливість спілкування з членами сім'ї та іншими особами з дотриманням протиепідемічного режиму;
 - 6) відправлення релігійних обрядів.
2. Хворі на туберкульоз, а також малолітні та неповнолітні особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, мають право на безоплатне харчування під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування у протитуберкульозних закладах за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України.
3. Хворі на туберкульоз та інфіковані мікобактеріями туберкульозу зобов'язані:

- 1) дотримуватися призначеного їм відповідно до стандарту медичної допомоги режиму лікування;
 - 2) дотримуватися правил внутрішнього розпорядку закладу охорони здоров'я під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування;
 - 3) проходити у встановлені строки обов'язкові медичні огляди та обстеження на туберкульоз, визначені відповідними галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я;
 - 4) дотримуватися вимог протиепідемічного режиму.
4. Хворі на туберкульоз, звільнені з установ виконання покарань, зобов'язані протягом трьох діб після звільнення з місць позбавлення волі з'явитися до відповідного протитуберкульозного закладу для продовження лікування та медичного спостереження.

Стаття 21. Соціальний захист хворих на туберкульоз та інфікованих мікобактеріями туберкульозу малолітніх і неповнолітніх осіб

1. Уперше виявленим хворим на заразні форми туберкульозу та хворим з рецидивом туберкульозу, які є застрахованими особами за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, листок непрацездатності видається на весь визначений лікарем період проведення основного курсу лікування. За висновком медико-соціальної експертної комісії листок непрацездатності зазначеним особам може бути продовжено, але не більш як на 10 місяців з дня початку основного курсу лікування. На весь період лікування хворого на туберкульоз за ним зберігається місце роботи.

2. Власник або уповноважений ним орган підприємства, установи, організації усіх форм власності не має права звільнити працівника у зв'язку з його захворюванням на туберкульоз, крім випадків, коли захворювання на туберкульоз є протипоказанням для роботи за професією, визначеною в переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, а переведення за його згодою на іншу роботу є неможливим. Перелік таких протипоказань встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

3. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у разі неблагополучної епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз створюють спеціальні навчальні заклади (санаторна школа (школа-інтернат) I-III ступенів) та забезпечують їх вихованців харчуванням за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України для малолітніх та неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу.

4. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, громадські та благодійні організації можуть надавати допомогу особам, хворим на туберкульоз, або малолітнім та неповнолітнім особам, інфікованим мікобактеріями туберкульозу, у забезпеченні харчуванням за вищими нормами, ніж визначені законодавством.

Розділ VI СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАКЛАДІВ

Стаття 22. Оплата праці медичних та інших працівників протитуберкульозних закладів

1. Працівникам протитуберкульозних закладів, які надають медичну допомогу хворим на туберкульоз, працюють із живими збудниками туберкульозу чи матеріалами, що їх містять, здійснюють догляд за хворими на туберкульоз та/або прибирання приміщень, у яких перебувають такі хворі, встановлюються підвищені посадові оклади у зв'язку із шкідливими і важкими умовами праці, надбавка за вислугу років та інші надбавки і доплати. Перелік робіт, професій і посад, зайняття яких дає право на підвищені посадові оклади, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Умови та розміри оплати праці працівників протитуберкульозних закладів визначаються Кабінетом Міністрів України.

2. Працівники, зазначені у частині першій цієї статті, мають право на допомогу для оздоровлення у розмірі посадового окладу при наданні щорічної відпустки, а також на щорічну матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у розмірах і порядку, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Соціальний захист медичних та інших працівників протитуберкульозних закладів

1. Працівники протитуберкульозних закладів, зазначені у частині першій статті 22 цього Закону, мають право на:
 - щорічну відпустку тривалістю 36 календарних днів;
 - щорічне безоплатне одержання путівки для санаторно-курортного лікування;
 - пенсію за віком на пільгових умовах у порядку, встановленому пенсійним законодавством.

2. Захворювання на туберкульоз будь-якої локалізації працівників проти-туберкульозних закладів, зазначених у частині першій статті 22 цього Закону, визнається професійним, і заподіяна їх здоров'ю шкода компенсується у встановленому законом порядку.

3. У разі виникнення професійного захворювання працівникам протитуберкульозних закладів надається право на:

- першочергове поліпшення житлових умов у порядку, встановленому законодавством;
- щорічну відпустку тривалістю 45 календарних днів з використанням її у літній або інший зручний для них час;
- щорічне безоплатне одержання путівки для санаторно-курортного лікування у спеціалізованих санаторіях.

4. Власники або уповноважені ними керівники закладів охорони здоров'я, в яких надається медична допомога хворим на туберкульоз, зобов'язані забезпечити працівників зазначених закладів необхідними засобами захисту та проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів цих працівників на туберкульоз.

Розділ VII ФІНАНСУВАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 24. Фінансування протитуберкульозних заходів

1. Витрати, пов'язані з проведенням протитуберкульозних заходів і наукових досліджень у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, фінансуються за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, фондів соціального страхування, інших джерел, не заборонених законодавством.
2. Витрати, пов'язані з наданням медичної допомоги у протитуберкульозних закладах Державної кримінально-виконавчої служби України, фінансуються за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання цієї служби, та інших джерел, не заборонених законодавством.

Розділ VIII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗАХВОРЮВАННЮ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ

Стаття 25. Відповідальність за порушення законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Особи, винні у порушенні законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, несуть відповідальність згідно із законом».
2. Частину першу статті 46 Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до № 28, ст. 573) доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:
«працівникам протитуберкульозних закладів у разі виникнення професійного захворювання на туберкульоз».
3. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

- 1) доповнити статтею 42¹ такого змісту:
«Стаття 42¹. Продаж лікарських засобів без рецепта у заборонених законодавством випадках

Продаж лікарських засобів в аптечних закладах без рецепта у заборонених законодавством випадках -
тягне за собою накладення штрафу від шести до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року винчнення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, -

- тягне за собою накладення штрафу від двадцяти п'яти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;
- 2) частину першу статті 244⁸ після слова і цифр «(стаття 45¹)» доповнити словами і цифрами «з продажем лікарських засобів без рецепта у заборонених законодавством випадках (стаття 42¹)».

4. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

- 1) у пункті 10 частини другої статті 234 та у назві і тексті глави 11 слова «обов'язкова госпіталізація» в усіх відмінках замінити словами «примусова госпіталізація» у відповідному відмінку;
- 2) статтю 283 після слів «госпіталізацію до протитуберкульозного закладу» доповнити словами «або про продовження строку примусової госпіталізації», а слова «який ухилиється від лікування» виключити;
- 3) у статті 284:

у частині першій слова «продовження лікування» замінити словами «продовження строку примусової госпіталізації», а слова «лікарської комісії» — словом «лікаря»;

у частині другій слова «в особи загрозливої форми туберкульозу» замінити словами «порушення хворим на заразну форму туберкульозу протиепідемічного режиму»;

- 4) у статті 285:
у частині першій слова «продовження лікування» замінити словами «продовження строку примусової госпіталізації», а слова «трьох днів» замінити цифрами та словом «24 годин»;

у частині другій слово «госпіталізацію» замінити словами «примусову госпіталізацію або про продовження строку примусової госпіталізації»;

- 5) у статті 286:
у частинах першій і другій слова «продовження лікування» і «подальшого лікування» замінити словами «продовження строку примусової госпіталізації»;

частину другу після слів «зазначеної у частині першій цієї статті» доповнити словами «підлягає негайному виконанню та»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Після набрання законної сили рішенням суду про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу або про продовження строку примусової госпіталізації суд надсилає рішення відповідному органу місцевого самоврядування для вжиття заходів щодо охорони майна особи, стосовно якої ухвалено рішення суду»;

- 6) частину першу статті 367 доповнити пунктом 7 такого змісту:
«7) примусову госпіталізацію чи продовження строку примусової госпіталізації до протитуберкульозного закладу».

5. Частину п'яту статті 11 Закону України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360; 2003 р., № 15, ст. 109, № 29, ст. 233) викласти в такій редакції:

«Порядок надання ув'язненим медичної допомоги, використання з цією метою не підпорядкованих органам, що здійснюють попереднє ув'язнення, державних та комунальних закладів охорони здоров'я, залучення їх медичного персоналу та проведення медичних експертиз визначається Кабінетом Міністрів України».

6. У статті 2 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218) слова «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» замінити словами «Про протидію захворюванню на туберкульоз».

7. У статті 3 Закону України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 30, ст. 274) слова «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» замінити словами «Про протидію захворюванню на туберкульоз».

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім частини другої статті 22 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз», у редакції цього Закону, яка набирає чинності з 1 січня 2013 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити:

прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

надання відповідно до цього Закону медичної допомоги та дотримання протиепідемічного режиму хворими на туберкульоз з числа осіб, взятих під варту чи які тримаються в установах виконання покарань.

Президент України В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
22 березня 2012 року
№ 4565-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості приватизації вугледобувних підприємств

Цей Закон визначає особливості правового, економічного та організаційного регулювання приватизації державного майна вугледобувних підприємств та особливості їх діяльності у післяприватизаційний період.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
 - 1) вугледобувне підприємство — гірниче підприємство, основним видом економічної діяльності якого є підземне або відкрите добування вугілля, до складу якого можуть входити шахти, шахтоуправління, розрізи та інші відокремлені підрозділи, що виконують допоміжні функції;
 - 2) завершення приватизації — оформлення документів, що підтверджують право власності покупця на єдиний майновий комплекс або усі акції, які належать державі у статутних капіталах акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації чи корпоратизації державних вугледобувних підприємств, крім тих, що продаються працівникам підприємства згідно з умовами пільгового продажу;
 - 3) інвестиційний конкурс — спосіб продажу об'єкта приватизації, за яким переможцем визначається претендент, що запропонував максимальну величину приведеного вартісного обсягу інвестицій в об'єкт приватизації, виражену в грошовому еквіваленті, згідно з бізнес-планом інвестиційного проекту та техніко-економічним обґрунтуванням післяприватизаційного розвитку об'єкта, та сплатив за нього одну гривню до Державного бюджету України;
 - 4) розріз — вугледобувне підприємство або відокремлений підрозділ вугледобувного підприємства з видобутку вугілля відкритим способом;
 - 5) шахта (шахтоуправління) — вугледобувне підприємство або відокремлений підрозділ вугледобувного підприємства з видобутку вугілля підземним способом.

Стаття 2. Особливі умови приватизації вугледобувних підприємств

1. Особливими умовами приватизації вугледобувних підприємств є:
продаж усіх акцій, що належать державі (без збереження у державній власності пакетів акцій) у статутних капіталах акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації чи корпоратизації державних вугледобувних підприємств; встановлення на строк до трьох років з моменту завершення приватизації мораторію на застосування процедури примусової реалізації майна об'єктів приватизації шляхом зупинення виконавчого провадження та мораторію на порушення справ про банкрутство вугледобувних підприємств, які поширюються лише на борги, що утворилися на момент завершення приватизації. Мораторій не застосовується щодо рішень про виплату заробітної плати, вихідної допомоги, інших виплат (компенсацій), що належать працівнику у зв'язку з трудовими відносинами, відшкодування матеріальної (майнової) шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, стягнення аліментів та рішень про стягнення заборгованості із сплати внесків до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування і заборгованості із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування до органів Пенсійного фонду України, а також щодо рішень про стягнення заборгованості за електричну енергію і послуги з її передачі та розподілу;

переоформлення на покупця (інвестора) об'єкта приватизації діючих спеціальних дозволів на видобування корисних копалин без проведення аукціону.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Приватизація вугледобувних підприємств здійснюється відповідно до законодавства з питань приватизації з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Стаття 4. Об'єкти приватизації

1. До об'єктів приватизації належать:
вугледобувні підприємства як єдині майнові комплекси;
шахти (шахтоуправління) як єдині майнові комплекси;
розрізи як єдині майнові комплекси;
акції, які належать державі у статутних капіталах акціонерних товариств, утворених у процесі приватизації чи корпоратизації державних вугледобувних підприємств.

Стаття 5. Суб'єкти приватизації

1. Суб'єктами приватизації є:
державні органи приватизації;
покупці (інвестори) та їх представники;
посередники;
центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у вугільно-промислового комплексі (далі — орган, уповноважений управляти державним майном).

Стаття 6. Заходи з передприватизаційної підготовки

1. Орган, уповноважений управляти державним майном, здійснює заходи з передприватизаційної підготовки вугледобувних підприємств та проводить реорганізацію підприємств з метою підвищення їх інвестиційної привабливості. Передприватизаційна підготовка здійснюється за рахунок коштів вугледобувних підприємств, що приватизуються відповідно до цього Закону.

Передприватизаційна підготовка вугледобувних підприємств включає: проведення інвентаризації; упорядкування технічної та будівельної документації щодо об'єкта приватизації;

виділення земельної ділянки, закріпленої за об'єктом приватизації, у натурі (на місцевості), оформлення земельнопорядної документації;

визначення заходів соціального захисту працівників.

Передприватизаційна підготовка вугледобувних підприємств може включати виділення із складу підприємств структурних підрозділів, що не порушують технологічної єдності виробництва та технологічних циклів, і здійснення інших заходів.

2. Орган, уповноважений управляти державним майном, формує перелік об'єктів приватизації для затвердження Кабінетом Міністрів України переліку об'єктів державної власності, які підлягають приватизації. Рішення про приватизацію вугледобувних підприємств, цілісні майнові комплекси яких до дня набрання чинності цим Законом були передані у концесію або оренду, може бути прийнято лише за згодою концесіонерів або орендарів цілісних майнових комплексів таких вугледобувних підприємств.

3. Управління вугледобувними підприємствами, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, або пакетами акцій акціонерних товариств, які утворені на базі вугледобувних підприємств, здійснюється органом, уповноваженим управляти державним майном, до моменту завершення приватизації.

У разі утворення акціонерного товариства в процесі приватизації функції з управління корпоративними правами держави передаються від державних органів приватизації до органу, уповноваженого управляти державним майном, у встановленому порядку до моменту завершення приватизації.

Стаття 7. Способи приватизації

1. Приватизація об'єктів, зазначених у статті 4 цього Закону, здійснюється такими способами:

ОРІЄНТИР № 19

продаж на аукціоні;
продаж на інвестиційному конкурсі;
іншими способами, передбаченими законодавством з питань приватизації, у тому числі шляхом викупу орендарями або концесіонерами цілісних майнових комплексів вугледобувних підприємств, які були передані в концесію або оренду до дня набрання чинності цим Законом.

2. Визначення способу приватизації об’єкта приватизації, включеного до переліку об’єктів приватизації, здійснюється державними органами приватизації спільно з органом, уповноваженим управляти державним майном, відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Продаж на аукціоні

1. Порядок проведення аукціону з продажу єдиних майнових комплексів, пакетів акцій акціонерних товариств затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Переможцем аукціону визнається учасник, який у ході проведення аукціону запропонував найвищу ціну за об’єкт приватизації та підписав узгоджений суб’єктами приватизації договір купівлі-продажу єдиного майнового комплексу або пакета акцій акціонерного товариства.

3. У разі якщо аукціон не відбувся через відсутність покупців, державний орган приватизації оголошує аукціон удруге із зниженням початкової ціни об’єкта приватизації на 30 відсотків.

4. У разі якщо аукціон повторно не відбувся через відсутність покупців після зниження початкової ціни об’єкта приватизації на 30 відсотків, державний орган приватизації оголошує аукціон утретє із зниженням початкової ціни об’єкта приватизації на 50 відсотків.

5. У разі якщо аукціон не відбувся через відсутність покупців після зниження початкової ціни об’єкта приватизації на 50 відсотків, об’єкт приватизації передається для продажу на інвестиційному конкурсі.

Стаття 9. Продаж на інвестиційному конкурсі

1. Положення про порядок проведення інвестиційного конкурсу з продажу єдиних майнових комплексів, пакетів акцій акціонерних товариств затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог цього Закону.

Для забезпечення проведення відбору інвестиційних проєктів Фонд державного майна України спільно з органом, уповноваженим управляти державним майном, утворює конкурсну комісію, склад якої затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням пропозицій головного органу в системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України.

2. Для участі в інвестиційному конкурсі потенційні інвестори попередньо подають органу, уповноваженому управляти державним майном, інвестиційний проєкт об’єкта приватизації.

Орган, уповноважений управляти державним майном, розглядає протягом 30 днів у встановленому ним порядку поданий на розгляд інвестиційний проєкт об’єкта приватизації та письмово інформує потенційного інвестора про прийняте ним рішення. Після надходження погодження органу, уповноваженого управляти державним майном, потенційні інвестори подають до державних органів приватизації конкурсні інвестиційні пропозиції та підтвердні документи.

Конкурсні інвестиційні пропозиції подаються особисто претендентами або уповноваженими ними особами та реєструються державними органами приватизації в момент їх подачі.

Конкурсні інвестиційні пропозиції та підтвердні документи повинні містити: підписану і скріплену печаткою заяву на участь у конкурсі у вільній формі (справжність підпису на заяві фізичних осіб, які не мають печатки, підлягає обов’язковому нотаріальному засвідченню); документи, що підтверджують внесення застави і реєстраційного внеску за подання заяви на участь у конкурсі в установленому законодавством розмірі на зазначений в інформаційному повідомленні розрахунковий рахунок; належним чином оформлені документи, що підтверджують:

- дату і місце державної реєстрації претендента та найменування органу державної реєстрації претендента;
- прізвище, ім’я та по батькові фізичної особи або представника юридичної особи — претендента та їх повноваження;
- декларацію про доходи (у разі, якщо учасник інвестиційного конкурсу — фізична особа);
- для інвесторів, які є юридичними особами, — нотаріально засвідчені копії статутних документів;
- короткий опис інвестиційного проєкту;
- довідку про фінансування реалізації інвестиційного проєкту із зазначенням розміру вкладу (частки) кожного співінвестора (у разі їх наявності);
- інформацію про спосіб забезпечення виконання зобов’язань з фінансування інвестиційного проєкту (банківська гарантія, резервні акредитиви, чеки, згідно з якими первинне зобов’язання покладатиметься на будь-який банк, а також депозити та векселі або будь-яке інше забезпечення виконання зобов’язань, передбачене законодавством);
- бізнес-план інвестиційного проєкту або техніко-економічне обґрунтування післяприватизаційного розвитку об’єкта;
- документи, що підтверджують фінансову спроможність претендента реалізувати заходи, заявлені ним в інвестиційному проєкті, у тому числі інформація про дебіторську та кредиторську заборгованість претендента за останні три роки;
- довідку відповідного органу державної податкової служби про відсутність заборгованості із сплати податків, зборів (обов’язкових платежів), дійсню на момент відкриття пропозицій конкурсних торгів.

3. Для участі в конкурсі не приймаються інвестиційні проєкти потенційних інвесторів, що:

- визнані банкрутами, перебувають у стадії припинення або мають заборгованість із сплати податків, зборів (обов’язкових платежів), а також стосовно яких порушено справу про банкрутство;
- за результатами діяльності протягом трьох останніх років є збитковими.

4. Критерієм визначення переможця інвестиційного конкурсу є запропонована учасниками конкурсу максимальна величина приведеного вартісного обсягу інвестицій в об’єкт приватизації, виражена у грошовому еквіваленті.

Переможцем інвестиційного конкурсу з продажу єдиних майнових комплексів, пакетів акцій акціонерних товариств визнається учасник, який запропонував найбільшу величину приведеного вартісного обсягу інвестицій в об’єкт приватизації, виражену у грошовому еквіваленті, та підписав узгоджений суб’єктами приватизації договір купівлі-продажу єдиного майнового комплексу або пакета акцій акціонерного товариства.

5. У разі невиконання покупцем інвестиційного плану, а також умов договору купівлі-продажу орган приватизації має право розірвати укладений договір купівлі-продажу в порядку та на умовах, передбачених Законом України «Про приватизацію державного майна».

Стаття 10. Соціальні гарантії працівникам підприємства, що приватизується, та приватизованого підприємства

1. З дня прийняття рішення про приватизацію розірвання трудового договору з працівником підприємства, що приватизується, з ініціативи власника або уповноваженого ним органу не допускається, крім звільнення на підставі пунктів 1, 3 і 5-7 статті 36, пункту 6 статті 40 Кодексу законів про працю України або вчинення працівником дій, за які законодавством передбачено можливість звільнення на підставі пунктів 3, 4, 7 і 8 статті 40 та статті 41 Кодексу законів про працю України.

2. Не допускається звільнення працівників приватизованого підприємства з ініціативи нового власника чи уповноваженого ним органу протягом шести місяців з моменту завершення приватизації.

3. Укладення колективного договору між новим власником або уповноваженим ним органом і трудовим колективом, а також працевлаштування звільнених працівників здійснюються відповідно до законодавства та положень галузевої угоди.

Стаття 11. Пільги працівників підприємства, що приватизується

1. Кожному з працівників підприємства, що приватизується, надається право на першочергове придбання акцій, сума номінальної вартості яких становить 45 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Крім пільг працівникам вугледобувного підприємства, що приватизується, передбачених Законом України «Про приватизацію державного майна», право пільгового придбання акцій, передбачене частиною першою цієї статті, поширюється також на колишніх працівників підприємств, які вийшли на пенсію, звільнені на підставі пункту 1 статті 40 Кодексу законів про працю України і не працюють з моменту звільнення на інших підприємствах, осіб, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на цьому підприємстві, інвалідів, звільнених у зв’язку з каліцтвом або професійним захворюванням, працівників, звільнених у зв’язку із станом здоров’я, спадкоємців першої черги загиблих на виробництві працівників.

3. Ціна однієї акції у разі пільгового продажу, передбаченого цією статтею, встановлюється на рівні половини номінальної вартості акції.

4. Додаткові умови пільгового продажу об’єктів приватизації можуть встановлюватися іншими законами.

Стаття 12. Оцінка вартості об’єкта приватизації

1. Вартість об’єктів приватизації визначається згідно з методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, з урахуванням особливостей приватизації таких об’єктів, визначених цим Законом. При цьому вартість промислових запасів корисних копалин не враховується.

Вартість об’єкта приватизації включає залишкову вартість спеціальних дозволів на видобування корисних копалин за умови безоплатної передачі покупцю (інвестору) цих дозволів.

Стаття 13. Запобігання банкрутству вугледобувних підприємств

1. З метою недопущення банкрутства вугледобувних підприємств і збереження сировинної бази металургійного та енергетичного комплексів з моменту прийняття рішення про приватизацію підприємства до моменту завершення приватизації встановлюються мораторії на застосування процедури примусової реалізації майна об’єктів приватизації шляхом зупинення виконавчого провадження та мораторії на порушення справ про банкрутство вугледобувних підприємств.

2. На строк до трьох років з моменту завершення приватизації встановлюються мораторії на застосування процедури примусової реалізації майна об’єктів приватизації шляхом зупинення виконавчого провадження та мораторії на порушення справ про банкрутство вугледобувних підприємств, які поширюються лише на борги, що утворилися на момент завершення приватизації.

Стаття 14. Умови договорів купівлі-продажу

1. До договору купівлі-продажу включаються зобов’язання, передбачені планом приватизації, зобов’язання сторін, які були визначені умовами конкурсу, аукціону, конкурсу інвестиційних проєктів щодо:

- 1) у виробничій діяльності підприємства: виконання програм технічного переоснащення виробництва, впровадження прогресивних технологій;
- здійснення комплексу заходів щодо збереження технологічної єдності виробництва та технологічних циклів;
- здійснення заходів щодо розвитку шахтного фонду в обсязі та строки, що погоджуються сторонами;
- забезпечення застосування раціональних, екологічно безпечних і нешкідливих технологій видобування вугілля;
- забезпечення фіксованого гарантованого обсягу видобутку вугілля протягом строку, встановленого органом, уповноваженим управляти державним майном;

- дотримання основних вимог під час розробки родовищ корисних копалин та переробки мінеральної сировини, визначених законодавством у сфері користування надрами;
- здійснення заходів щодо запобігання можливому шкідливому (небезпечному) впливу наслідків аварій на вугледобувному підприємстві і стихійних явищ;
- виконання встановлених мобілізаційних завдань;
- забезпечення постійного проведення моніторингу екологічного стану докляля в межах гірничого відводу;
- забезпечення виконання екологічних вимог у сфері проведення гірничих робіт, інших вимог, передбачених законодавством про охорону навколишнього природного середовища, та розв’язання екологічно-гідрологічних проблем, які виникають у процесі експлуатації вугледобувних підприємств;
- забезпечення подання у встановлені строки відповідним органам, визначеним законодавством, форм державної статистичної звітності щодо видобутку вугілля, стану запасів та втрат вугілля в надрах, стану та протяжності гірничих виробок тощо;

здійснення підробки будівель, споруд та природних об’єктів згідно з вимогами нормативних документів, що погоджуються з користувачем цих об’єктів;

- 2) в економічній діяльності підприємства: забезпечення щорічного інвестування підприємства в обсязі та строки не менше встановлених у договорі купівлі-продажу; подальшого використання земельної ділянки відповідно до вимог Земельного кодексу України;
- виконання вимог законодавства про захист економічної конкуренції;
- забезпечення своєчасної сплати податків і зборів, передбачених законодавством, та страхових внесків;
- забезпечення щомісячної виплати заробітної плати працівникам підприємства відповідно до законодавства;
- забезпечення погашення покупцем заборгованості із заробітної плати та інших виплат працівникам у зв’язку з трудовими відносинами, а також заборгованості за внесками на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, що утворилися на момент продажу, протягом передбаченого договором купівлі-продажу строку;
- забезпечення виконання вимог галузевої угоди та колективного договору; вжиття заходів щодо недопущення банкрутства підприємства;
- обов’язкового здійснення заходів з ліквідації (фізичної, юридичної) вугледобувного підприємства у разі виникнення обґрунтованої економічної необхідності;

- 3) у соціальній діяльності підприємства: здійснення заходів щодо створення безпечних і нешкідливих умов праці та охорони навколишнього природного середовища;
- утримання об’єктів соціально-побутового призначення;
- збереження та раціонального використання робочих місць;
- забезпечення належного рівня безпеки проведення гірничих робіт та охорони праці;
- забезпечення медичного та санітарно-побутового обслуговування працівників гірничих підприємств;
- забезпечення безоплатного надання вугілля для побутових потреб працівникам та пенсіонерам згідно із законодавством.

Строк дії зобов’язань, зазначених у договорі купівлі-продажу, крім виконання встановлених мобілізаційних та екологічних завдань, не повинен перевищувати п’яти років.

2. Встановлення інших умов приватизації, ніж передбачені цим Законом та Законом України «Про приватизацію державного майна», під час приватизації вугледобувних підприємств не допускається.

Стаття 15. Державний контроль вугледобувних підприємств після приватизації

1. Контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу та моніторинг економічної ефективності діяльності об’єкта приватизації здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Контроль за виконанням умов договору купівлі-продажу, крім виконання встановлених мобілізаційних та екологічних завдань, не повинен перевищувати п’яти років.

Зазначений порядок, зокрема, повинен передбачати:

закріплення сфер відповідальності за органами, що здійснюють контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу;

заходи щодо організації моніторингу виконання умов договорів;

порядок проведення таких заходів та оформлення результатів;

встановлення нормативів економічної ефективності діяльності об’єкта.

2. Перепрофілювання, консервація або припинення діяльності вугледобувних підприємств протягом строку дії умов договору купівлі-продажу здійснюються виключно після погодження з державними органами приватизації та органом, уповноваженим управляти державним майном, згідно з порядком, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Дія норм статей 2 і 13 цього Закону поширюється виключно на вугледобувні підприємства, щодо яких прийнято рішення про приватизацію після набрання чинності цим Законом, та вугледобувні підприємства, приватизовані після набрання чинності цим Законом.

3. Закони України та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 16 Кодексу України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340) доповнити частиною десятою такого змісту:

«Надання спеціальних дозволів на користування надрами суб’єкту господарювання, який приватизував державне вугледобувне підприємство відповідно до Закону України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств», здійснюється шляхом переоформлення спеціальних дозволів на користування надрами, наданих зазначеному вугледобувному підприємству, на ім’я суб’єкта господарювання, який його приватизував, на строк дії такого спеціального дозволу та без проведення аукціону»;

2) частину сьому статті 3 Закону України «Про концесії» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 41, ст. 372) доповнити словами «без згоди концесіонера»;

3) пункт 1 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378; 2001 р., № 11, ст. 52; 2003 р., № 24, ст. 160; 2004 р., № 22, ст. 312; 2005 р., № 33, ст. 430; 2009 р., № 42, ст. 633; 2010 р., № 9, ст. 88; із змінами, внесеними Законом України від 23 лютого 2012 року № 4442-VI) доповнити абзацом такого змісту:

«Справи про банкрутство вугледобувних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію відповідно до Закону України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств», не порушуються протягом трьох років з моменту завершення приватизації»;

4) частину третю статті 6 Гірничого закону України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 50, ст. 433) після слів «У разі приватизації підприємств гірничодобувної промисловості» доповнити словами «крім тих, що приватизуються відповідно до Закону України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств»»;

5) у Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142; із змінами, внесеними Законом України від 22 грудня 2011 року № 4212-VI):

частину першу статті 37 доповнити пунктом 17 такого змісту:

«17) прийняття рішення про приватизацію вугледобувних підприємств відповідно до Закону України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств» протягом трьох років з моменту завершення приватизації»;

частину другу статті 39 доповнити абзацом шостим такого змісту:

«пунктом 17 статті 37 цього Закону, — на строк три роки з моменту завершення приватизації вугледобувних підприємств відповідно до Закону України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств»».

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади своїх рішень у відповідність із цим Законом;
- підготувати та затвердити нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону, у тому числі щодо переоформлення на покупця (інвестора) об’єкта приватизації діючих спеціальних дозволів на видобування корисних копалин без оплати та проведення аукціону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
12 квітня 2012 року
№ 4650-VI

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 грудня 2011 р. № 1413
Київ

Про внесення змін до обсягів державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів (післядипломна освіта) для державних потреб у 2011 році

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до обсягів державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів (післядипломна освіта) для державних потреб у 2011 році, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 червня 2011 р. № 709 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 51, ст. 2041), зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

Додатки читайте на сайті «УК»»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 березня 2012 р. № 315
Київ

Про затвердження Статуту Національної академії аграрних наук України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Статут Національної академії аграрних наук України, прийнятий загальними зборами Академії 9 грудня 2011 року, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 28 березня 2012 р. № 315

СТАТУТ

Національної академії аграрних наук України

І. Загальні положення

1. Національна академія аграрних наук України (далі — Академія) є державною науковою організацією, яка заснована на державній власності і користується правами самоврядуності.

ОРІЄНТИР № 19

2. Академії надано статус національної Указом Президента України від 6 січня 2010 р. № 8 «Про надання Українській академії аграрних наук статусу національної».

Академія є правонаступницею Української академії аграрних наук, яка заснована постановою Ради Міністрів УРСР від 22 вересня 1990 р. № 279 (ЗП УРСР, 1990 р., № 10, ст. 59) на базі Південного відділення ВАСГНІЛ.

Місцезнаходження Академії: Україна, 01010, м. Київ-10, вул. Суворова, 9. Повне найменування: українською мовою — Національна академія аграрних наук України, англійською мовою — National academy of agrarian sciences of Ukraine.

Скорочене найменування: українською мовою — НААН, англійською мовою — NAAS.

3. Академія у своїй діяльності керується Конституцією України та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства та цим Статутом.

4. Самоврядність Академії полягає у:

1) колегіальності органів управління та їх виборності; здійсненні загальними зборами Академії функцій її найвищого органу управління;

2) самостійному визначенні своєї структури і тематики наукових досліджень; вирішенні науково-організаційних і кадрових питань; провадженні господарської діяльності та здійсненні міжнародних наукових зв'язків на основі законів України.

5. Академія є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням, інші печатки та штампи, необхідні для ведення діловодства; фінансується з державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

6. Основним завданням Академії є наукове забезпечення розвитку галузей агропромислового комплексу, що передбачає:

1) здійснення фундаментальних наукових досліджень, організацію, проведення і координацію прикладних наукових досліджень у сфері агропромислового комплексу, які спрямовуються на здобуття нових знань про закономірності функціонування існуючих та створення новітніх біологічних і фізичних об'єктів, їх взаємодії та впливу на навколишнє природне середовище, а також розроблення на базі зазначених знань наукових продуктів для інноваційного розвитку агропромислового комплексу, використання яких сприятиме збільшенню обсягів виробництва конкурентоспроможної продукції;

2) методичну координацію досліджень наукових установ і вищих навчальних закладів III—IV рівня акредитації, а також проєктно-конструкторських та інших організацій, що здійснюють наукові дослідження у сфері агропромислового комплексу;

3) розроблення нових та удосконалення існуючих форм, методів і способів проведення наукової роботи;

4) підвищення престижності наукової діяльності;

5) сприяння інтеграції вітчизняної аграрної науки у світовий науковий простір;

6) участь у формуванні державної політики у сфері наукової та науково-технічної діяльності;

7) проведення аналізу стану та визначення пріоритетних напрямів розвитку агропромислового комплексу;

8) надання інформаційних послуг суб'єктам агропромислового виробництва незалежно від форми власності;

9) виробництво елітного насіння та насіння вищих репродукцій, садивного матеріалу сільськогосподарських культур, плеємної продукції;

10) збереження генотипів сільськогосподарських рослин і тварин, колекцій штамів корисних і патогенних мікроорганізмів;

11) організацію і проведення експедицій та експедиційних досліджень;

12) підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації;

13) пошук і підтримку талановитих вчених, сприяння творчому зростанню молодих вчених;

14) залучення наукових та науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів України до виконання наукових досліджень у сфері агропромислового комплексу, а вчених Академії — до викладацької діяльності;

15) залучення провідних вчених Академії, вищих навчальних закладів та інших наукових організацій до роботи у наукових радах, комітетах, комісіях та інших консультативно-дорадчих органах Академії.

7. Академія з метою виконання покладених на неї завдань:

1) визначає пріоритетні напрями фундаментальних та прикладних наукових досліджень, спрямованих на розвиток галузей агропромислового комплексу;

2) розробляє:

на замовлення органів державної влади — пропозиції щодо формування основних засад державної наукової і науково-технічної політики, проводить наукову експертизу проєктів державних програм;

на замовлення Мінрагполітики, інших центральних органів виконавчої влади — основні напрями наукових досліджень з проблем агропромислового комплексу;

3) формує програми фундаментальних і прикладних наукових досліджень з питань розвитку землеробства, меліорації та механізації, рослинництва, ветеринарної медицини та зоотехніки, аграрної економіки і продовольства;

4) організовує і проводить фундаментальні і прикладні наукові дослідження в наукових установах, які перебувають у її віданні;

5) бере участь у розробленні проєктів законів та інших нормативно-правових актів, програм та інших документів з питань, що належать до її компетенції;

6) бере участь у реалізації державної політики щодо практичного застосування результатів наукової діяльності;

7) сприяє поширенню наукових знань, захисту прав інтелектуальної власності вчених Академії, розвитку інноваційної діяльності в аграрному виробництві;

8) забезпечує підготовку наукових кадрів, вживає заходів до підвищення кваліфікації наукових працівників, створює умови для творчої і продуктивної праці вчених;

9) утворює наукові ради, комісії, інші консультативно-дорадчі органи Академії та сприяє утворенню громадських організацій з метою розв'язання найважливіших наукових проблем в агропромислового комплексу;

10) організовує і проводить наукові сесії, з'їзди, конференції тощо;

11) засновує почесні звання (почесний член Академії, почесний президент), премії і відзнаки за визначні досягнення в аграрній науці, а також іменні та інші академічні стипендії згідно з положеннями, затвердженими президією;

12) здійснює згідно із законодавством міжнародні наукові зв'язки;

13) приймає на загальних зборах Академії зміни до Статуту, а також новий Статут та подає їх на затвердження Кабінету Міністрів України;

14) порушує перед Кабінетом Міністрів України питання щодо створення, реорганізації та ліквідації наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у її віданні;

15) затверджує статуту наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у її віданні, здійснює контроль за їх дотриманням;

16) здійснює повноваження з управління державним майном, забезпечує його ефективне використання та розпоряджається ним у межах, визначених законодавством, виступає головним розпорядником бюджетних коштів;

17) сприяє розвитку матеріально-технічної бази і контролює стан її збереження та здійснення заходів з охорони праці та пожежної безпеки в наукових та інших установах, на підприємствах та в організаціях, що перебувають у її віданні;

18) забезпечує охорону державної таємниці;

19) здійснює загальне керівництво видавничою діяльністю в наукових та інших установах, на підприємствах та в організаціях, що перебувають у її віданні;

20) контролює стан збереження архівних матеріалів наукових та інших установ, що перебувають у її віданні;

21) надає платні послуги згідно із законодавством;

22) провадить іншу діяльність відповідно до законодавства та цього Статуту.

8. Академія щороку звітує перед Кабінетом Міністрів України про результати наукової діяльності та використання бюджетних коштів.

II. Структура та персональний склад Академії

9. До структури Академії входять президія, відділення, наукові та інші установи, підприємства та організації, що перебувають у віданні Академії, згідно з переліком, який затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Академії.

10. Основною ланкою структури Академії є наукові установи.

11. Академія здійснює свої повноваження через загальні збори, президію та її бюро, відділення і наукові установи, а також членів Академії.

12. До персонального складу Академії та її відділень входять дійсні члени (академіки), члени-кореспонденти, почесні члени та іноземні члени Академії, обрані згідно з цим Статутом.

III. Загальні збори Академії

13. Вищим керівним органом Академії, до складу якого входять дійсні члени (академіки) та члени-кореспонденти, є загальні збори.

14. Основною формою роботи загальних зборів Академії є сесійні засідання, в яких, крім дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів, беруть участь почесні члени та іноземні члени Академії, запрошені президією керівники наукових установ та члени відділень Академії, які не є членами Академії, а також представники органів виконавчої влади, асоціації, заінтересованих установ та організацій.

Про порядок денний і дату проведення сесії загальних зборів Академії президія повідомляє учасникам зборів не пізніш як за 30 днів до початку сесійного засідання.

15. Засідання загальних зборів Академії вважається правомочним, якщо в його роботі взяли участь не менш як три чверті загальної кількості дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів Академії.

16. Засідання загальних зборів Академії проводять члени бюро президії. Під час виборів президента та інших членів нового складу президії засідання загальних зборів Академії проводять члени робочої президії, яка обирається простою більшістю повноважних учасників загальних зборів Академії шляхом відкритого голосування.

17. Право ухвалюного голосу на засіданні загальних зборів Академії мають дійсні члени (академіки) та члени-кореспонденти Академії, крім випадків, коли члени Статутом передбачено інший порядок, а право дорадчого голосу мають почесні члени та іноземні члени Академії.

Загальні збори Академії можуть своїм рішенням на час проведення сесійного засідання надати почесним членам Академії право ухвалюного голосу.

18. Рішення загальних зборів Академії ухвалюються простою більшістю голосів учасників зборів, які мають право ухвалюного голосу, крім випадків, коли члени Статутом або рішенням загальних зборів Академії передбачено інший порядок.

19. Рішення загальних зборів Академії приймаються у формі постанов і є обов'язковими для виконання всіма членами Академії, науковими та іншими установами, підприємствами та організаціями, що перебувають у віданні Академії, структурними підрозділами і посадовими особами апарату президії.

20. Загальні збори Академії:

1) приймають рішення про клопотання перед Кабінетом Міністрів України та/або внесення пропозицій до відповідних міністерств щодо формування державної політики у сфері наукової та науково-технічної діяльності, спрямованої на розвиток галузей агропромислового комплексу;

2) визначають основні напрями наукової роботи Академії та вирішують питання організації її наукової діяльності;

3) заслуховують доповіді з найважливіших питань розвитку науки і техніки, повідомлення про нові результати наукових досліджень;

4) розглядають і затверджують звіти про роботу президії та відділень;

5) розглядають питання формування і виконання бюджету Академії;

6) визначають чисельність президії, кількості віце-президентів, а також кількість, найменування відділень Академії та сферу їх діяльності;

7) обирають членів Академії, президента, віце-президентів, головного вченого секретаря, академіків-секретарів відділень та інших членів президії;

8) заснують премії, грамоти, почесні звання та інші відзнаки Академії;

9) приймають зміни до Статуту, а також новий Статут, які подаються на затвердження Кабінету Міністрів України;

10) вирішують інші питання, які згідно з цим Статутом належать до їх компетенції.

21. Загальні збори Академії скликаються, як правило, президією не рідше ніж один раз на рік, а також можуть бути скликані на вимогу не менш як однієї третини загальної кількості дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів Академії.

IV. Порядок виборів дійсних членів (академіків), членів-кореспондентів, почесних членів та іноземних членів Академії

22. Вибори дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії проводяться за рішенням президії не рідше ніж один раз на три роки за наявності вакансій в умовах широкій поінформованості наукової громадськості. На всіх етапах виборів президія створює необхідні умови для всебічного обговорення кандидатур.

23. Повідомлення президії про вибори дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії публікуються в засобах масової інформації не пізніше ніж за три місяці до дати виборів з обов'язковим зазначенням кількості вакансій та їх розподілом за спеціальностями.

24. Право висувати кандидатів у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії надається вченим радам наукових установ та вищих навчальних закладів III—IV рівня акредитації, державним і громадським організаціям та дійсним членам (академікам) Академії. Членам-кореспондентам Академії надається право висувати кандидатів у члени-кореспонденти Академії.

Кандидатів у почесні члени та іноземні члени Академії висуває президія за поданням відділень Академії.

25. Для розгляду матеріалів (документів) кандидатів у члени Академії президія утворює у кожному відділенні експертну комісію з числа членів Академії.

Списки зареєстрованих кандидатів, висунутих у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії, публікуються у засобах масової інформації не пізніше ніж за один місяць до дати виборів.

26. До початку виборів загальні збори Академії затверджують регламент, згідно з яким визначаються порядок проведення виборів і форми виборчої документації.

27. Дійсні члени (академіки) обираються із числа членів-кореспондентів Академії, які мають вагомий досягнення в аграрній науці, підготовці наукових кадрів та формуванні наукових шкіл і працюють в Україні.

Членами-кореспондентами обираються громадяни України віком до 60 років, які мають науковий ступінь доктора наук, зробили вагомий внесок в аграрну науку та підготовку наукових кадрів і працюють в Україні.

Почесними членами обираються фахівці у сфері агропромислового виробництва України, які досягли високих показників у роботі і досвід яких визнаний науковою громадськістю.

Іноземними членами обираються вчені зарубіжних країн, які зробили вагомий внесок в аграрну науку і активно співпрацюють із вченими Академії.

28. Вибори дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії проводяться шляхом таємного голосування двома етапами: загальні збори відділень обирають кандидатів у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії, з числа яких загальні збори Академії обирають дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів.

29. Вибори кандидатів у дійсні члени (академіки) на засіданні загальних зборів відділення проводяться шляхом таємного голосування дійсних членів (академіків), які входять до складу відповідного відділення, а кандидатів у члени-кореспонденти — шляхом таємного голосування дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії, що входять до складу відповідного відділення.

30. Вибори кандидатів у дійсні члени (академіки) вважаються такими, що відбулися, якщо в засіданні загальних зборів відділення взяли участь не менш як три чверті дійсних членів (академіків), а при обранні кандидатів у члени-кореспонденти — не менш як три чверті дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії, що входять до складу відділення.

31. Кандидатами, обраними у дійсні члени (академіки), вважаються особи, за яких проголосувало не менш як дві третини дійсних членів (академіків), які брали участь у голосуванні; кандидатами, обраними у члени-кореспонденти Академії, вважаються особи, за яких проголосувало не менш як дві третини дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів, які взяли участь у голосуванні на засіданні загальних зборів відділення.

32. Вибори дійсних членів (академіків) проводяться на засіданні загальних зборів Академії шляхом таємного голосування її дійсних членів (академіків), а членів-кореспондентів — шляхом таємного голосування дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії.

33. Вибори дійсних членів (академіків) вважаються такими, що відбулися, якщо в них взяло участь не менш як три чверті загального складу дійсних членів (академіків), а вибори членів-кореспондентів — не менш як три чверті загального складу дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії.

34. Обраними до персонального складу Академії (членами Академії) вважаються особи, які одержали на виборах найбільшу кількість голосів, але не менш як дві третини голосів членів Академії, які взяли участь у голосуванні на сесійному засіданні загальних зборів Академії.

Якщо в першому турі голосування жоден із претендентів не набрав необхідної кількості голосів, проводиться другий тур голосування. При цьому в бюлетень для таємного голосування вносяться прізвища двох претендентів, за яких подано найбільшу кількість голосів у першому турі. Обраним за результатами другого туру вважається претендент, який одержав більше голосів.

Список новообраних членів Академії публікується в засобах масової інформації.

35. Члени Академії обираються довічно.

36. Дійсний член (академік) чи член-кореспондент Академії, який вибув на постійне місце проживання за межі України, за поданням президії, що підготовлене на основі клопотання відділення, до складу якого він входив, відповідно до рішення загальних зборів Академії набуває статусу іноземного члена, а місце дійсного члена (академіка) чи члена-кореспондента Академії оголошується президією вакантним.

37. Почесні члени та іноземні члени Академії обираються загальними зборами шляхом таємного голосування або за рішенням цих зборів шляхом відкритого голосування.

V. Права та обов'язки дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії

38. Члени Академії беруть участь в управлінні діяльністю Академії через загальні збори Академії і загальні збори відділень, до складу яких вони входять. Члени Академії мають право вносити на розгляд загальних зборів, президії, бюро президії Академії і відповідного відділення науки, а також науково-організаційні питання і брати участь в їх обговоренні.

39. Члени Академії мають переваги у провадженні наукової діяльності. Дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії можуть займати посади керівників наукових та інших установ, підприємств та організацій, які перебувають у віданні Академії, не більш як п'ять років після досягнення пенсійного віку. Після досягнення дійсним членом (академіком) зазначеного віку він може бути призначений за власним бажанням та рішенням президії на посаду радника президії або радника дирекції інституту. Дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії після досягнення пенсійного віку можуть займати наукові посади без обмеження віку та спеціальних рішень.

Положення про радника президії та про радника дирекції інституту затверджуються президією Академії.

40. Дійсним членам (академікам) і членам-кореспондентам Академія виплачує довічну плату, розмір якої визначається Кабінетом Міністрів України.

41. Член Академії не пізніш як за один місяць до свого від'їзду для роботи за кордон за контрактом (чи запрошенням) на три і більше місяці зобов'язаний письмово поінформувати відділення, до складу якого він входить, про зазначений від'їзд із наведенням інформації щодо мети і строку запланованого перебування за кордоном.

42. Кожен член Академії повинен бути членом одного з її відділень. Перехід з одного відділення до іншого здійснюється за бажанням члена Академії в разі прийняття позитивного рішення загальними зборами обох відділень Академії.

43. Член одного відділення Академії може за згодою іншого відділення брати участь у його роботі з правом дорадчого голосу, а також бути членом інших академії наук, у тому числі іноземних, та членом міжнародних наукових організацій.

44. Член Академії зобов'язаний збагачувати науку новими досягненнями, одержаними в результаті проведених ним наукових досліджень, проводити підготовку наукових кадрів.

45. Член Академії повинен виконувати доручення президії, бюро президії і відділення, до складу якого він входить.

46. Дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії щороку подають до відповідного відділення письмовий звіт про результати своєї діяльності, а також один раз на три роки особисто звітують перед загальними зборами відділення.

VI. Президія і президент Академії

47. У період між засіданнями загальних зборів керівництво діяльністю Академії здійснює її президія, строк повноважень якої становить п'ять років. Рішення щодо кількісного і персонального складу президії ухвалюють загальні збори.

У своїй діяльності президія підзвітна загальним зборам. Президія видає свої рішення у формі постанов.

48. До складу президії входять президіє, віце-президенти, головний вчений секретар, академіки-секретарі відділень за посадою, а також інші члени у визначеній загальними зборами Академії кількості.

49. Для розгляду та оперативного вирішення поточних питань діяльності Академії за рішенням президії утворюється бюро президії, до складу якого входять президент, перший віце-президент, віце-президенти і головний вчений секретар. Бюро президії приймає свої рішення у формі постанов. Рішення бюро президії має силу рішення президії.

50. Президент Академії обирається загальними зборами з числа дійсних членів (академіків) шляхом таємного голосування строком на п'ять років. Одна і та сама особа не може бути президентом більш як два строки підряд. Після зазначеного строку така особа може бути обрана почесним президентом Академії. Положення про почесного президента Академії затверджують загальні збори за поданням президії.

51. Кандидатури на посаду президента можуть висувати дійсні члени (академіки), тимчасові ініціативні групи членів Академії, загальні збори відділень, вчені ради наукових установ, які перебувають у віданні Академії.

52. Вибори президента вважаються такими, що відбулися, якщо в них взяли участь не менш як три чверті загальної кількості дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії. Обраним вважається претендент, який одержав не менш як дві третини голосів дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів Академії.

Якщо в першому турі голосування жоден із претендентів не набрав необхідної кількості голосів, проводиться другий тур голосування. При цьому в бюлетень для таємного голосування вносяться прізвища двох претендентів, за яких подано найбільшу кількість голосів у першому турі. Обраним за результатами другого туру вважається претендент, який одержав більше голосів.

В інших випадках (однакова кількість голосів у другому турі, визнання виборів такими, що не відбулися, загальні збори не затвердили протокол лічильної комісії) проводяться повторні вибори.

53. Віце-президенти та головний вчений секретар обираються загальними зборами Академії за поданням президента з числа дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії на п'ять років шляхом таємного голосування простою більшістю голосів.

Зазначені посадові особи не можуть займати свою посаду більше 10 років з дня першого обрання їх на таку посаду.

54. Інші члени президії обираються загальними зборами Академії з числа членів Академії і запропонованих президентом представників центральних органів виконавчої влади простою більшістю голосів.

55. Президія за пропозицією президента затверджує розподіл обов'язків між президентом, віце-президентами і головним вченим секретарем та покладає на одного з віце-президентів обов'язки першого віце-президента, який за відсутності президента виконує його обов'язки.

56. Президент Академії:

1) несе персональну відповідальність за її діяльність;

2) очолює президію і бюро президії;

3) діє від імені Академії та президії Академії;

4) видає накази і розпорядження по Академії;

5) затверджує положення про структурні підрозділи апарату президії та посадові інструкції їх керівників, штатний розпис, кошториси наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, призначає на посаду і звільняє з посади їх керівників та заступників керівників з наукової роботи, укладає трудові договори (контракти) з їх керівниками;

6) призначає на посаду працівників апарату президії та звільняє їх з посади;

7) встановлює відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України умов оплати праці посадові оклади, надбавки та доплати працівникам апарату президії та керівникам наукових установ, що перебувають у віданні Академії;

8) застосовує заходи заохочення до всіх працівників Академії і дисциплінарні стяг

ОРІЄНТИР № 19

загальної кількості дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії.

Рішення про дострокове припинення повноважень президента набирає чинності, якщо за нього подано не менш як дві третини голосів дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії.

58. Рішення про дострокове припинення повноважень віце-президента, головного вченого секретаря, академіка-секретаря відділення та щодо зміни кількісного і персонального складу президії приймається загальними зборами Академії за поданням президента шляхом таємного голосування простою більшістю голосів.

Рішення про звільнення зазначених посадових осіб за власним бажанням приймається президією та затверджується загальними зборами Академії.

59. Президія в установленому порядку:

- 1) скликає загальні збори;
- 2) затверджує: кількість вакансій з окремих спеціальностей для дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів та призначає строк виборів членів Академії; структуру свого апарату, розмір посадових окладів для працівників апарату президії, наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, відповідно до актів Кабінету Міністрів України з цього питання, здійснює соціальний захист працівників Академії; результати виборів відділеннями Академії кандидатів на посади керівників наукових установ, що перебувають у віданні Академії; основні напрями наукових досліджень у сфері агропромислового комплексу;
- 3) готує та подає на розгляд загальних зборів Академії програми, прогнози і звіти про діяльність Академії, а також наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у її віданні;
- 4) забезпечує контроль за додержанням цього Статуту;
- 5) затверджує призначення на посаду керівників та заступників керівників з наукової роботи наукових установ, що перебувають у віданні Академії, згідно із законодавством та цим Статутом, а також ухвалює рішення щодо дострокового їх звільнення з посади за поданням академіка-секретаря відділення або віце-президента;
- 6) організовує підготовку та підвищення кваліфікації наукових кадрів, подає МОМмолодьспорту пропозиції щодо відкриття аспірантури або докторантури в наукових установах, що перебувають у віданні Академії, з урахуванням державного замовлення на підготовку наукових кадрів;
- 7) вирішує питання підпорядкування і перепрофілювання наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, і визначає основні напрями їх діяльності;
- 8) ухвалює рішення про порушення перед Кабінетом Міністрів України питання про утворення, реорганізацію, ліквідацію наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, виступає засновником підприємств змішаної форми власності;
- 9) контролює утворення та діяльність інноваційних структур у системі Академії;
- 10) веде облік об'єктів майнового комплексу Академії, здійснює управління ними і контроль за ефективністю їх використання та збереженням, зокрема: закріплює майно Академії за науковими та іншими установами, підприємствами та організаціями, що перебувають у віданні Академії; визначає відповідно до законодавства та цього Статуту повноваження наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, щодо управління майном;

- здійснює в установленому порядку перерозподіл майна між науковими та іншими установами, підприємствами та організаціями, що перебувають у віданні Академії; ухвалює рішення про розміщення наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, в адміністративних будинках і нежилых приміщеннях наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії; вносить в установленому порядку Кабінету Міністрів України пропозиції щодо передачі об'єктів майнового комплексу Академії до сфери управління інших органів, уповноважених управляти державним майном, у комунальну власність, а також об'єктів комунальної власності у державну власність з наступним їх віднесенням до майнового комплексу Академії; дає дозвіл науковим та іншим установам, підприємствам та організаціям, що перебувають у віданні Академії, на передачу належних їм майнових прав (зокрема щодо користування майном, об'єктами інтелектуальної власності тощо) як внеску до статутного капіталу суб'єктів підприємницької діяльності в порядку, визначеному законодавством; видає дозвіл на продаж і списання майна, яке перебуває на балансі наукових та інших установ, підприємств та організацій, які перебувають у віданні Академії, в установленому законодавством порядку; погоджує вилучення та надання земельних ділянок, закріплених за Академією, науковим та іншим установам, підприємствам та організаціям, що перебувають у її віданні, в установленому законодавством порядку; виступає за умови погодження з Кабінетом Міністрів України орендодавцем цілісних майнових комплексів та нерухомого майна, переданого державою у безстрокове користування Академії; надає дозвіл науковим та іншим установам, підприємствам та організаціям, що перебувають у віданні Академії, на укладення договорів оренди майна, у тому числі нерухомого, яке обліковується на їх балансі;

- здійснює інші передбачені законодавством повноваження щодо управління об'єктами майнового комплексу Академії;
- 11) ухвалює рішення про розподіл бюджетних коштів, головним розпорядником яких є Академія, розподіляє бюджетні кошти між відділеннями, науковими та іншими установами, підприємствами та організаціями, що перебувають у віданні Академії, контролює витрати коштів у наукових та інших установах, підприємствах та організаціях, що перебувають у віданні Академії;
- 12) визначає згідно із законодавством порядок використання об'єктів інтелектуальної власності, що створюються в наукових установах Академії;
- 13) здійснює організаційно-методичне забезпечення державної атестації наукових установ, що перебувають у віданні Академії, та проводить комплексні перевірки їх діяльності;
- 14) присвоює почесні звання, нагороджує преміями, грамотами та іншими відзнаками Академії;
- 15) скликає з'їзди, конференції, симпозиуми з питань, що належать до компетенції Академії;
- 16) утворює загальні академічні наукові ради з найважливіших проблем агропромислового комплексу;
- 17) установлює наукові та науково-технічні зв'язки з вітчизняними і зарубіжними академіями наук та іншими науковими установами;
- 18) здійснює загальне керівництво видавничою діяльністю в Академії;
- 19) забезпечує збереження в установах Академії державної таємниці.

60. Президія здійснює науково-організаційне і технічне забезпечення діяльності Академії через свій апарат, який складається із структурних підрозділів, які відповідають основним напрямам її діяльності. Загальне керівництво роботою апарату здійснює головний вчений секретар, а з окремих питань — віце-президенти відповідно до розподілу обов'язків.

61. Утримання апарату президії, виплата довічної плати дійсним членам (академікам) і членам-кореспондентам Академії здійснюються за рахунок коштів державного бюджету. Кошторис та штатний розпис апарату президії затверджуються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

62. Працівники апарату президії Академії можуть за сумісництвом займатися науковою і викладацькою діяльністю.

VII. Відділення Академії і академік-секретар відділення

63. Структура відділення складається з наукових та інших установ, підприємств та організацій, які перебувають у віданні Академії і забезпечують виконання спільних галузевих завдань.

64. Відділення є організаційно-методичним формуванням, яке працює, керуючись цим Статутом та положенням про наукове відділення, що затверджується президією.

Відділення об'єднує за галузевим принципом і відповідними напрямками аграрної науки членів Академії та всіх наукових працівників наукових установ, що перебувають у її віданні.

Кількість відділень Академії, сферу діяльності і найменування кожного з них визначають загальні збори Академії.

65. Відділення координує діяльність наукових установ та спрямовує їх роботу на розв'язання наукових проблем визначеного напрямку, разом з іншими відділеннями Академії розв'язує комплексні (міжгалузеві) наукові проблеми, організовує виконання рішень загальних зборів Академії, президії та бюро президії Академії.

66. До персонального складу відділення входять:

- 1) члени Академії, які проводять наукові дослідження з відповідного напрямку аграрної науки;

2) керівники наукових установ, що входять до складу відділення, які не є членами Академії;

3) визнані науковою громадою України провідні вчені віком, як правило, до 50 років — за пропозицією наукових установ, органів виконавчої влади і вищих навчальних закладів III—IV рівня акредитації.

Членів Академії у складі відділення має бути не менше половини загальної кількості членів відділення.

67. Члени відділення, крім членів Академії та осіб, що входять до складу відділення за посадою, обираються строком на п'ять років на загальних зборах відділення шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів усіх членів відділення. Питання стосовно дострокового припинення їх повноважень та обрання нових членів відділення цієї категорії з ініціативи академіка-секретаря відділення виносяться на чергові загальні збори відділення. Рішення із зазначеного питання вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість членів відділення.

68. Член відділення, який не є членом Академії, має право голосу з усіх питань, що розглядаються на загальних зборах відділення, крім виборів кандидатів у члени Академії.

69. Вичлени керівним органом відділення є його загальні збори.

Роботою відділення в період між засіданнями загальних зборів керує бюро відділення. До бюро відділення входять академік-секретар відділення, його заступники, керівник відповідного відділу апарату президії Академії за посадою, інші члени Академії, обрані загальними зборами відділення. Кількість членів і членів-кореспондентів Академії в бюро відділення повинна становити не менш як три чверті складу бюро відділення. Роботу відділення забезпечує відповідний структурний підрозділ (відділ) апарату президії Академії.

70. Загальні збори відділення:

- 1) визначають пріоритетні напрями науково-технічного розвитку відповідної галузі агропромислового комплексу;
- 2) визначають основні напрями наукових досліджень за погодженням з президією Академії;
- 3) заслуховують звіти про результати роботи бюро відділення, наукових установ, дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів Академії;
- 4) обирають кандидатів на посаду академіка-секретаря (із дійсних членів (академіків) або членів-кореспондентів Академії), його заступників та членів відділення, претендентів на посаду керівника наукової установи, кандидатів у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії;
- 5) подають до президії Академії пропозиції щодо утворення, реорганізації та ліквідації наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії.

71. Рішення загальних зборів відділення приймаються простою більшістю голосів, крім випадків, коли цим Статутом або рішенням загальних зборів Академії чи відділення не передбачено інший порядок. Збори вважаються такими, що відбулися, якщо в них взяли участь не менш як дві третини членів відділення, які мають право голосу.

72. Роботу відділення та його бюро очолює і організовує академік-секретар відділення, який обирається на строк, що відповідає строку повноважень президії.

73. Вибори академіків-секретарів відділень проводяться двома етапами: дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти Академії, які входять до складу відповідних відділень, обирають на засіданні загальних зборів відділень кандидатів у академіки-секретарі відділень, з числа яких загальні збори Академії обирають академіків-секретарів відділень. Обраними вважаються претенденти, які набрали більше голосів.

VIII. Наукові та інші установи, підприємства та організації, що перебувають у віданні Академії

74. У віданні Академії перебувають:

- 1) наукові та інші установи: національні наукові центри; інститути; ботанічні сади; заповідники; бібліотеки; державні сільськогосподарські дослідні станції; галузеві дослідні станції; інші наукові установи;
- 2) підприємства та організації: дослідні господарства; експериментальні і дослідні виробництва; інші підприємства, які забезпечують виконання завдань Академії.

75. Головними науковими установами Академії, які проводять фундаментальні та прикладні дослідження і готують наукові кадри, є національний науковий центр та інститут, яким можуть підпорядковуватися дослідна станція, дослідне господарство, дослідне підприємство, експериментальне виробництво.

76. Наукове забезпечення галузей агропромислового комплексу на регіональному рівні здійснюють зональні науково-інноваційні центри наукового забезпечення агропромислового комплексу, до складу яких входять всі науково-дослідні установи регіону. Функції головної установи центру виконує один із спеціалізованих науково-дослідних інститутів регіону.

77. Галузева дослідна станція здійснює наукове забезпечення розвитку відповідної галузі агропромислового комплексу.

78. Дослідні господарства, інші підприємства та організації Академії є експериментально-виробничою базою для проведення досліджень, виробувань і доопрацювання наукових розробок. Крім того, зазначені підприємства та організації забезпечують сільськогосподарське виробництво елітним та репродуктивним насінням, садивним матеріалом, племінною продукцією тощо.

79. Керівники наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, призначаються на посаду і звільняються з посади шляхом укладення і розірвання (припинення дії) укладеного з ними президентом Академії контракту в порядку, передбаченому законодавством. Контракт укладається на період до п'яти років. Керівник наукової установи не може займати посаду понад 10 років.

80. Директором національного наукового центру, інституту, державної сільськогосподарської дослідної станції або галузевої дослідної станції, що перебувають у віданні Академії, призначається особа, обрана загальними зборами відповідного відділення, рішення яких з цього питання затверджено президією Академії.

Контракт з керівниками зазначених наукових та інших установ, підприємств та організацій строком до одного року може бути укладений президентом Академії, як виняток, без дотримання процедур, передбачених пунктом 79 цього Статуту та абзацом першим цього пункту, зокрема щодо затвердження їх президією Академії.

81. Заступник директора з наукової роботи національного наукового центру, інституту, державної сільськогосподарської дослідної станції та інших установ, що перебувають у віданні Академії, призначається на посаду та звільняється з посади президентом Академії за поданням директора установи.

82. Заступник директора з наукової роботи, керівник і заступники керівника філіалу, дослідної станції, дослідного поля; керівник дослідного господарства, іншого державного підприємства та організації, підпорядкованих науковій установі, призначаються на посаду на конкурсній основі та звільняються з посади директором наукової установи у визначеному законом порядку після погодження з академіком-секретарем відповідного відділення.

83. Директори та їх заступники, що працюють у наукових та інших установах, на підприємствах та в організаціях, які перебувають у віданні Академії, можуть займати посаду в науковій та іншій установі, на підприємстві чи в організації не більше п'яти років після досягнення ними пенсійного віку.

84. Головний бухгалтер наукової та іншої установи, підприємства чи організації, що перебуває у віданні Академії, призначається на посаду та звільняється з посади директором наукової та іншої установи, підприємства чи організації за погодженням з президентом Академії.

85. Наукові та інші установи, підприємства та організації, що перебувають у віданні Академії, є юридичними особами і діють згідно із законодавством, цим Статутом та їх статутами, які затверджуються у порядку, визначеному президією.

86. У науковій установі утворюється вчена рада, яка є колегіальним консультативним органом управління її науковою і науково-технічною діяльністю. Порядок формування, кількісний склад, функції і повноваження вченої ради визначаються законодавством та статутом установи.

При науковій установі у визначеному законодавством порядку можуть створюватися спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій.

87. На базі наукових установ Академії можуть створюватися наукові центри та зональні науково-інноваційні центри наукового забезпечення агропромислового виробництва, технопарки тощо.

88. Наукові та інші установи, підприємства та організації, що перебувають у віданні Академії, забезпечують ефективне використання майна, закріпленого за ними Академією, та його збереження.

IX. Майновий комплекс та фінансово-економічні основи діяльності Академії

89. Майновий комплекс Академії складається з усіх матеріальних та нематеріальних активів (далі — об'єкти майнового комплексу), які перебувають на балансі Академії і наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у її віданні, закріплені державою за Академією в безстрокове користування або придбані за рахунок бюджетних коштів, а також коштів, одержаних в результаті фінансово-господарської діяльності, чи набуті іншим шляхом, не забороненим законом.

90. Об'єкти майнового комплексу Академії належать їй на праві господарського відання і передаються науковим та іншим установам, підприємствам та організаціям, що перебувають у її віданні, на праві оперативного управління з урахуванням особливостей, встановлених законодавством та цим Статутом.

91. Академія, здійснюючи повноваження з управління об'єктами майнового комплексу, забезпечує реалізацію прав держави як власника таких об'єктів, ефективно їх використовує та розпоряджається у межах, визначених законодавством.

92. Академія відповідно до законодавства та цього Статуту користується основними фондами, переданими їй державою у безстрокове безоплатне користування без права зміни форми власності, а також обіговими коштами та земельними ділянками, що надаються їй у постійне користування або в оренду відповідно до земельного законодавства.

93. На нерухоме майно Академії, наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у її віданні, не може бути накладено стягнення за претензіями кредиторів.

94. Відчуження нерухомого майна наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

95. Вилучення земельних ділянок Академії може здійснюватися лише за згодою президії відповідно до Земельного кодексу України.

Земельні ділянки, віднесені до особливо цінних земель, які перебувають у постійному користуванні наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, вилученню не підлягають, крім випадків, передбачених земельним законодавством.

96. Держелами фінансового забезпечення діяльності Академії є:

- 1) кошти державного бюджету, спрямовані на забезпечення статутної діяльності Академії, які визначаються щороку в державному бюджеті окремим рядком;
- 2) кошти, отримані від використання об'єктів майнового комплексу Академії;
- 3) кошти, які Академія отримує в результаті наукової, інноваційної, господарської діяльності в Україні та за її межами;
- 4) кошти, отримані у формі благодійних внесків, пожертвувань фізичних і юридичних осіб, у тому числі з-за кордону, дарувань та інших фінансових надходжень, не заборонених законодавством.

97. Фінансування Академії з державного бюджету здійснюється в порядку, визначеному законодавством, для проведення фундаментальних досліджень, прикладних наукових і науково-технічних розробок, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері агропромислового комплексу, підготовки наукових кадрів, фінансової підтримки технічного забезпечення наукових установ, розвитку наукової інфраструктури та об'єктів, що становлять національне надбання, та на інші цілі відповідно до законодавства.

98. Кошти, отримані за рахунок бюджетних асигнувань, доходів (прибутку) від господарської діяльності, кредитів банків, благодійних внесків і пожертвувань організацій (у тому числі міжнародних) та приватних осіб, а також майно, придбане в результаті дарування або на інших підставах, передбачених законодавством, використовуються в установленому порядку.

Грошові виплати почесному президенту Академії, виплата премій переможцям конкурсів, що проводить Академія, за нагородження грамотами та іншими відзнаками Академії здійснюються в установленому законодавством порядку.

99. Доходи (прибутки), одержані науковими та іншими установами, підприємствами та організаціями, що перебувають у віданні Академії, використовуються для розвитку їх матеріально-технічної і соціальної бази, а також на інші цілі, що визначаються їх статутами в установленому законодавством порядку.

100. Порядок розподілу доходів від інноваційної та підприємницької діяльності наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, визначається положенням, яке затверджується президією.

101. Суб'єктом прав з розпорядження майновим комплексом наукових та інших установ, підприємств та організацій, що перебувають у віданні Академії, є президія.

102. Майно (майнові права або майнові зобов'язання), надане Академії або науковій та іншій установі, підприємству чи організації, що перебувають у її віданні, у формі благодійних внесків, пожертвувань фізичних і юридичних осіб, дарувань або у спадок за заповітом, використовуються на умовах, що визначаються відповідним актом (правочинном) та законодавством.

X. Міжнародне співробітництво Академії

103. Академія може брати участь у виконанні міжнародних програм, у діяльності зарубіжних та міжнародних наукових товариств, асоціацій і союзів на правах їх членів (у тому числі на правах національного члена), відряджати працівників за кордон для стажування, участі в міжнародних симпозіумах, інших заходах та укладати договори з іноземними юридичними особами в порядку, визначеному законодавством України.

XI. Порядок внесення змін до Статуту Академії

104. Зміни до цього Статуту готуються президією Академії і виносяться на розгляд сесії її загальних зборів.

105. Загальні збори Академії узгоджують і приймають Статут Академії та вносять до нього зміни. Відповідне рішення вважається схваленим, якщо за нього проголосувало не менш як дві третини членів Академії, присутніх на сесії загальних зборів Академії.

Зміни до Статуту затверджуються Кабінетом Міністрів України.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 березня 2012 р. № 315

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 серпня 1999 р. № 1488 « Про затвердження Статуту Української академії аграрних наук » (Офіційний вісник України, 1999 р., № 33, ст. 1728).

2. Пункт 9 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2004 р. № 1607 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 49, ст. 3206).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2006 р. № 175 « Про затвердження нової редакції Статуту Національної академії аграрних наук України » (Офіційний вісник України, 2006 р., № 8, ст. 434).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 липня 2010 р. № 661 « Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2006 р. № 175 » (Офіційний вісник України, 2010 р., № 58, ст. 2011).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 квітня 2012 р. № 342
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 2011 р. № 246

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 2011 р. № 246 «Питання нарахування податку на додану вартість, що сплачується до державного бюджету переробними підприємствами за реалізовані ними молоко, молочну сировину та молочні продукти, м'ясо і м'ясопродукти, іншу продукцію переробки тварин, закуплених у живій вазі, а також виплати і використання коштів, що надійшли від його сплати» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 20, ст. 824, № 38, ст. 1557) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ОРІЄНТИР № 19

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 2012 р. № 342

**ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 2 березня 2011 р. № 246**

1. У постанові:
1) назву постанови викласти у такій редакції:
«Про затвердження Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету»;
2) вступну частину після слів «Відповідно до» доповнити словом і цифрою «підпункту 6»;
3) пункт 1 викласти у такій редакції:
«1. Затвердити Порядок використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету, що додається.»;
4) пункти 2 і 3 виключити.
2. Порядок нарахування податку на додану вартість, що сплачується до державного бюджету переробними підприємствами за реалізовані ними молоко, молочну сировину та молочні продукти, м'ясо і м'ясопродукти, іншу продукцію переробки тварин, закуплених у живій вазі, а також виплати і використання коштів, що надійшли від його сплати, затверджений зазначеною постановою, викласти у такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 березня 2011 р. № 246
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 2012 р. № 342)

**ПОРЯДОК
використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними
підприємствами до спеціального фонду державного бюджету**

1. Цей Порядок визначає механізм використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету за бюджетною програмою «Державна підтримка галузі тваринництва» (далі — бюджетні кошти).
2. Бюджетні кошти спрямовуються на державну підтримку галузі тваринництва шляхом здійснення виплати:

- 1) спеціальної бюджетної дотації фізичним особам за утримання та збереження молодняку великої рогатої худоби (далі — дотація за молодняк);
- 2) часткового відшкодування:
вартості закуплених племінних телиць, нетелей та корів молочного, м'ясного і комбінованого напрямку продуктивності (далі — часткове відшкодування вартості корів);
відсоткової ставки за кредитами, залученими на будівництво і реконструкцію тваринницьких та птахівницьких ферм і комплексів, придбання технологічного обладнання та механізмів, закупівлю тварин і птиці;
вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбикормів, а також придбаного обладнання та механізмів вітчизняного виробництва для тваринництва і птахівництва;
витрат на закупівлю установок індивідуального доїння (далі — часткове відшкодування витрат на установку).

3. Використання бюджетних коштів у 2012 році здійснюється з урахуванням пріоритетності фінансування дотації за молодняк, а також виконання бюджетних зобов'язань минулих років, узятих на облік в органах Казначейства, у разі їх відповідності паспорту бюджетної програми.

Бюджетні кошти розподіляються за напрямками, передбаченими пунктом 2 цього Порядку, Кабінетом Міністрів України за поданням Мінאгрополітики.

4. Відповідальним виконавцем бюджетної програми та головним розпорядником бюджетних коштів є Мінאгрополітики. Розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня є Міністерство аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим, головні управління агропромислового розвитку обласних і управліня промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації.

Розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання в межах фактичних надходжень до спеціального фонду державного бюджету.

Розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня щокварталу до 20 числа наступного місяця подають Мінאгрополітики за встановленою ним формою звіт про фактичне використання коштів у розрізі напрямів фінансування, затверджених паспортом бюджетної програми, за касовими видатками.

5. Дотація за молодняк виплачується фізичним особам за утримання молодняку великої рогатої худоби (далі — молодняк), який народився в їх господарствах, та збереження його до певного віку на дату подання відповідних документів.

Дотація за молодняк виплачується за утримання молодняку, який на момент подання фізичними особами вперше відповідних документів досяг певного віку, у розмірі:

- 250 гривень за голову — за молодняк віком від 3 до 5 місяців;
- 500 гривень за голову — за молодняк віком від 6 до 8 місяців;
- 750 гривень за голову — за молодняк віком від 9 до 11 місяців (включно).

У подальшому бюджетна дотація за молодняк виплачується фізичним особам за збереження молодняку у розмірі 250 гривень за кожні наступні три місяці його утримання до досягнення ним одинадцятимісячного віку.

6. Для отримання дотації за молодняк фізичні особи подають сільським, селищним чи міським радам копії таких документів:
паспортів великої рогатої худоби і ветеринарних карток до таких паспортів, а в разі утримання 10 і більше голів молодняку — виданий в установленому порядку витяг з Єдиного державного реєстру тварин;
паспорта особи;

довідки про відкриття рахунка в банку;
документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті).

Зазначені документи приймаються щокварталу до 1 числа наступного місяця та до 1 грудня 2012 р. в порядку черговості їх надходження, про що робиться запис у журналі обліку, форму якого встановлює Мінאгрополітики. Підставою для внесення до журналу відомостей про наявність у фізичної особи поголів'я молодняку, крім зазначених документів, є запис у погосподарській книзі, що ведеться сільською, селищною чи міською радою.

7. Сільські, селищні чи міські ради на підставі журналу обліку складають реєстр фізичних осіб, які мають право на отримання дотації за молодняк, за формою, встановленою Мінאгрополітики, та щокварталу до 5 числа наступного місяця і до 5 грудня (станом на 1 грудня) разом із витягом з погосподарської книги, що підтверджує наявність молодняку у зазначених в реєстрі фізичних осіб, подають його управлінням агропромислового розвитку районних і управліня промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації.

8. Управління агропромислового розвитку районних і управління промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації на підставі поданого сільськими, селищними чи міськими радами реєстру:

протягом трьох робочих днів складають відомість про нарахування дотацій за молодняк у розрізі фізичних осіб за формою, встановленою Мінאгрополітики, і подають її Міністерству аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим або головним управлінням агропромислового розвитку облдержадміністрації;

подають органам Казначейства таку відомість і платіжні доручення для перерахування коштів на поточні рахунки фізичних осіб, відкриті в банках.
9. Міністерство аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим, головні управління агропромислового розвитку обласних і управління промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації узагальнюють протягом трьох робочих днів зазначені у пункті 8 цього Порядку відомості та подають Мінאгрополітики зведену відомість про нарахування сум дотацій за молодняк за встановленою ним формою.

10. Мінאгрополітики:
затверджує на підставі поданої відповідно до пункту 9 цього Порядку зведеної відомості протягом семи робочих днів у межах обсягу відкритих асигнувань розподіл бюджетних коштів пропорційно сумам дотацій за молодняк між розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня, які здійснюють в триденний строк після доведення розподілених обсягів розподіл бюджетних коштів між районами за зазначеним критерієм;
подає Казначейству протягом трьох робочих днів після затвердження розподілу бюджетних коштів реєстр змін до розподілу показників зведених кошторисів і планів асигнувань у розрізі регіонів.

Копії таких розподілів Мінאгрополітики подає Мінфінансу та Мінекономрозвитку у п'ятиденний строк.

11. Міністерство аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим, головні управління агропромислового розвитку облдержадміністрацій після доведення розподілених обсягів дотації за молодняк затверджують кошториси та плани асигнувань у розрізі районів та передають їх відповідним органам Казначейства.

12. Часткове відшкодування вартості корів надається на безповоротній основі суб'єктам господарювання за закуплені ними, в тому числі у 2011 році, на племінних заводах та у племінних репродукторах племінні телиці, нетелі та корови молочного, м'ясного і комбінованого напрямку продуктивності або за поставлені в режимі імпорту племінні телиці, нетелі та корови молочного, м'ясного і комбінованого напрямку продуктивності у розмірі 50 відсотків їх вартості, але не більш як 7000 гривень за голову.

13. Розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня утворюють комісії та затверджують їх склад. До складу комісії обов'язково включаються представники органів Держфінінспекції.

Положення про комісію затверджується Мінאгрополітики.

Заявки, що надійшли після закінчення строку їх подання, не розглядаються. Документи, подані не в повному обсязі, реєструються і повертаються суб'єктам господарювання у триденний строк із зазначенням причин повернення.

14. Суб'єкти господарювання щокварталу до 5 числа наступного місяця і до 5 грудня (станом на 1 грудня) подають комісії:

- 1) заявку (у двох примірниках) за формою, визначеною Мінאгрополітики;
- 2) завірену в установленому порядку копію довідки про включення до ЄДРПОУ;
- 3) довідку про те, що суб'єкта господарювання не визнано банкрутом, стосовно нього не порушено справу про банкрутство та не прийнято рішення про ліквідацію, видану державним реєстратором не пізніш як за один місяць до дня її подання;
- 4) довідки про відсутність понад півроку заборгованості з виплати заробітної плати, а також із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), видані відповідними органами державної податкової служби, Пенсійного фонду України та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- 5) довідки, видані Міністерством аграрної політики Автономної Республіки Крим, головними управліннями агропромислового розвитку обласних, управлінням промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації, про те, що відповідним суб'єктам господарювання не виплачувалося відшкодування вартості корів за іншими бюджетними програмами;
- 6) довідку про відкриття поточного рахунка, видану банком;
- 7) копії відповідних платіжних документів;
- 8) акт про передачу (продаж) і закупівлю худоби за договором (крім тих, що поставлені в режимі імпорту);
- 9) копію звіту про стан тваринництва;
- 10) виданий у встановленому порядку витяг з Єдиного державного реєстру тварин;
- 11) копії племінних свідоцтв (сертифікатів);
- 12) письмове зобов'язання повернути до державного бюджету в місячний строк бюджетні кошти у разі зменшення поголів'я на 1 січня двох наступних років з урахуванням приросту та обсягу закупівлі.

Для виплати часткового відшкодування вартості корів, закуплених у режимі імпорту, суб'єкти господарювання подають також копії:

- відповідного контракту;
 - рахунка-фактури (інвойсу);
 - вантажної митної декларації.
15. Зазначені в пункті 14 цього Порядку документи перевіряються та реєструються в журналі обліку, форма якого затверджується Мінאгрополітики.

У разі зменшення поголів'я корів станом на 1 січня двох наступних років з урахуванням введених в основне стадо закуплених племінних тварин, вартість яких була частково відшкодована, одержані бюджетні кошти повертаються до державного бюджету в повному обсязі.

У разі вибуття із стада станом на 1 січня двох наступних років окремих закуплених племінних телиць, нетелей та корів, вартість яких була частково відшкодована, з причин, обумовлених набутими карантинними інфекційними хворобами або набутими з вини власника незаразними хворобами, до державного бюджету повертаються бюджетні кошти, відшкодовані за їх придбання.

16. Часткове відшкодування вартості корів не виплачується суб'єктам господарювання, яких визнано банкрутами, ліквідовано, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство та/або які отримали відшкодування вартості закуплених племінних телиць, нетелей та корів молочного, м'ясного і комбінованого напрямку продуктивності за іншими бюджетними програмами.

17. Розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня подають щокварталу до 10 числа наступного місяця і до 10 грудня (станом на 1 грудня) головному розпорядникові бюджетних коштів реєстри суб'єктів господарювання, які претендують на часткове відшкодування вартості корів, за встановленою ним формою.

18. Мінאгрополітики утворює для здійснення розподілу та виплати часткового відшкодування вартості корів комісію з питань розподілу бюджетних коштів для виплати такого відшкодування і затверджує положення про неї.

Комісія розглядає зазначені в пункті 17 цього Порядку реєстри протягом десяти днів, здійснює розподіл бюджетних коштів пропорційно сумам часткового відшкодування вартості корів у межах обсягу відкритих асигнувань між суб'єктами господарювання, які претендують на відшкодування вартості корів, та інформує протягом п'яти днів про прийняте рішення розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня. На підставі такого рішення розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня подають органам Казначейства зазначені реєстри і платіжні доручення для перерахування суми відшкодування на відкриті у банках поточні рахунки суб'єктів господарювання.

19. Виплата суб'єктам господарювання часткового відшкодування відсоткової ставки за кредитами, залученими на будівництво і реконструкцію тваринницьких та птахівницьких ферм і комплексів, придбання технологічного обладнання та механізмів, закупівлю тварин і птиці здійснюється на загальних підставах відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення фінансової підтримки суб'єктів господарювання агропромислового комплексу через механізм здешевлення кредитів та компенсації лізингових платежів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2010 р. № 794 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 67, ст. 2408; 2011 р., № 11, ст. 486, № 84, ст. 3061).

Суб'єкти господарювання, які отримали таке відшкодування за рахунок коштів загального фонду державного бюджету, не мають права на його отримання за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету.

20. Виплата суб'єктам господарювання часткового відшкодування вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбикормів здійснюється відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткового відшкодування суб'єктам господарювання вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбикормів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 2010 р. № 900 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 75, ст. 2666, № 80, ст. 2820; 2011 р., № 11, ст. 486), з урахуванням того, що вимоги стосовно мінімальної чисельності поголів'я утримуваної худоби та птиці не застосовуються.

Суб'єкти господарювання, які отримали таке відшкодування за рахунок загального фонду державного бюджету в максимальному розмірі, встановленому законодавством, не мають права на його отримання за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету.

21. Виплата суб'єктам господарювання часткового відшкодування вартості придбаного обладнання та механізмів вітчизняного виробництва для тваринництва і птахівництва (далі — часткове відшкодування вартості обладнання) здійснюється на безповоротній основі за результатами конкурсу в розмірі 30 відсотків вартості обладнання та механізмів.

22. Розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня утворюють з метою організації і проведення зазначеного у пункті 21 цього Порядку конкурсу (далі — конкурс) конкурсні комісії, затверджують їх склад, до якого обов'язково включаються представники органів Держфінінспекції, та положення про них.

Конкурсна комісія визначає умови і строки проведення конкурсу та оприлюднює їх у друкованих засобах масової інформації.

23. Для участі в конкурсі суб'єкти господарювання подають конкурсній комісії:

- 1) заявку (у двох примірниках) за формою, визначеною Мінאгрополітики;
- 2) довідку про відкриття поточного рахунка, видану банком;
- 3) довідку про те, що суб'єкта господарювання не визнано банкрутом, стосовно нього не порушено справу про банкрутство та не прийнято рішення про ліквідацію, видану державним реєстратором не пізніш як за один місяць до дня її подання;
- 4) довідки, видані Міністерством аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим, головними управліннями агропромислового розвитку обласних, управлінням промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації, про те, що відповідним суб'єктам господарювання не виплачувалося відшкодування вартості придбаного обладнання та механізмів вітчизняного виробництва для тваринництва і птахівництва за іншими бюджетними програмами;
- 5) довідку про відсутність простроченої заборгованості за іноземними кредитами, наданими під державні гарантії для закупівлі техніки іноземного виробництва, переданої сільськогосподарським товаровиробникам, та за користування технікою вітчизняного виробництва, отриманою на умовах фінансового лізингу, за минулі роки;
- 6) завірені в установленому порядку копії:
довідки про включення до ЄДРПОУ;
бухгалтерської звітності станом на 1 січня поточного року (новостворені підприємства — за останній звітний період);
документів, що підтверджують придбання обладнання;
- 7) довідки про відсутність понад півроку заборгованості з виплати заробітної плати, а також із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), видані відповідними органами державної податкової служби, Пенсійного фонду України та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

24. Часткове відшкодування вартості обладнання не виплачується суб'єктам господарювання, яких визнано банкрутами, ліквідовано, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство та/або які отримали відшкодування вартості придбаного обладнання та механізмів вітчизняного виробництва для тваринництва і птахівництва за іншими бюджетними програмами.

У разі коли суб'єкт господарювання відчуває обладнання, часткове відшкодування вартості якого він отримав, до закінчення трирічного строку експлуатації такого обладнання, бюджетні кошти повертаються ним до державного бюджету.

25. Під час визначення переможців конкурсу перевага надається суб'єктам господарювання, які провадять виробничу діяльність у рамках реалізації інноваційного проекту, що пройшов державну реєстрацію в установленому законодавством порядку, та використовують енергозберігаючі технології.

26. Розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня подають щомісяця до 10 числа головному розпорядникові бюджетних коштів реєстри суб'єктів господарювання, які за результатами конкурсу претендують на часткове відшкодування вартості обладнання, за встановленою ним формою.

27. Мінאгрополітики утворює для здійснення виплати часткового відшкодування вартості обладнання комісію з питань розподілу бюджетних коштів для виплати такого відшкодування і затверджує положення про неї.

Комісія розглядає зазначені в пункті 26 цього Порядку реєстри протягом десяти днів, здійснює розподіл бюджетних коштів між регіонами за критеріями, визначеними Мінאгрополітики, та інформує протягом п'яти днів про прийняте рішення розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня, які подають на підставі такого рішення органам Казначейства зазначені реєстри і платіжні доручення для перерахування суми відшкодування на відкриті у банках поточні рахунки суб'єктів господарювання.

28. Виплата часткового відшкодування витрат на установку здійснюється у межах фактичних витрат за закуплену фізичною особою, в тому числі у 2011 році, для власного користування нову установку індивідуального доїння вітчизняного виробництва за умови утримання у своєму господарстві не менш як трьох ідентифікованих та зареєстрованих в установленому порядку корів, але не більш як 5000 гривень за одиницю.

У разі відчуження зазначеної установи чи її передачі у користування іншим особам до закінчення експлуатаційного строку отримані бюджетні кошти повертаються до державного бюджету.

Фізична особа має право на часткове відшкодування один раз на період експлуатаційного строку такої установи. Витрати із закупівлі нової установи до закінчення експлуатаційного строку попередньої не відшкодовуються.

29. Управління агропромислового розвитку районних і управління промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації утворюють комісії для визначення переліку фізичних осіб, які мають право на часткове відшкодування витрат на установку, до складу яких обов'язково включаються представники органів Держфінінспекції.

Положення про комісію затверджується Мінאгрополітики.

Комісії очолюють начальники зазначених управлінь.

30. Для виплати часткового відшкодування витрат на установку фізичні особи подають щомісяця до 1 числа управлінням агропромислового розвитку районних і управлінням промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації:

- 1) довідку, видану сільською, селищною чи міською радою, про кількість корів;
- 2) копії паспортів великої рогатої худоби і ветеринарних карток до таких паспортів;

3) виданий в установленому порядку витяг з Єдиного державного реєстру тварин;

4) копії платіжних документів та технічної документації на установку індивідуального доїння;

5) копії паспорта особи і довідки про відкриття поточного рахунка в банку та документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті).

31. Подані відповідно до пункту 30 цього Порядку документи розглядаються в порядку черговості їх надходження.

Зазначена у пункті 29 цього Порядку комісія щомісяця до 10 числа на підставі таких документів визначає кількість установок індивідуального доїння, витрати із закупівлі яких підлягають частковому відшкодуванню, і приймає рішення щодо включення до відповідного реєстру фізичних осіб, що мають право на часткове відшкодування.

Управління агропромислового розвитку районних і управління промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації протягом п'яти робочих днів після завершення роботи комісії на підставі реєстру фізичних осіб, які мають право на часткове відшкодування витрат на установку:

складають відомість про суми часткового відшкодування у розрізі фізичних осіб за формою, встановленою Мінאгрополітики, і подають її Міністерству аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим або головним управлінням агропромислового розвитку облдержадміністрацій (управління промисловості, розвитку інфраструктури та агропромислового комплексу Севастопольської міської держадміністрації — Мінאгрополітики);

подають органам Казначейства таку відомість та платіжні доручення для перерахування коштів на поточні рахунки фізичних осіб, відкриті в банках.

Міністерство аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим та головні управління агропромислового розвитку облдержадміністрацій узагальнюють протягом трьох робочих днів зазначені відомості, готують і подають Мінאгрополітики зведену відомість про нарахування сум часткового відшкодування витрат на установку за встановленою ним формою.

32. Мінאгрополітики:

затверджує на підставі поданої відповідно до пункту 31 цього Порядку зведеної відомості протягом семи робочих днів пропорційно сумам часткового відшкодування витрат на установку в межах обсягу відкритих асигнувань розподіл бюджетних коштів між розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня, які здійснюють в триденний строк після доведення розподілених обсягів розподіл бюджетних коштів між районами за зазначеним критерієм;

подає Казначейству протягом трьох робочих днів після затвердження розподілу бюджетних коштів реєстр змін до розподілу показників зведених кошторисів і планів асигнувань у розрізі регіонів.

33. Міністерство аграрної політики та продовольства Автономної Республіки Крим, головні управління агропромислового розвитку облдержадміністрацій протягом трьох робочих днів після доведення розподілених обсягів часткового відшкодування витрат на установку затверджують кошториси та плани асигнувань у розрізі районів та передають їх відповідним органам Казначейства.

34. Операції, пов'язані з використанням бюджетних коштів, здійснюються відповідно до Порядку обслуговування державного бюджету за видатками та операціями з надання та повернення кредитів, наданих за рахунок коштів державного бюджету, затвердженого в установленому порядку.

35. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.».

 КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 18 квітня 2012 р. № 305
Київ

**Питання оплати послуг адвокатів,
які надають вторинну правову допомогу
особам, затриманим в адміністративному
або кримінально-процесуальному порядку,
а також у кримінальних справах**

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити такі, що додаються:
Порядок оплати послуг адвокатів, які надають вторинну правову допомогу особам, затриманим в адміністративному або кримінально-процесуальному порядку, а також у кримінальних справах;

Методику обчислення розміру винагороди адвокатів, які надають вторинну правову допомогу у кримінальних справах.

2. Визнати такими, що втратили чинність:
постанову Кабінету Міністрів України від 14 травня 1999 р. № 821 «Про затвердження Порядку оплати праці адвокатів з надання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 20, ст. 884);

постанову Кабінету Міністрів України від 11 червня 2008 р. № 539 «Про внесення змін до Порядку оплати праці адвокатів з надання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 43, ст. 1418).

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2013 року.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

«Безпека дітей — основа безпеки держави»

**Голова батьківського комітету
київської гімназії №315
Юрій ВІТОМСЬКИЙ**

Майже два роки Юрій Вітомський як депутат Богунської районної ради у Житомирі, а насамперед батько двох дітей і голова батьківського комітету київської гімназії №315 та загальноосвітніх закладів Дарницького району Києва, переймається проблемою безпеки учнів в освітніх закладах під час навчально-виховного процесу, відшукуючи меценатів та спонсорів, які за власний рахунок погоджуються обладнати школи та дитячі садки сучасними реєстраційно-аналітичними системами безпеки. Для чого це і що вдалося зробити у цьому напрямку — наша розмова з ініціатором цієї справи.

СМС для батьків

Юрію Леонідовичу, ви, як ніхто інший, розумієтеся на питаннях безпеки, тому цікаво дізнатися про ваше бачення цієї проблеми загалом та стосовно дітей зокрема.

— Як офіцер СБУ переконаний, що безпека нашої держави — це безпека наших дітей від самого народження до зрілого віку. Невдовзі ми довіримо їм подальший розвиток та розбудову нашої країни. А забезпечити нашим дітям, отже, і нашої державі належний рівень безпеки — в минулому було моїм професійним завданням, тепер і надалі — мій громадянський обов'язок.

Для комплексної та ефективної безпеки дітей насамперед необхідно усвідомлювати всю глибину та багатогранність цієї проблеми, адже захист дитини не обмежується лише фізично (як звикли ми собі уявляти), а складається також з інформаційної та правової безпеки. І кожна з цих складових у нашому динамічному інформаційному світі потребує постійної уваги та розвитку. Консервативні методи фізичної охорони дітей зазнали останнім часом істотних змін — на допомогу шкільним вахтерам і сторожам прийшли сучасні оптичні системи, комп'ютеризовані реєстраційно-аналітичні системи, системи автоматичного виявлення сторонніх осіб, а також миттєве СМС-інформування батьків дитини, тільки-но та перетнула поріг навчального закладу.

А що вже казати про інформаційну безпеку наших чад, яка, до речі, є не менш важливою ніж фізична, а може, навіть, і значно важливішою, бо завдані шкідливою чи неправдивою інформацією психологічні травми можуть призвести до трагічних наслідків не тільки певної дитини, а й нашого суспільства і держави загалом. Розуміння цієї проблеми та інструменти для її розв'язання не повинні відставати від стрімкого розвитку сучасних комунікацій — комп'ютерних мереж, стільникового зв'язку, ефірного, супутникового та кабельного телебачення і радіомовлення та контенту — фільмів, реклами, анонімних СМС-повідомлень, анонімних знайомих та повідомлень у соціальних мережах тощо, який через ці комунікації може потрапити до дитини.

Щодо правової безпеки юного покоління, то воно також потребує захисту. Найменші наші громадяни мають права, які держава у своїй Конституції зобов'язалася виконувати. На сьогодні в Україні найголовнішими проблемами, що вимагають особливої уваги суспільства, є такі порушення, як недбале ставлення та злочинні дії щодо малолітніх. Окрім того, маючи живих батьків, тисячі хлопчиків і дівчаток залишаються без батьківської опіки. До того ж, всиновити чи удочерити тих, хто опинився в інтернаті, через низький рівень матеріального забезпечення можуть далеко не всі українські громадяни. Оцінка ситуації у

співробітників, не спиняють право-порушників, які намагаються непоміченими потрапити на територію навчального закладу, вчинити протиправні дії і так само непоміченими втекти.

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України, неодноразово зверталось до органів місцевого самоврядування з рекомендаціями щодо організації охорони та пропускового режиму в загальноосвітніх установах, а також з вимогою забезпечити функціонування системи екстреного виклику співробітників охорони (відповідно до повідомлення прес-служби МОН від 20 березня 2009 року). Однак джерела фінансування для встановлення систем безпеки у навчальних закладах не були визначені, а між тим, вартість сучасного комплексу безпеки для одного навчального закладу становить до 100 тис. грн.

УК До речі, що розуміється під терміном «сучасний комплекс безпеки навчального закладу»?

— По-перше, це сигналізаційна система, яка виявляє та запобігає проникненню сторонніх осіб. Чого

Техніка допомагає батькам бути спокійними за своїх дітей

сфері захисту прав дитини в нашій країні постійно проводиться державними структурами, зокрема інститутом Уповноваженого Президента України з прав дитини та відповідними державними установами.

Непоміченим не втече

УК Розповідаючи про фізичну безпеку дітей, ви наголосили на істотних змінах, що відбулися останнім часом у вирішенні цього питання...

— Так, і насамперед це стосується середніх загальноосвітніх навчальних закладів, де наші діти самостійно, без нашого батьківського нагляду, проводять більшу частину свого дня, тож хочемо бачити їх живими та здоровими. Зайвий раз казати про сьогоднішню криміногенну ситуацію не буду — всі ми дивимось щоденні випуски новин: «У школу зайшли наркомани під виглядом торгових агентів, вкрали особисті речі учнів, завдали тілесних ушкоджень, відбрали кишенькові гроші тощо». Отже, очевидно, що існуючі методи охорони навчального закладу у вигляді вахтера чи чергового, який фізично не в змозі запам'ятати в обличчя понад тисячу учнів та

боїться кожен правопорушник! Привернути до себе увагу! Система безпеки автоматично привертає увагу співробітників навчального закладу, чергових та охоронців до сторонніх осіб, що намагаються незаконно потрапити на територію, а це дає змогу своєчасно з'ясувати причину візиту та вжити відповідні заходи.

По-друге, це реєстраційно-аналітична система, яка дає право адміністрації школи автоматично виявляти прогули та запізнення як учнів, так і вчителів, формувати списки присутніх та відсутніх, переглядати повну історію та статистику відвідування навчального закладу. Ця складова сприяє підвищенню рівня дисципліни та відповідальності дітей зі шкільного

ДОСЬЄ «УК»

Юрій ВІТОМСЬКИЙ. Народився в м. Бердичеві на Житомирщині. Закінчив Київське вище військово-морське училище та Національну академію Служби безпеки України. Підполковник у відставці, здобувач на присвоєння наукового ступеня «кандидат психологічних наук».

віку. Бути пунктуальним та не запізнюватися стає доброю звичкою на все життя.

По-третє, це система оперативного СМС-інформування батьків школяра тільки-но той перетнув поріг навчального закладу. Це залучає їх до навчально-виховного процесу та консолідує зусилля батьків і вчителів у вихованні дітей. Школа відповідає за дитину, коли вона перебуває на її території, отже, батьки мають бути миттєво поставлені до відома, що їхнє чадо вийшло зі школи.

Хто шукає, той знаходить

УК Зрозуміло, що це саме та ситуація, коли не потрібні поради, а потрібні гроші. І де ж їх стільки сьогодні взяти?

— Вперше це питання постало переді мною два роки тому, коли я як голова батьківського комітету київської гімназії №315, де вчать мої діти, зрозумів необхідність встановлення контрольно-пропускової системи, бо неодноразово під час уроків зустрічав у коридорах гімназії сторонніх людей. Це не були правопорушники, здебільшого батьки учнів, але, перебуваючи там у навчальний час, вони відволікали вчителів, тим самим не даючи їм змоги проводити повноцінні уроки, від чого страждали всі діти. Порадившись з директором, батьківська рада дійшла згоди встановити реєстраційно-аналітичну систему безпеки, тож ми взялися вивчати ринок.

Система, яка відповідала нашим вимогам та могла розв'язати більшість проблем, коштувала на той час до 100 тис. грн (у нашій гімназії два окремих входи), але таких коштів на рахунок благодійного фонду гімназії не було, а держава фінансувала першочергові потреби освіти, забезпечуючи лише безперервність навчального процесу.

Але розуміючи важливість питання, я не відмовився від цієї ідеї та став шукати меценатів, яким сьогодні не байдужа доля наших дітей.

Скажу чесно — було складно, тим більше у теперішніх фінансових умовах, але я знайшов людину, успішного підприємця, який погодився профінансувати половину потрібної нам суми. Це був мій перший досвід, а надалі до мене почали звертатися директори й інші школи, спочатку в Дарницькому районі, де розташована гімназія №315, а потім з інших районів Києва, а тепер вже і з інших міст України. Меценати, яких я знаходив, погоджувалися покривати 100% вартості систем безпеки, відтак все, що потрібно було школі, — це згода і бажання батьків та вчителів скористатися інноваційними технологіями безпеки, і система встановлювалася для них безкоштовно.

УК У школах ви встановлювали різні системи безпеки. Чи зупинили свій вибір на якійсь одній?

— Як офіцер СБУ підходив до такого вибору ретельно та прискпливо.

По-перше, система безпеки дітей сама по собі має бути для них нешкідливою. Вона має відповідати вимогам санітарного законодавства України і бути дозволеною для встановлення в навчальних закладах, мати всі необхідні сертифікати відповідності стандартам України, а схеми встановлення обладнання мають бути узгоджені з державним пожежним наглядом МНС України.

По-друге, система безпеки навчального закладу має бути розроблена з врахуванням того, що основний її користувач — діти, а головне її призначення — зробити їхнє перебування в стінах школи комфортнішим та безпечним. Тож підвищення рівня охорони має відбуватися не за рахунок встановлення додаткових дверей, замків та парканів, а із застосуванням спеціалізованих технічних рішень, завдяки яким можна не тільки відсіяти небажаних відвідувачів та потенційних правопорушників, але й автоматизувати контроль відвідування, запізнень і прогулів учнів, підвищити рівень дисциплінованості та відповідальності всіх учасників навчального процесу.

Проаналізувавши ринок, ми зупинили свій вибір на проекті «Безпека та інновації — навчальним закладам» однієї київської компанії. Обладнання та програмне забезпечення, яке вона використовує при створенні індивідуальних проектів повністю відповідає перерахованим вимогам та помірній ціновій політиці, що не лякає спонсорів.

Ще раз хочу відзначити унікальну можливість системи щодо оперативного СМС-інформування батьків про вхід та вихід дітей зі школи, якою сам щоденно користуюся. До того ж, цей проект окрім фізичної безпеки може вирішувати завдання інформаційного захисту дітей, але це вже тема для окремої розмови...

УК Скільки шкіл в Україні обладнані такими системами безпеки?

— На жаль, небагато. Лише кілька десятків, в основному це в містах — Київ, Одеса, Севастополь та Кам'янець-Подільський. Самі розумієте, тут все залежить від спонсорів. Заявок на встановлення багато більше, ніж можливості їх швидко задовольнити.

УК Завдяки цьому інтерв'ю, може, і держава зверне увагу на вашу роботу?

— Нещодавно в мене відбулася зустріч з Уповноваженим Президента України з прав дитини Юрієм Павленком, для якого безпека дітей — це щоденна робота. Він добре розуміє всю глибину та багатогранність цього питання. В результаті нашої зустрічі Юрій Олексійович висловив надію на подальший розвиток нашого проекту при сприянні та підтримці зі свого боку. Маю надію і на подальшу співпрацю з державними установами, тим більше, що безпека дітей — це основа безпеки держави.

Ольга ШКОБА
для «Урядового кур'єра»

СУСПІЛЬСТВО

Стопор для «штопора»

СФЕРА ПОСЛУГ. На Сумщині взяли за відродження служби побуту в селі

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

У радянські часи служба побутових послуг вважалася однією з провідних і до неї було особливе ставлення. Пригадується кумедна сценка за участі відомих Тарапуньки і Штепселя, побудована на звукописі української та російської мов. Штепсель, з притаманною йому в'їдливостю, допитувався в свого товариша про роль у суспільстві «служби быта». Тарапунька, уважно вислухавши запитання, відповідав чітко і просто: «А що? Ця служба — бита та ще й як бита. Перепадає їй і в хвіст, і в гриву».

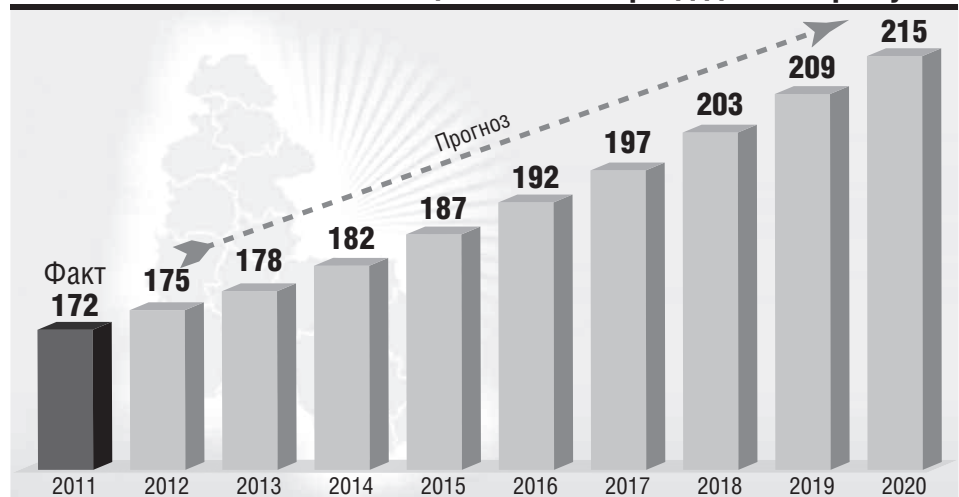
А такі справді, побутовикам діставалося на горіхи. То пальто перефарбують так, що замовник хапався за голову, то телевізор полагодять з гарантією тиждень замість року, то з кількох старих годинників примудрялися збирати один так званий новий і переконували власника в його надійності... Хоча разом з тим усі визнавали: мережа побутового обслуговування виконувала свою важливу соціальну місію. Ще чверть століття тому рідко яке село обходилося без мінімального набору послуг, а саме — перукарня, ремонту телевізорів та радіотехніки, взуття, пошиття одягу тощо.

Потрійна вигода

Інша річ сьогодні. За великим рахунком, у селі побутова служба якщо й не зникла повністю, то докорінно трансформувалася. На Сумщині, наприклад, нині є 175 закладів побутового обслуговування, враховуючи територіальні центри з надання соціальної допомоги.

То що ж — може, побутова служба справді вичерпала себе і настає зовсім інша пора? Чи річ в іншому, а саме — повному занепаді будинків побуту,

План розвитку мережі закладів побутового обслуговування населення в сільській місцевості на період до 2020 року

Джерело: Сумська обласна рада

до яких нікому немає справи?

Село Верхня Сироватка належить до так званих приміських населених пунктів. До Сум — рукою подати, якихось 5-7 кілометрів. Здавалося б, немає особливих проблем дістатися міста і там вирішити будь-яке побутове питання.

Однак сільський голова Олексій Цигура вважає інакше. На його переконання, зберігаючи мережу надання побутових послуг, вдається розв'язувати іншу проблему — зайнятості населення. В селі традиційно працюють салон краси, майстерня з ремонту взуття, цех пошиття спецодягу, штор і дрібного ремонту одягу. У цій сфері зайняті від 6 до 8 селян, які не тільки мають постійні заробітки, а й допомагають землякам у багатьох побутових питаннях.

Здавалося б, дрібниця — вшити нову «змійку» в курточку чи пальто. Та чи завжди вдається це в домашніх умовах? Ось тут і приходять на допомогу місцеві майстри, які мають необхідне обладнання. Чи, приміром, салон краси. Дві місцеві дівчини свого часу здобули перукарську освіту в Сумах, а працювати приїхали додому. Аби потрапити до них, треба зазда-

легідь записуватися. А що вони справжні майстрині своєї справи — всі знають. Наречені замовляють тут весільні зачіски, які нічим не поступаються тим, що роблять у сумських салонах.

З твердженням свого колеги погоджується селищний голова Жовтневого Білопільського району Ігор Федина. Свого часу населений пункт мав потужний будинок побуту, в якому надавали до десятка різних видів послуг. Зараз хоч такої кількості і немає, однак мінімум зберігають. Знайшовся місцевий житель-підприємець, який узяв в оренду приміщення. Нині тут працюють кілька майстрів — перукарів, взуттєвників, швачок тощо. Вигода — потрійна. Окрім створення додаткових робочих місць і побутових зручностей для мешканців, вдається утримувати в належному технічному стані саме приміщення. Адже був період, коли життя в ньому ледь жевріло. А тепер тут тепло, затишно, зручно.

Ці два приклади не єдині для області, хоч дедалі складніше знаходити сільські чи селищні ради, які б утримували побутову службу на власному балансі. А років з десятиє тому їх було кілька десятків. Наприклад, ще

позаторік у селі Калюжне Лебединського району мали власну побутову службу. Однак виключно з економічних причин від неї довелося відмовитися. Бо чи здатні двоє-троє майстрів заробити не тільки собі на зарплату, а й на освітлення, воду тощо? Ось і виходить, що протягом останніх років «заповіли довго жити» ціла низка перукарень, ремонтних майстерень тощо, які тривалий час залишалися незмінним атрибутом сільського життя.

Картина Репіна «Припливли»?

Дрейф побутової служби в селі має чітку тенденцію і забарвлення: зменшується насамперед кількість жителів у цих населених пунктах, а водночас знижується рівень послуг, що надаються. Хоча при цьому варто зробити одне істотне застереження: за останні два десятиріччя зазнали змін сама система і суть побутових послуг.

Згадаймо 1980-ті, коли масово ремонтували годинники, холодильники, радіоприймачі, пральні машинки тощо. Нині ж можна купити дзигарик за 15-20 гривень, а ось його ремонт буде ледь не дорожчим. Те саме стосується й побутової техніки. Сучасні телевізори,

холодильники, пылесоси закордонного виробництва поступово витісняють такі радянські раритети як «Дніпро» та «Вогник», «Хвиля» і «Сатурн»... І з цим нічого не вдієш. Швидше навпаки — споживач зацікавлений у придбанні речей, які служитимуть довго і надійно.

Хоч поки що це не означає категоричної вимоги масово позбуватися пунктів ремонту побутової техніки, не кажучи про перукарні, цехи пошиття і дрібного ремонту одягу, взуття тощо. Тим більше, що потреба в них залишається, і в першу чергу — на селі.

Але яка вона — сьогоднішня потреба? Адже на зміну традиційним видам послуг приходять нові — наприклад, технічний огляд і ремонт автомобілів, санітарні послуги, діяльність з охорони здоров'я, надання індивідуальної допомоги, придбання і доставка додому товарів та медикаментів, десятки інших. Тобто змінюється кон'юнктура, а суть побутових послуг залишається.

Одночасно з цими змінами органи статистики перестали відстежувати кількісні показники, притаманні сільським територіям. Аби їх визначити бодай з мінімальною точністю, довелося поспілкуватися з багатьма фахівцями і підвести роботу сільської служби побуту під спільний знаменник. Арифметика вкрай невітнішна: питома частка надання побутових послуг у селі в загальному обсязі становить мізерію і не дотягує до відсотка. Натомість переважають послуги зв'язку, транспорту, операції з нерухомістю, які разом становлять більш як дві третини.

Як же бути далі? Адже зараз у сільській місцевості Сумщини проживає третина громадян, які так само, як і городяни, потребують побутової уваги. Невже вони приречені на подальше животіння і про згадуваний

мінімальний набір послуг їм залишається тільки мрія?

Задуми і плани

Нещодавно депутати Сумської обласної ради прийняли довгострокову програму розвитку сільських територій до 2020 року. Кожен її пункт виписаний скрупульозно і точно і має базу у вигляді відповідного фінансування. Окрема сторінка присвячена перспективі розвитку закладів побутового обслуговування. Передбачається щороку нараховувати їх кількість на 5—6, аби в 2020-му вийти на показник 215. Отже, на Сумщині селу кинули рятівний круг, призначений якого — стати своєрідним стопором для побутової служби, що зірвалася в затяжний «штопор». Яким буде результат — покаже час.

Експерти переконані: успішність виконання цього пункту залежатиме від самого процесу розвитку сільських територій — як адаптуватимуться до нових умов аграрне виробництво, житлово-комунальна сфера, освіта, медицина. Не можуть залишатися на узбіччі заклади роздрібної торгівлі, кафе і ресторанне господарство. Саме вони мають поліпшити побутово-торгівельне обслуговування селян, розширити торгові площі та збільшити кількість робочих місць у цій сфері. Тобто йдеться виключно про комплексний підхід, здатний забезпечити запрограмований результат. Таким чином у розрахунок на кожен із 18 районів область матиме не менше 12 сільських закладів побутового обслуговування. Звісно, йдеться про населені пункти, в якому є бодай сотня-друга селян.

А як же бути із селами і хуторами, де доживають віку самотні дідуся й бабусі? В кращому випадку до них приїжджатимуть за окремим графіком перукарі, в гіршому — стригтися доведеться в домашніх умовах...

У Запорізькій області — «зелена толока»

Наталія ЗВОРИГІНА,
«Урядовий кур'єр»

АКЦІЇ. Ініціативу місцевої влади Запорізької області — облаштувати навколишнє середовище, очистити природу від сміття, поновити зелені насадження — підтримали тисячі жителів краю.

Так, вихованці Запорізького навчально-виховного комплексу № 20 екологічного профілю завзято працювали в парковій зоні в районі одного з найзеленіших в обласному центрі бульварів імені Шевченка та Набережної магістралі.

— Для наших учнів це — не новинка. Щорічно у квітні проводиться Місячник охорони довкілля, в якому школярі беруть активну участь. Ось і тепер активно долучаємося до міських акцій з охорони природи, проводимо й власні екологічні заходи, — каже директор комплексу № 20 Валерій Шульга.

А в Національному заповіднику «Хортиця» висадили майже 10 тисяч саджанців дерев. За словами генерального директора заповідника Максима Остапенка, зокрема, на території лісництва відновили зелені насадження, які заги-

нули внаслідок пожеж 2006—2008 років. А в районі бази відпочинку «Запоріжсталь» посіяли сіянці лісових рослин.

— Цього року плануємо відродити майже 30 га лісових культур. Але обсяги цієї роботи залежатимуть від фінансування, бо ці кошти не передбачені: нам допомагає або громадськість, або спонсори, або ми використовуємо те, що ми самі заробили. Тож частина програми може бути відкладена на початок осені, коли підзаробимо грошей. Хочемо висадити щонайменше 20 тис. саджанців, — уточнив посадовець.

Для школярів облаштування зелених зон — не новинка

Фото автора

ЗДОРОВ'Я

На межі між геніальністю та хворобою

ТОЧКА ЗОРУ. За різними дослідженнями, на синдром дефіциту уваги страждають від 25% до 49% дітей у всьому світі

Людмила ЗНІЩЕНКО,
лікар-педіатр,
психотерапевт

Останнім часом у засобах масової інформації багато пишуть і говорять про появу обдарованих «особливих» дітей, котрим часто приписують усілякі чудеса, цілительство важкохворих людей, паранормальні здібності тощо. Проте тут важливо зрозуміти: хто є хто? Вундеркінди, індиго, гіперактивні діти, аутисти — хто вони і як зрозуміти, де обдарованість, талант, а де захворювання, погане виховання? Якими є об'єктивні критерії оцінки обдарованості таких дітей чи стану їхнього здоров'я та поведінки? Як поводитися з ними суспільству в цілому й батькам, педагогам та одноліткам зокрема?

Усі батьки, не байдужі до майбутнього своїх дітей, хочуть бачити їх успішними в житті. При цьому подекуди прагнення вирізнитися спонукає деяких мам і татусів до неправильного підходу у вихованні. Як наслідок, вони свою просто здібну дитину перетворюють на джерело задоволення власних амбіцій, переконуючи всіх, що їхнє дитя унікальне, не таке, як інші. Виплекане в дитині відчуття зверненості над іншими позбавляє її в майбутньому вміння спілкуватися в колективі, мати близьких друзів, призводить до внутрішньої самотності, психологічних проблем.

Насправді будь-яка дитина народжується зі своїми талантами та здібностями. Щоправда, їх рівень залежить від багатьох чинників, зокрема йдеться про спадковість, генетику, освіченість самих батьків тощо.

У будь-якому разі завдання батьків — створити умови для всебічного розвитку дитини. Початок успіху — це психологічне й фізичне здоров'я самих майбутніх тата й мами, готових до зачаття дитини, чистота їхніх помислів, взаємини в родині. А також те, що спонукає їх народити дитя: кохання одне до одного чи, як це, на жаль, буває, досягнення якоїсь іншої мети. Важливо, аби немовля було бажаним для обох батьків, щоб ніхто з них не хотів вдатися до абортів або ще гірше — відмовитися від дитини після її появи на світ.

З думкою автора цих рядків можна не погоджуватися, проте великий досвід роботи з дітьми й підлітками впродовж багатьох років дає підстави стверджувати, що небажання мати дитину навіть у думках призводить до того, що в майбутньому в неї можуть з'явитися проблеми з одержанням та засвоєнням інформації, знань, у побудові

Кожна дитина — це окремий світ

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ

Критерії виявлення гіперактивності:

✓ Дефіцит уваги: нездатність зосередитися на засвоєваному матеріалі. Дефіцит уваги може супроводжуватися надмірною активністю зі слабким контролем поведінки, що веде до поведінкових порушень, зокрема: дитина не слухає, коли до неї звертаються; вона непослідовна, не може довго втримувати увагу; з ентузіазмом береться за завдання, але не закінчує його; часто губить речі; неорганізована; часто буває забудькуватою; уникає завдань, що вимагають розумових зусиль.

✓ Рухове розгальмування поширюється на весь організм: дитина не може всидіти на одному місці; виявляє ознаки занепокоєння (постійно рухається, тарабанить пальцями, залазить кудись, не думаючи про безпеку); має порушену координацію рухів; спить менше за інших дітей; багато говорить.

✓ Імпульсивність: дитина відповідає, не дослухавши до кінця запитання; не може чекати своєї черги; перериває інших у розмові; погано зосереджується; в неї часто змінюється настрій, виникає почуття страху.

стосунків із людьми. Адже негативне ставлення до дитини впродовж її внутрішньоутробного розвитку залишає свій слід на становленні нервової системи, психіки, мозкової діяльності. Жінка, котра виношує небажану дитину, приділяє менше уваги правильному харчуванню, може палити, вживати алкоголь або наркотичні речовини, що, в свою чергу, збільшує негативний вплив на формування плода, збільшує ризик народження хворого немовляти. А також може бути, до речі, одним із чинників народження дитини з гіперактивним синдромом.

Високий інтелект і... погані оцінки

Останні кілька десятиліть у всьому світі збільшується кількість дітей різного віку, котрі

вимагають до себе особливого підходу у вихованні, навчанні, а також спілкуванні в родині, дитячому садку, школі, з однолітками та й із усім світом загалом. Вони відрізняються від інших тим, що мають конкретний медичний діагноз свого стану, котрий, з одного боку, заважає їм добре вчитися та поводитися, а з другого — на відміну від багатьох «нормальних» дітей, вони мають високий інтелектуальний потенціал.

Ця суперечність і виділяє їх в окрему групу ризику. Таких дітей називають гіперактивними, медичний діагноз — СДУГ (синдром дефіциту уваги з гіперактивністю). СДУГ — це серйозна соціальна проблема, оскільки трапляється в багатьох дітей дошкільного й шкільного віку, а також дає знати про себе й у дорослому житті. За

різними дослідженнями, від неї страждають від 25% до 49% дітей у всьому світі. Якщо дитина гіперактивна, то разом із нею труднощі відчуває все її оточення: батьки, педагоги, однолітки... Щодо ровесників такі діти агресивні й вимогливі, отож інші діти уникають дружби з ними. Гіперактивні мають проблеми з поведінкою, труднощі в навчанні, в школі вони неуважні, непосидючі й крикливі, постійно вимагають до себе уваги вчителя. Проблема ефективного навчання цих дітей стає дедалі актуальнішою. Якщо раніше в класі таких були одиниці, то тепер їх нараховують 20-30%, і ця кількість постійно зростає.

Якщо таким дітям не надати своєчасну кваліфіковану допомогу, в майбутньому може сформуватися асоціальна або навіть психопатична особистість. Діти, котрі страждають на СДУГ, входять у групу ризику щодо раннього алкоголізму, наркоманії й становлять значний відсоток дитячої злочинності. На синдром дефіциту уваги частіше страждають хлопчики: у них він зустрічається вчетверо-вп'ятеро частіше.

Ознаки розладу найбільш виражені в дошкільному й молодшому шкільному віці. Пік прояву гіперактивності збігається з періодами підготовки до школи й початкового навчання, що зумовлено особливостями розвитку вищої нервової діяльності. Треба зазначити, що в 6-7 років гіперактивні діти не готові

йти до школи через уповільнення темпів функціонального дозрівання кори головного мозку й підкіркових структур. Питання про готовність гіперактивної дитини до школи повинно вирішуватися індивідуально в кожному конкретному випадку.

Однозначної думки немає

Існує багато теорій щодо причин появи цього синдрому, але однозначної думки немає й дотепер. У 10—25% випадків гіперактивності дослідники називають спадкову схильність. Зокрема в 57% батьків, чії діти є гіперактивними, спостерігалися ті самі симптоми. Але в цих батьків часто присутні й інші негативні чинники: алкоголізм, психопатія, алергійні захворювання, астма, екзема.

Збільшує кількість нервово-психічних захворювань й екологічне неблагополуччя. Продукти з великою кількістю харчових домішок, консервантів, барвників також можуть бути однією з причин гіперактивності. Крім того, її можуть зумовити й несприятливі умови в родині, часті сімейні конфлікти, низька матеріальна забезпеченість родини, брак належного емоційного контакту дітей з батьками, довга розлука з ними.

Для виявлення й діагностики дітей із СДУГ використовуються різні методи психодіагностики, зокрема малюнок та гра. Для лікування й корекції гіперактивної поведінки застосовуються медикаментозна терапія (психостимулятори), психотерапія (медитація, аутогенне тренування, сімейна психологія тощо), спеціальне навчання. Для успішного результату важливо об'єднати зусилля батьків, педагогів, психологів, лікарів — невролога, педіатра, психіатра. Адже проблема гіперактивності дітей є комплексною й соціально значущою.

Для кожної дитини має бути складена індивідуальна схема лікування. Важливо встановити психологічний контакт із нею, завоювати довіру дитини та врахувати, що такий метод виховання, як покарання, для цих дітей неефективний, оскільки вони мають низький поріг чутливості до негативних стимулів і не реагують на них, але водночас швидко відгукуються на найменшу похвалу.

Кожна дитина — це окремий світ, добробут у якому залежить значною мірою від нас, дорослих. У наступних публікаціях ми зупинимось на особливостях поведінки й виховання дітей-аутистів, індиго та вундеркіндів.

Крапля, що рятує життя

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

МИЛОСЕРДЯ. Сьогодні Луганська обласна організація товариства Червоного Хреста нараховує 500 тисяч прихильників, з яких майже третина — молодь. Можна з впевненістю казати, що край

лідиріє в рамках червонохресного руху.

Широкомасштабна робота волонтерів Червоного Хреста створила тут унікальні традиції донорства: нині на Луганщині реалізуються три обласні акції: «Фактор спасіння», «Червоне золото» і «Крапля, що рятує життя». За словами голови

Луганського обласного осередку товариства Червоного Хреста України Ольги Кудасової, пропагандистська робота, яка проводиться в рамках акцій демонструє масу відкриттів щодо шляхетності учасників. Уривки з їхніх творів звучатимуть по обласному радіо. Зокрема, розповідь

старшокласника з Алчевська Данила Юдіна. Хлопець написав, що сам з «покоління, яке виростало на історіях про Людину-Павука та інших вигаданих героїв», та знадобилися роки, а також життєва ситуація, коли новонародженому немовляті донори врятували життя, щоб юнак почав відрізняти справ-

жніх героїв від вимислу. Тепер Данило і сам став донором. Справжнім відкриттям стала й студентка Луганського національного університету імені Т. Шевченка Ганна Ігнатенко. Дівчина — сирота, виховувалася в інтернаті. З 14 років стала волонтером Стахановської міської організації Чер-

воного Хреста і нині за власний кошт купує іграшки й солодощі малечкам, котрі залишилися без батьківської опіки, організувала «банк одягу» та «скарбничку пожертвувань», а також є активним донором. І таких людей на Луганщині, за словами Ольги Кудасової, стає дедалі більше.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Чи доведеться чемпіонату у Сірка очей позичати

ІМІДЖ — УСЕ? «Урядовий кур'єр» з'ясовував, як розв'язують проблему регулювання чисельності безпритульних тварин у містах-господарях майбутньої футбольної першості

Ми звикли вирішувати питання не в міру їх накопичення, а коли припече. У цьому сенсі чималий перелік того, що вкрай потрібно зробити, виник у зв'язку з проведенням фінальної частини Євро-2012. Візьмемо, приміром, дороги: ями в нас були й, схоже, в багатьох місцях залишаться і після великого футболу. Надто несподіваною у всеукраїнських реаліях виявилася ця «біда». Звісно, головні магістралі впорядкували, а через села хіба хто поїде?

Тема безпритульних тварин менш затратна. Однак щоб упоратися з нею, потрібні не лише кошти, а й голова на плечах. У нашому випадку — продумана діяльність місцевої влади.

Донецьк. Без господарів, але з кліпсами

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Лише за приблизними підрахунками фахівців комунального підприємства «Тварини в місті», в обласному центрі блукають 14 тисяч братів менших-безхатків. Нині вже завершився 1-й етап проекту «Бездомні тварини», який восени минулого року спільними зусиллями взяли реалізовувати Донецька міська рада та Благодійний фонд Ріната Ахметова «Розвиток України».

Досі вдалося провести моніторинг кількості хвостатих безхатків, налагодити механізм відловлювання, стерилізації та чипування чотириногих. У всіх районах міста облаштували спеціальні майданчики, куди звозять бездоглядних тварин, які потім потрапляють до притулку «Піф», де проводять стерилізацію. Донецькі фахівці попередньо побували в притулку для тварин у Відні і тепер

у своїй роботі використовують досвід Австрії та інших європейських країн, де стерилізація вважається найбільш дієвим та гуманним способом зменшення кількості безхатних тварин.

Також тварини отримують щеплення від сказу. У цілому ж програма розрахована на кілька років, а в ході її реалізації, на жаль, не обійтися й без евтаназії, якій підлягають насамперед агресивні та невиліковні тварини. А ось від масового та варварського знищення чотириногих у місті намагаються відмовитися.

До речі, на початку травня у Донецьку запрацювала «швидка» для тварин. Відтепер будь-хто безкоштовно зможе викликати реанімобіль для безпритульного собаки, який зазнав травм. У перспективі — і «невідкладна» для котів. Сучасне авто швидкої допомоги місцевому притулку подарував благодійний фонд, повідомляє 5 канал.

Київ. За безпритульних взялися депутати

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

Київська нещодавно Кзатвердила Київську міську програму контролю за утриманням тварин та регулювання чисельності безпритульних тварин гуманними методами на 2012—2016 роки.

Коментуючи журналістам відповідне рішення, заступник міського голови — секретар Київської Галина Герега наголосила, що така програма вкрай актуальна і потрібна для міста. «Питання збільшення кількості безпритульних тварин у місті і жорстокого поводження з ними є дуже гострим і провокує постійні конфлікти у суспільстві. Чинна правова база поверхово вирішує питання утримання домашніх тварин та регулювання чисельності безпритульних тварин і їх захисту від жорстокого поводження. Розв'язати цю проблему на місцевому

рівні можна за допомогою відповідної програми, але для того, щоб вона була ефективною, необхідно забезпечити її належне фінансування та чітко контролювати виконання всіх заходів», — зазначила Г. Герега.

Заходи розподілені за кількома напрямками і стосуються як безпритульних тварин, так і тих, що мають власників. Зокрема передбачені закупівля транспорту та матеріалів для виліву і перевезення, стерилізація, щеплення та лікування тварин, надання фінансової підтримки громадським організаціям, що утримують притулки, створення системи реєстрації та ідентифікації тварин, виготовлення соціальної реклами, що агітуватиме за гуманне поводження з ними. Крім того, кошти будуть виділені на щеплення домашніх тварин, створення зон виходу та дресирувальних майданчиків для домашніх собак тощо.

Собака людині друг. А людина?

Львів. Зароблятимуть самотужки

Потреба будівництва притулку давно назріла, бо в місті, за приблизними підрахунками, від 5 до 7 тисяч бродячих собак, — повідомив начальник управління житлового господарства Львівської міської ради Юрій Голець. — Загальноміський притулок європейського зразка постане в місті за 2—3 роки. Наразі визначено місце, під будівництво дадуть земельну ділянку площею понад 4 гектари в районі промислової зони вулиці Шевченка, а з міського бюджету виділять 700 тисяч гривень на виготовлення проекту. Втім, це буде не просто притулок, де утримуватимуть 500 бездомних собак та 300 котів, а й готель, який, до речі, сам зароблятиме на себе, зоори-

нок (а не торгуватимуть домашніми улюбленцями поряд із продуктовым ринком), виставковий зал, функціонуватиме сучасна клініка. Але згаданий проект розрахований на перспективу.

Під час Євро-2012 у Львові, за словами керівника управління житлового господарства Юрія Гольця, бездомними собаками та котами опікуватиметься команда фахівців із громадської організації захисників тварин з Болгарії, які виграли грант Євросоюзу. Болгарські захисники тварин приїдуть з оснащенням, медпрепаратами, харчами. Вони не лише стерилізуватимуть, а й діагностуватимуть тварин, вакцинуватимуть, вмонтують чипи і згодом відпустять у звичне для них місце перебування.

ТОЧКА ЗОРУ

Кажі «Гав!», доки не вкусили...

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Чотиримісячне немовля безтурботно спіло у візочку, я насолоджувалася лагідним вересневим сонцем і перевагами життя на столичній околиці: з дитиною можна гуляти не в загальному сквері, а подальше від людського ока, на широкому лузі. Аж раптом згряв безпритульний псів, що доти мирно копирсалися в залишеному «природолюбам» смітті, кинулася бігти прямисінько на нас. Попереду — стара собака, яка, схоже, тільки-но надбала другий за сезон виводок. Наші очі зустрілися.

Тоді вперше серйозно злякалася за свою дитину. Палиця втрапила до рук самою собою, хоч, не знайшовши підручних засобів, оборонялася б і голіруч. Та вже за кілька днів плакала, побачивши зранку

кілька собачих трупів поблизу сусіднього будинку.

Минуло кілька років, і син попросив купити собаку. Доки розмовляли про відповідальність, прохання трансформувалося в «Давай заберемо додому ось це цуценя» (у зграї, що оселилася поблизу нашого будинку, чергове поповнення).

Значу: поки що жодного рішення ми не ухвалили. Оскільки не дійшли згоди щодо того, хто має гуляти з собакою вранці... 1 січня. А тут ще й подруга-психолог завважила: чотирилапого краще брати, коли дитині виповниться хоча б років шість. Аби вони росли разом. А що собачий вік коротший, то добре, щоб на момент неминучого розставання хлопчик уже подорослішав і навчився втрачати...

Понад місяць тому в 15-ти країнах світу відбувся міжнародний марш проти вбивства бездомних собак і котів, які, на думку

Харків. Шарикам обіцяють цивілізацію

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Ще рік тому на харківських вулицях і майданах зустрічалися бродячі тварини і навіть цілі їх зграї, а сьогодні ситуація кардинально змінилася. Бездомних Шариків і Тузиків помітно поменшало, а разом з ними знизилася й кількість покусаних людей. Гостроту проблеми бродячих тварин, як поінформувала директор комунального підприємства «Центр поводження з тваринами» Юлія Шаповалова, вдалося зняти завдяки запровадженню в місті системи виліву собак без подальшого випускання їх на вулиці.

За словами керівника центру, вся діяльність міської влади в цій сфері здійснюється відповідно до Закону України про захист тварин від жорстокого поводження, відповідає нормам Європейської конвенції про захист тварин, рекомендаціям провідних світових зоозахисних організацій, а також практичному досвіду тих країн, де спосіб розв'язання проблем, пов'язаних із бродячими тваринами, найбільш ефективний.

ВАРТО ЗНАТИ

Стерилізація тварин, яка нині пропагується мало як не панацея, не позбавляє конкретного Сірка зубів!.. І кожна отримана від них рана, як правило, гоїться дуже тяжко та на тривалий час позбавляє людину працездатності!.. — прокоментував хірург вищої категорії Іван Чоплак, якому досить часто доводиться мати справу з такою категорією ран. Не кажучи вже про те, що несподівано «взята в роботу» зграя собак вагітна жінка може мати для своєї дитини найтяжчі наслідки, аж до викидня чи передчасних пологів. А дитина може на усе життя отримати психологічну травму і, наприклад, мати енурез, стати зайкою...

До того ж, профілактичне лікування від сказу, який, як відомо, є смертельною хворобою, триває до 90 днів і є дуже вартісним.

активістів, здійснюються місцевими комунальними службами під приводом «захищення території» напередодні Євро-2012.

Небайдужі висунули низку вимог до центральної та місцевої влади, передовсім до міських голів та міськрад. Серед них, зокрема, й запровадження мораторію на фізичне знищення безпритульних, ініціація перевірки фінінспекцією та прокуратурою діяльності комунальних служб, яким доручено виконання функції контролю за чисельністю безпритульних тварин, включаючи витрачання на них бюджетних коштів.

Та чи в усьому винні комунальники? Скажіть на милість, як тварини потрапляють на вулиці? Мале щеня від природи добре, не озлоблене на світ, не кидається на людей. А стає таким уже під парканом, викинуте господарями, яким набридла жива іграшка. То, може, варто спершу пошукати причину в собі?

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «KIP'YAKOV ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KIRYAKOV v. UKRAINE)

Заява № 26124/03

Стислий виклад остаточного рішення від 12 січня 2012 року

15 квітня 2002 року було порушено кримінальну справу щодо заявника. У різні дати щодо заявника було порушено ще три кримінальні справи, які були об'єднані в одне провадження з першою.

Після неодноразового повернення справи на додаткове розслідування 13 вересня 2007 року Лисичанський міський суд Луганської області ухвалив остаточне рішення в справі. Справа розглядалась також апеляційним судом Луганської області та Верховним Судом України.

Таким чином, загальна тривалість кримінального провадження, яка розглядалась Європейським судом, становила близько п'яти років та п'яти місяців. Протягом цього періоду заявник перебував під підпискою про невиїзд.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на несумісність тривалості кримінального провадження у його справі з вимогою «розумного строку». Також заявник подавав інші скарги за Конвенцією.

З огляду на обставини справи, а саме, неодноразове повернення справи на додаткове розслідування, Європейський суд встановив порушення п.1 ст. 6 Конвенції у зв'язку з незабезпеченням державними органами розгляду справи заявника в розумний строк.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скаргу щодо надмірної тривалості кримінального провадження прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з тривалістю кримінального провадження;

3. *Постановляє*, що

(а) що упродовж трьох місяців з дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявнику 1200 (одну тисячу двісті) євро відшкодування моральної шкоди, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватися; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) зіпливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на зазначену вище суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ІГЛІН ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF IGLIN v. UKRAINE)

Заява № 39908/05

Стислий виклад рішення від 12 січня 2012 року

6 січня 2005 року заявника було визнано винним у вчиненні злочинів та призначено покарання у вигляді довічного позбавлення волі. Цей вирок було оскаржено заявником та його представником.

У своїй касаційній скарзі заявник зазначив про своє бажання ознайомитись з матеріалами своєї кримінальної справи. Така можливість була надана йому двічі у березні та двічі у квітні 2005 року.

У подальшому заявник звернувся до Верховного Суду України зі скаргами щодо недостатності наданого йому часу для ознайомлення з матеріалами справи та клопотав про відкладення судового засідання у зв'язку з цим, а також через необхідність забезпечення участі його представника в судовому засіданні.

4 жовтня 2005 року Верховний Суд України провів судове засідання за участі прокурора і заявника, але без участі захисника заявника. Вирок щодо заявника було залишено без змін.

Під час провадження у справі, а саме з 27 лютого 2004 року до 4 серпня 2006 року заявник тримався під вартою в Дніпропетровському слідчому ізоляторі № 3 (далі — СІЗО № 3). Як стверджував заявник, умови тримання у СІЗО № 3 були неналежними, зокрема через замалу площу камер, їх неналежне обладнання меблями, відсутність денного світла, неналежну вентиляцію тощо. Крім того, заявник стверджував, що не зважаючи на його численні клопотання про надання медичної допомоги, вона йому надана не була, а також, що його було побито працівниками СІЗО № 3.

Після засудження заявник та його мати неодноразово звертались до апеляційного суду Дніпропетровської області з клопотаннями про надання завірених копій документів із матеріалів кримінальної справи щодо заявника з метою направлення їх до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) на його запит, однак у задоволенні цих клопотань було відмовлено.

До Європейського суду заявник скаржився за такими статтями Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція): ст. 3 — щодо неналежних умов тримання під вартою та ненадання медичної допомоги; п. 1 та підп. «b» і «с» п. 3 ст. 6 — щодо ненадання додаткового часу для ознайомлення з матеріалами справи та незабезпечення Верховним Судом України участі захисника у касаційному провадженні у справі заявника; ст. 13 — щодо відсутності ефективних засобів юридичного захисту стосовно скарг заявника на неналежні умови тримання під вартою; ст. 34 — щодо ненадання національним судом копій документів із матеріалів його кримінальної справи, які запитувались Європейським судом. Заявник також подавав інші скарги за Конвенцією.

Порушення ст. 3 Конвенції було констатовано Європейським судом з огляду на те, що в камері СІЗО № 3, де тримався заявник, житлова площа не відповідала встановленим стандартам і те, що Урядом не було спростовано твердження заявника про неналежні вентиляцію, освітлення, санітарно-гігієнічний стан камер і медичну допомогу.

Порушення п. 1 та підп. «b» і «с» п. 3 ст. 6 Конвенції було констатовано Європейським судом з огляду на відмову Верховного Суду України надати заявникові додатковий час для ознайомлення з матеріалами справи та забезпечити представництво його інтересів під час розгляду його касаційної скарги.

Враховуючи практику у справах щодо України, Європейський суд також визнав у цій справі порушення ст. 13 Конвенції з огляду на відсутність ефективних засобів юридичного захисту щодо скарг на неналежні умови тримання під вартою.

Європейський суд констатував відсутність порушення статті 34 Конвенції, встановивши, що відмова апеляційного суду Дніпропетровської області виготовити за кошти суду та надати заявнику завірених копій документів із матеріалів його кримінальної справи не була втручанням у його право на подання індивідуальної заяви, оскільки мати заявника, як його представник, могла виготовити їх за власний кошт, однак не скористалась такою можливістю.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* прийнятними скарги щодо умов тримання заявника під вартою в СІЗО № 3, недостатності часу та можливостей для підготовки касаційної скарги заявника, відсутності юридичного представництва заявника під час касаційного провадження, відсутності ефективних засобів юридичного захисту щодо умов тримання, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що мало місце порушення статті 3 Конвенції;

3. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 у поєднанні з підпунктами «b» і «с» пункту 3 статті 6 Конвенції;

4. *Постановляє*, що мало місце порушення статті 13 Конвенції;

5. *Постановляє*, що Україна дотрималась своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції щодо відмови органів судової влади надати заявникові засвідчені копії документів, необхідних для його заяви до Суду;

6. *Постановляє*, що

(а) упродовж трьох місяців з дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявникові 15000 (п'ятнадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) зіпливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

7. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ТИЧЕНОК ПРОТИ УКРАЇНИ ТА ІНШІ ЗАЯВИ» (CASE OF TYCHENOK v. UKRAINE AND OTHER APPLICATIONS)

Заява № 45131/06 та 10 інших заяв

Стислий виклад рішення від 10 квітня 2012 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися на затримки виконання національних рішень, ухвалених на їхню користь.

Уряд повідомив Європейський суд про свої умови щодо врегулювання скарг заявників на затримки виконання національних рішень, ухвалених на їхню користь. Уряд зобов'язався виконати рішення у справах заявників, які на цей час підлягають виконанню, та сплатити певні суми відшкодування за їхнє тривале невиконання.

Заявники погодились з умовами декларацій, не зважаючи на те, що деякі з них мали сумнів щодо виконання Урядом цих умов.

З огляду на те, що умови, запропоновані Урядом, відповідають пілотному рішенню в справі «Юрій Миколайович Іванов проти України», Європейський суд вирішив, що немає підстав продовжувати розгляд скарг заявників.

Розглянувши умови вирішення скарг, запропоновані Урядом, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* об'єднати заяви;

Бере до уваги умови односторонніх декларацій Уряду держави-відповідача та відповіді заявників на них;

Вирішує вилучити заяви з реєстру справ відповідно до підпункту «b» пункту 1 статті 37 Конвенції».

СПРАВА «РОМАН ПРОТИ УКРАЇНИ ТА ІНШІ ЗАЯВИ» (CASE OF ROMAN V. UKRAINE AND OTHER APPLICATIONS)

Заява № 26678/07 та інші заяви

Стислий виклад рішення від 10 квітня 2012 року

Заявники скаржились до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) на тривале невиконання національних рішень, ухвалених на їхню користь. Деякі заявники також стверджували про інші порушення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Уряд повідомив Європейський суд про свої умови щодо врегулювання скарг заявників на невиконання національних рішень в справах заявників та запропонував виплатити заявникам залишок заборгованості за цими рішеннями, який підлягає виплаті, та певні суми відшкодування за їх тривале невиконання.

Заявники погодились на умови декларацій Уряду, проте деякі з них піддали сумніву виконання цих умов Урядом.

Європейський суд, з огляду на те, що умови, запропоновані Урядом, відповідають пілотному рішенню в справі «Юрій Миколайович Іванов проти України», вирішив, що немає підстав продовжувати розгляд скарг заявників.

Розглянувши умови вирішення скарг, запропоновані Урядом, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* об'єднати заяви;

Бере до уваги умови односторонніх декларацій Уряду та коментарі заявників щодо них;

Вирішує у відповідності до підпункту «b» пункту 1 статті 37 Конвенції вилучити заяви з реєстру справ».

СПРАВА «ВАРЛАМОВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF VARLAMOVA v. UKRAINE)

Заява 24436/06

Стислий виклад остаточного рішення від 19 квітня 2012 року

21 серпня 1999 року заявниця звернулася до Ленінського районного суду м. Севастополя з цивільним позовом до державного комунального підприємства про недотримання умов договору щодо виконання робіт. Справа розглядалась також Севастопольським міським судом (пізніше — апеляційний суд м. Севастополя) та Верховним Судом України, який 25 січня 2006 року ухвалив остаточне рішення в справі. Заявниця отримала остаточне рішення 26 квітня 2006 року.

Таким чином, провадження у справі тривало близько шести років і восьми місяцями у судах трьох інстанцій.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість провадження у її справі. Також заявниця стверджувала про інші порушення Конвенції.

З огляду на обставини справи, зокрема, розгляд судами касаційної скарги заявниці протягом близько чотирьох років Європейський суд встановив порушення п.1 ст. 6 Конвенції в зв'язку з незабезпеченням національними судами розгляду справи в розумний строк.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скаргу за пунктом 1 статті 6 Конвенції щодо надмірної тривалості провадження прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач має сплатити заявниці такі суми, що мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 900 євро (дев'ятсот євро) відшкодування моральної шкоди разом з будь-якими податками, які можуть бути нараховані;

(ii) 33 євро (тридцять три євро) компенсації судових витрат разом з будь-якими податками, які можуть бути нараховані;

(b) зіпливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ШПІЛЬКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SHPILKO v. UKRAINE)

Заява № 11471/08

Стислий виклад рішення від 19 квітня 2012 року

5 березня 2001 року заявник подав до Бердянського міського суду Запорізької області позов до pana М. та pana С., а також органу місцевого самоврядування про усунення перешкод у користуванні майном.

Після двох повернень справи на новий розгляд до суду першої інстанції 15 травня 2009 року Верховний Суд України постановив остаточне рішення у справі. Таким чином тривалість розгляду справи заявника становила 8 років та 2 місяця у судах трьох інстанцій.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за п. 1 ст. 6 та ст. 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість провадження в його справі та відсутність національного юридичного засобу захисту стосовно такої тривалості. Заявник подавав також інші скарги за Конвенцією.

З огляду на обставини справи, а саме неодноразове повернення справи на новий розгляд до суду першої інстанції, Європейський суд встановив порушення п. 1 ст. 6 Конвенції в зв'язку з незабезпеченням національними судами розгляду справи в «розумний строк».

Європейський суд встановив порушення ст. 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю в національному законодавстві засобу юридичного захисту стосовно тривалості провадження.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скарги за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції стосовно тривалості провадження та відсутності ефективних засобів юридичного захисту щодо цих скарг прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 13 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач має сплатити заявнику 1800 (одна тисяча вісімсот) євро відшкодування моральної шкоди разом з будь-яким податком, що може нараховуватися; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) зіпливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ХАЖЕВСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KHAZHEVSKIY v. UKRAINE)

Заява № 28297/08

Стислий виклад остаточного рішення від 19 квітня 2012 року

У січні 2000 року заявник подав до Ленінського районного суду м. Кіровограда (далі — суд першої інстанції) позов до своїх колишніх роботодавців, двох шахтовидобувних підприємств, про відшкодування шкоди, заподіяної ушкодженням здоров'я внаслідок професійного захворювання.

Після двох направлень справи до суду першої інстанції на новий розгляд 6 березня 2009 року Верховний Суд України ухвалив остаточне рішення у справі. На початку квітня 2009 року заявник був повідомлений про це рішення. Таким чином, загальна тривалість провадження становила близько 9 років у судах трьох інстанцій.

У жовтні 2006 року заявник подав до суду першої інстанції інший позов до садового товариства.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість першого провадження та за ст. 13 Конвенції на відсутність ефективного засобу юридичного захисту стосовно скарги на надмірну тривалість провадження. Заявник скаржився також за іншими положеннями Конвенції.

З огляду на обставини справи та враховуючи важливість предмету спору для заявника Європейський суд встановив порушення п. 1 ст. 6 Конвенції у зв'язку з незабезпеченням національними державними органами розгляду справи упродовж розумного строку. Європейський суд встановив також порушення ст. 13 Конвенції з огляду на відсутність в українському законодавстві засобу юридичного захисту щодо скарг на тривалість провадження.

РОЗГЛЯНУВШИ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* скарги за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції стосовно тривалості провадження та відсутності ефективного засобу юридичного захисту щодо цієї скарги прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що мало місце порушення статті 13 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач має сплатити заявнику 3 400 (три тисячі чотириста) євро відшкодування моральної шкоди, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись на цю суму; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) зіпливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «БЛІНОВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BLINOVA v. UKRAINE)

Заява 2248/06

Стислий виклад остаточного рішення від 26 квітня 2012 року

У травні 1994 року заявниця звернулася до суду з позовом до своїх сусідів про поновлення меж земельної ділянки. 29 серпня 2005 року Верховний Суд України ухвалив остаточне рішення в справі.

Таким чином, провадження у справі з дати набуття Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) чинності для України тривало близько восьми років у судах трьох інстанцій.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за п.1 ст. 6 Конвенції на тривалість провадження у її справі. Також заявниця подавала інші скарги за Конвенцією.

З огляду на обставини справи, зокрема, неодноразові призначення проведення судових експертиз в справі Європейський суд встановив порушення п.1 ст. 6 Конвенції в зв'язку з незабезпеченням національними судами розгляду справи в розумний строк.

Розглянувши справу, Європейський суд одноголосно:

«1. *Оголошує* скаргу заявниці за пунктом 1 статті 6 Конвенції щодо надмірної тривалості провадження прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Державна служба геології та надр України оголошує
Перелік ділянок надр місцевого значення, які пропонується для надання спеціальних дозволів на користування надрами, відповідно до абзацу третього пункту 8 Порядку надання спеціальних дозволів на користування надрами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.05.2011 № 615

№ п/п	Об'єкт надкористування				Початкова ціна продажу дозволу, тис. грн.	Вартість геологічної інформації, грн.
	Назва об'єкта користування	Вид корисної копалини	Вид користування надрами	Місце розташування		
1	2	3	4	5	6	7
1.	Ділянка Хотимирська	гіпс	геологічне вивчення	Івано-Франківська обл., Тлумецький р-н	194,87	15 586,93
2.	Кривецька ділянка	суглинок	геологічне вивчення	Черкаська обл., Маньківський р-н	10,4	17 496,83
3.	Ділянка Радісна	пісок	геологічне вивчення	Луганська обл., Краснодонський р-н	24,8	16 032,99
4.	Артемівське родовище Північна ділянка	гіпс	геологічне вивчення	Донецька обл., Артемівський р-н	3099,2	52 249,26
5.	Висиповецька ділянка	суглинок	геологічне вивчення	Тернопільська обл., Зборівський р-н	5,4	12 247,96
6.	Рачищецька ділянка	вапняк, пісок	геологічне вивчення	Хмельницька обл., Дунаєвецький р-н	9,9	11955,00

Заява разом із зазначеними у додатку 1 документами щодо отримання спеціальних дозволів на користування надрами зазначених ділянок надпр приймається від претендентів Державною службою геології та надр України за адресою: 03680, м. Київ, вул. Єжена Потьє, 16, кім. 301. Останній день подання заявок 22 червня 2012 року до 16 години. З усіх питань звертатися: 03680, м. Київ, вул. Єжена Потьє, 16, кім. 422, 421, 416, 301. Державна служба геології та надр України. Контактні особи: 1. Сушко Олександр Васильович – тел. (044) 536-13-16; 2. Толочко Олександр Миколайович – тел. (044) 536-13-20; 3. Земська Світлана Анатоліївна – тел. (044) 456-50-61 (к. 416).

Приватне акціонерне товариство «Балтик Майстер»
Ідентифікаційний код юридичної особи 32044426
Місцезнаходження: 03061, м. Київ, вул. Шепелева, буд. 2-А

Повідомляє, що річними загальними зборами акціонерів ПрАТ «Балтик Майстер», які відбулися 30 квітня 2012 року (протокол № 2/12 від 30.04.2012 року), прийнято рішення припинити діяльність ПрАТ «Балтик Майстер», шляхом його реорганізації через перетворення у Товариство з обмеженою відповідальністю та призначено комісію з припинення ПрАТ «Балтик Майстер», у складі: Голова комісії з припинення — Макаренко Олександр Олексійович.

При перетворенні ПрАТ «Балтик Майстер», всі його майнові права, грошові кошти, зобов'язання, інші права та обов'язки, які йому належать, переходять до його правонаступника — Товариства з обмеженою відповідальністю.

На підставі рішення загальних зборів акціонерів державним реєстратором 15 травня 2012 року за №10731240018004842 внесено запис до ЄДР про рішення учасників юридичної особи про припинення юридичної особи.

Відповідно до чинного законодавства України, кредитори ПрАТ «Балтик Майстер» від дня публікації повідомлення про припинення, можуть подавати до ПрАТ «Балтик Майстер» заяви про виконання зобов'язань перед ними, вимоги за якими мають бути врегульовані сторонами у 2 (двох) місячний термін.

Заяви подаються на ім'я Голови комісії з припинення ПрАТ «Балтик Майстер» Макаренко Олександра Олексійовича, за адресою: 03061, м. Київ, вул. Шепелева, буд. 2-А, офіс №1. Заяви подаються у робочі дні з 10:00 до 18:00.

Для довідок: тел. (044) 408-77-71, факс (044) 497-22-68).

Кредитор, у відповідності з ст. 82 Закону України «Про акціонерні товариства», вимоги якого до ПрАТ «Балтик Майстер» не забезпечені договорами застави чи поруки, протягом встановленого законодавством терміну після отримання ним повідомлення про припинення товариства може звернутися з письмовою вимогою про здійснення на вибір Товариства однієї з таких дій: забезпечення виконання зобов'язань шляхом укладення договорів застави чи поруки, дострокового припинення або виконання зобов'язань перед кредитором та відшкодування збитків, якщо інше не передбачено правомочним між Товариством та кредитором.

У разі якщо кредитор не звернувся у встановлений строк до Товариства з письмовою вимогою, слід вважати, що він не вимагає від Товариства вчинення додаткових дій щодо зобов'язань перед ним.

Голова комісії з припинення

Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області викликає Палівець Надію Василівну, Палівець Марину Миколаївну (зареєстроване місце проживання: Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Московська, буд. 21, кв. 23) як відповідачів у судові засідання по цивільній справі за позовом Палівець Миколи Павловича до Палівець Надії Василівни, Палівець Марини Миколаївни, Кременчуцького МУ УМВС України в Полтавській області в особі ВПРФО Автозаводського РВ КМУ УМВС України в Полтавській області про усунення перешкод у користуванні житловим приміщенням та зняття з реєстраційного обліку.

Судове засідання відбудеться 28 травня 2012 року об 11 год. 30 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Кременчук, вул. Першотравнева, 29/5, кабінет № 20.

Явка до суду відповідача обов'язкова. У разі неявки справа буде розглянута за вашої відсутності.

Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

Суддя Д. Д. Андрієць

Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідачів Набаранчук Раїсу Борисівну, Мігдзінського Яна Олеговича в цивільній справі № 2-1404/12 за позовом Набаранчука Сергія Миколайовича до Набаранчук Раїси Борисівни, Мігдзінського Яна Олеговича, Комунального підприємства «Київське міське бюро технічної інвентаризації та реєстрації речових прав на нерухоме майно» про визнання договору купівлі продажу квартири недійсним та про вилучення майна з чужого незаконного володіння.

Пропонуємо відповідачам Набаранчук Раїси Борисівни, Мігдзінському Яну Олеговичу прийняти участь у розгляді вказаної цивільної справи та/або забезпечити явку представників з належним чином оформленою довіреністю в судове засідання, призначене на 11 червня 2012 року о 14 год. 30 хв.

Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-Б, каб. № 9, **суддя Жержера О. В.**

У разі неявки відповідача та/або представника відповідача в судове засідання, призначене на 11.06.2012 р., справа буде розглянута за відсутності відповідачів у порядку, передбаченому ч. 4 ст. 169 ЦПК України.

Білоцерківський міський районний суд Київської області по цивільній справі за позовом Качура Андрія Володимировича до Качура Володимира Михайловича про визнання особи такою, яка втратила право користування житловим приміщенням, викликає до суду відповідача Качура Володимира Михайловича, який зареєстрований за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Шевченка, буд. 146, кв. 25.

Судове засідання відбудеться 31 травня 2012 року о 9.00 в приміщенні суду за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Першотравнева, 4 а, зал № 1, **суддя Жарікова О. В.**

У разі неявки відповідача до суду справу буде розглянуто в його відсутності.

В провадженні Ренійського районного суду Одеської області знаходиться цивільна справа № 1523/327/2012 р. за позовом Ільченко Діни Борисівни до Дунамалієва Орхан Хагані Огли про розірвання шлюбу.

Розгляд справи призначено на 09 год. 30 хв. 29.05.2012 р. у Ренійському районному суді Одеської області за адресою: Одеська область, м. Рені, вул. Леніна, 122, **суддя Дудник В. І.**, тел. (04840) 4-21-29.

Суд викликає як відповідача Дунамалієва Орхан Хагані Огли, остання відома адреса: м. Рені, вул. 28 Червня, 237/251. Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки відповідача у судове засідання справа буде розглянута без його участі.

Відповідно до ст.ст. 74-76 ЦПК України, Приморський районний суд м. Одеси (суддя Ільченко Н. А.) викликає Панченка Ігоря Івановича, Остапенка Юрія Івановича в судові засідання як відповідачів по цивільній справі № 2/1522/2078/11 за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Панченка Ігоря Івановича, Остапенка Юрія Івановича, Біб Сергія Олександровича, Бондаренка Олександра Федоровича, Баранова Віктора Геннадійовича, Д'якова Вадима Івановича про стягнення заборгованості за кредитом.

Судове засідання відбудеться 30.05.2012 р. о 10 год. 00 хв. за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, каб. 224.

У випадку неявки в судове засідання зазначених осіб, справа буде розглянута у їхню відсутність.

Суддя Н. А. Ільченко

Микитівський районний суд м. Горлівки Донецької області (84635, м. Горлівка, вул. Черняхівського, 75) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Горлівськтепломережа» до Брикова Олександра Олексійовича про стягнення заборгованості.

Відповідач у справі Бриков Олександр Олексійович (останнє відоме місце проживання за адресою: м. Горлівка, вул. Болотнікова, 7/57) викликається на 05 червня 2012 р. о 10 год. 00 хв. до суду, каб. 22, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Добінчак О. П.

Богунський районний суд м. Житомира (м. Житомир, м-н Соборний, 1) викликає як відповідача Красовську Олесю Дмитрівну в судові засідання на 09 год. 20 хв. 01.06.2012 року до каб. 1-Б-3 в справі за позовом ПАТ «Всеукраїнський Акціонерний Банк» до Красовської Олесі Дмитрівни про стягнення боргу. У разі неявки справу буде розглянуто за вашої відсутності.

Суддя О. М. Галацевич

У провадженні Галицького районного суду міста Львова знаходиться цивільна справа за позовом БІЛИНСЬКОГО-ГРОДЗЬ Юрія Михайловича до КОНДРАТЮКА Андрія Миколайовича про стягнення заборгованості. Розгляд вищевказаної справи відбудеться о 16 год. 30 хв. 31 травня 2012 року.

Попереджаємо, що у разі неявки відповідача без поважних причин справа буде розглянута за його відсутності відповідно до вимог ст. 169 ЦПК України на підставі наявних у справі доказів.

Суддя М. Ю. Олексієнко

ПАТ «ЕКОСТАНДАРТ»
Код ЄДРПОУ 21661022
Поштова адреса: 02660 МСП, м. Київ, вул. Червоногвардійська, 20
Телефон: (044) 291-08-03, 291-08-07; факс: 292-10-12; 574-03-74.

Проведення Тендера на виконання робіт із модернізації живильного трубопроводу рег. №40 в турбінному відділенні з заміною 12 згинів.

Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги.

Місце та спосіб отримання тендерної документації: 02660 МСП, м. Київ, вул. Червоногвардійська 20, кімната № 1, 4-й поверх адміністративного корпусу, Особисто, поштою, ел.поштою, кур'єр.

Калінінський районний суд м. Горлівки Донецької області в зв'язку із розглядом цивільних справ за позовом ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ГОРЛІВСЬКТЕПЛОМЕРЕЖА» до МАХИНЬКО ВАЛЕРІЯ ГРИГОРОВИЧА, САВИЦЬКОЇ ОЛЕКСАНДРИ ІВАНІВНИ про стягнення заборгованості за послуги з теплопостачання викликає до суду:

САВИЦЬКУ ОЛЕКСАНДРУ ІВАНІВНУ, місце реєстрації невідомо, МАХИНЬКО ВАЛЕРІЯ ГРИГОРОВИЧА, місце реєстрації невідомо, для участі в судовому засіданні в цивільних справах у якості відповідачів до Калінінського районного суду м. Горлівки Донецької області в кабінет № 27, розташований за адресою: м. Горлівка-84609 вул. Горлівської Дивізії, 79 на 05 червня 2012 року о 9 годині 00 хвилин. **Суддя Шипович В.В.**

У разі неявки відповідачів, цивільні справи будуть розглянуті за їх відсутності в порядку ст. 169 ч. 4 ЦПК України.

Постановою Господарського суду Чернігівської області(14000, м. Чернігів, пр. Миру, 20) від 26.04.2012 р., справа № 21/466(16/1416/476) **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «Ктесій»** (14017, м. Чернігів, вул. Щорса, 32/3, код ЄДРПОУ 34259328).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Швидкого О. В. (ліцензія серії АВ № 456403 від 03.03.2009 р., 14000, м. Чернігів, вул. Комсомольська, 10, к. 30).

Постановою Господарського суду Одеської області від 29.11.2011 року в справі № 2/17-1347-2011 **Сільськогосподарський виробничий кооператив «Прогрес-Агро»** (68643, Одеська область, Ізмаїльський район, с. Кам'янка, вул. Суворова, 1, код ЄДРПОУ 32543809) **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.**

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дарієнка В. Д. (ліцензія серії АГ № 594783 від 04.04.2011 р., адреса: 65023, м. Одеса, вул. Садова, 18/5, тел. (0482) 34-48-05).

Заяви кредиторів з грошовими вимогами та заяви інвесторів і санаторів до банкрута приймаються господарським судом Одеської області протягом тридцяти днів з дати публікації.

Котовський міський районний суд Одеської області повідомляє Негриняк Олексія Олександровича, відповідача по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «ПриватБанк» до Негриняк Олексія Олександровича, про стягнення заборгованості за кредитним договором, про день та місце судового засідання, яке відбудеться 5 червня 2012 року о 9 год. 30 хв. в залі судового засідання № 3 Котовського міського районного суду Одеської області за адресою: 66300, Одеська область, м. Котовськ, вул. 50 років Жовтня, 92.

Котовський міський районний суд Одеської області пропонує відповідачу Негриняк Олексію Олександровичу подати пояснення, заперечення та усі наявні у нього докази по справі особисто або через представника.

У разі неявки в судове засідання справа може бути розглянута за вашої відсутності.

Суддя А. К. Вергопуло

Микитівський районний суд м. Горлівки Донецької області (84635, м. Горлівка, вул. Черняхівського, 75) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Горлівськтепломережа» до Череповського Дмитра Івановича про стягнення заборгованості.

Відповідач у справі Череповський Дмитро Іванович (останнє відоме місце проживання за адресою: м. Горлівка, вул. Перемоги, 85/17) викликається на 05 червня 2012 р. о 10 год. 00 хв. до суду, каб. 22, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Добінчак О. П.

Ленінський районний суд м. Донецька (83062, м. Донецьк, вул. Аксакова, 56) розглядає цивільну справу за позовом Бурченка Олександра Борисовича до Макогон Каріни Василівни про стягнення заборгованості за договорами позики. Відповідачка в справі Макогон Каріна Василівна викликається в судове засідання на 07 червня 2012 р. о 10 год. 30 хв. до суду, каб. № 20, для розгляду справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідачки повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя Олещенко Л. Б.

Тарутинський районний суд Одеської області повідомляє Дюльгера Володимира Васильовича як відповідача, що судове засідання в цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Дюльгера В. В. про стягнення заборгованості відбудеться в приміщенні суду (Одеська область, Тарутинський район, смт Тарутине, вул. Красна, 235, каб. № 1) **під головуванням судді Горбаня Ю. О.** 07.06.2012 р. о 10 год. 00 хв.

У разі неявки в судове засідання справа буде розглянута за вашої відсутності.

Постановою *господарського суду Донецької області* від 26 квітня 2012 року по справі про банкрутство №42/15 **Орендне підприємство «Донецькмськтепломережа»**, код ЄДРПОУ 03337480, юридична адреса: м. Донецьк, вул. Горького буд. 50 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на шість місяців до 26.10.2012. Ліквідатором призначено Славгородського Сергія Анатолійовича (ліцензія серії АВ №307489 від 31.05.2007, адреса: 85612, Донецька обл., Мар'їнський район, м. Курахове, вул. Маяковського, 10/58).

Постановою *Господарського суду міста Києва* (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б, **суддя Митрохіна А.В.**) від 14.05.2012 р. по справі №49/142-6 **Товариство з обмеженою відповідальністю «ЮКОН КОМ»** (код ЄДРПОУ 33053714, місцезнаходження: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, буд. 38) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сорокіну Анну Володимирівну (ліцензія серії АВ №4 70352 від 12.04.2010р., адреса: 02217, м. Київ, вул. Закревського, буд. 31-в, кв. 73, тел. 050-22-145-33).

Постановою *Господарського суду міста Києва* (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б, **суддя Чеберяк П. П.**) від 07.05.2012 р. по справі №44/244-6 **Товариство з обмеженою відповідальністю «ЮКОН МОБІЛ»** (код ЄДРПОУ 32830533, місцезнаходження: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, буд. 12) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сорокіну Анну Володимирівну (ліцензія серії АВ №470352 від 12.04.2010р., адреса: 02217, м. Київ, вул. Закревського, буд. 31-в, кв. 73, тел. 050-22-145-33).

Насілевський Олег Іванович, який зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Б. Гмирі, 6, 4, кв. 114, Насілевська Юлія Борисівна, яка зареєстрована за адресою: м. Київ, вул. Харківське шосе, б. 58-а, кв. 197, викликаються Дарницьким районним судом м. Києва в судове засідання як відповідачі на 11 год. 00 хв. 28 травня 2012 року по цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Насілевського Олега Івановича, Насілевської Юлії Борисівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться під головуванням судді Леонтюк Л. К. в приміщенні Дарницького районного суду м. Києва за адресою: 02099, м. Київ, вул. Севастопольська, 14, каб. 4, зал 5.

Суддя Л. К. Леонтюк

Оболонський районний суд м. Києва викликає Троян Жанну Миколаївну, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Маршала Тимошенка, 21, корп. 3, кв. 58, як відповідача на розгляд цивільної справи за позовом ПАТ «ОТП Банк» до Троян Жанны Миколаївни, третя особа: ТОВ «УкрМАЗконтракт» про звернення стягнення на предмет іпотеки.

Судове засідання відбудеться 8 червня 2012 р. о 09.00 годині в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Б, каб. 24.

У випадку неявки справа буде розглянута за вашої відсутності на підставі зібраних у справі доказів.

Суддя Л. П. Сушко

Микитівський районний суд м. Горлівки Донецької області (84635, м. Горлівка, вул. Черняхівського, 75) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Горлівськтепломережа» до Черкашина Миколи Васильовича про стягнення заборгованості.

Відповідач у справі Черкашин Микола Васильович (останнє відоме місце проживання за адресою: м. Горлівка, вул. Болотникова, 11/54) викликається на 05 червня 2012 р. о 10 год. 00 хв. до суду, каб. 22, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Добінчак О. П.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Хміль-виноград —
символ життєвої сили**ПРАВИЧНЕ.** На два дні Тернопіль став столицею національної вишивки та костюма

Майстриня з Буковини Оксана Мороз

Микола ШОТ,
Урядовий кур'єр

Фестиваль «Цвіт вишиванки» Тернопіль скликав уже вп'яте. Цього разу понад 150 майстрів народної творчості приїхали з 12 областей та зі столиці.

Євген Філь, голова правління обласного благодійного фонду «Цвіт вишиванки», каже, що Тернопіль для проведення цього фестивалю вибрали не випадково. Адже це місто є центром краю, що об'єднує різні етнографічні групи українського народу: Галичини, Волині та Поділля. А ще Тернопільщина славиться на весь світ борщівською вишивкою. І такий факт. За словами заступника голови облдержадміністрації Юрія Желіховського, це один з небагатьох масових заходів, у якому всі гілки обласної влади знаходять цілковите порозуміння.

Фестиваль, безперечно, визначив для себе кілька головних завдань. Передовсім — прагне привернути увагу до народної культури. У свою чергу майстри мають добру нагоду не лише показати свої творіння, а й обмінятися досвідом, розширити контакти. Скажімо, Оксана Мороз приїхала на фестиваль з буковинського села Ошихліби. Вона представила різні вироби: вишиті сорочки, блузки, весільні костюми. Майстриня каже, щодня вишиває по 10 годин. Із хобі вишивка стала для неї основною працею.

Серед заходів, що відбувалися в рамках фестива-

лю, не можна не приділити уваги конкурсу на найкращий весільний костюм. Наряд обов'язково мусила представляти молода пара, виготовити-вишити власноруч або наречена, або наречений, а якщо разом — то ще й додатковий бал від жури за це могли заробити. Власний костюм треба було також репрезентувати чи

Антоній Возний, напевно, був наймолодшим учасником фестивалю — йому незабаром виповниться рік. Братик Анатолій — добра опора Антонію

захищати: розповісти про тканину, техніку виконання, значення вишитої символіки, до якого регіону належить. Дмитро Заблоцький та Мар'яна Томків із с. Бі-

лоскірка Тернопільського району на рушник щастя стануть у вересні. На реєстрацію шлюбів прийдуть у національних костюмах, які створили самі. На сукні молододі цвістимуть вишиті червоні маки, волошки, колосся, що укупі символізуватимуть вірність, кохання та багатство. На Дмитровій сорочці переважають ромби, як знак мужності, чоловічого начала.

А от Ірина та Олександр Сукачі з Гусятинського району в шлюбі живуть понад 20 років. Проте весільний наряд зберегли й виставили його на конкурс.

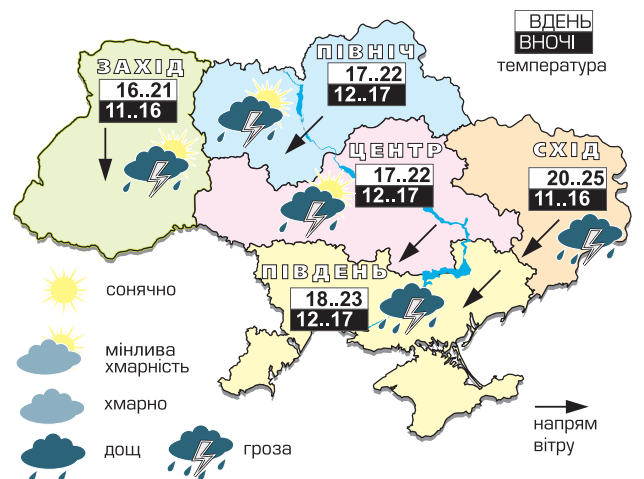
— На чоловічій сорочці, — розповідає пані Ірина, — вишила так званий лабіринт, що означає поєднання земного з вічним життям. Навіть не гадалося, що цей елемент стане для моєї сім'ї таким надто важливим і трагічним — втратила 13-річного сина. Але Бог не полишив нас із чоловіком у глибокій журі та подарував сина Назарчика, якому вже п'ять років. Мабуть тому, що на нашому весільному костюмі є стилізовані листки хмелю-винограду — символу життєвої сили, яка перемагає.

Власне, весільний костюм родини Сукачів найбільш вразив поважне жури конкурсу. За пальму першості Ірина та Олександр отримали й матеріальну винагороду — п'ять тисяч гривень.

Майбутній стоматолог Ірина Воркун любить дарувати людям і посмішку, і власноруч створені речі

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 24 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+12 +17	+17 +22	Черкаська	+12 +17	+17 +22
Житомирська	+11 +16	+16 +21	Кіровоградська	+12 +17	+17 +22
Чернігівська	+12 +17	+17 +22	Полтавська	+12 +17	+17 +22
Сумська	+11 +16	+16 +21	Дніпропетровська	+12 +17	+17 +22
Закарпатська	+11 +16	+16 +21	Одеська	+11 +16	+17 +22
Рівненська	+11 +16	+16 +21	Миколаївська	+12 +17	+18 +23
Львівська	+11 +16	+15 +20	Херсонська	+12 +17	+18 +23
Івано-Франківська	+10 +15	+15 +20	Запорізька	+12 +17	+18 +23
Волинська	+10 +15	+16 +21	Харківська	+11 +16	+17 +22
Хмельницька	+11 +16	+16 +21	Донецька	+12 +17	+18 +23
Чернівецька	+10 +15	+15 +20	Луганська	+11 +16	+20 +25
Тернопільська	+11 +16	+16 +21	Крим	+12 +17	+18 +23
Вінницька	+11 +16	+16 +21	Київ	+12 +14	+18 +20

Укргідрометцентр

Квиток на футбол,
заодно і на трамвайПавло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ІНІЦІАТИВА. Уболівальникам, які в червні приїдуть у Донецьк на Євро-2012, достатньо буде одного квитка — на матчі європейської футбольної першості, що відбуватимуться на «Донбас Арені». Тобто проїзд у громадському транспорті обласного центру для власників таких квитків буде безкоштовним — це рішення вже прийняли на сесії Донецької міської ради.

Депутати проголосували за те, аби делегувати комунальному комерційному підприємству міської ради «Донелектроавтотранс» повноваження на укладення угоди з УЄФА щодо організації безкоштовного проїзду вболівальників із квитками на матчі Євро-2012 та акредитованих осіб УЄФА. «Приїхавши в Донецьк і пред'явивши квиток в автобусі, тролейбусі чи трамваї, шанувальники футболу мають право безкоштовного проїзду на території нашого міста, — підтвердив цю інформацію міський голова Олександр Лук'яченко. — УЄФА за домовленістю з «Донелектроавтотранс» компенсує цей проїзд безпосередньо організації, яка надає ці послуги.

Горілку розливали...
на ферміВладислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПІДПІЛЬНИКИ. Працівники податкової міліції ДПС у Черкаській області припинили незаконне підпільне виготовлення алкогольних напоїв. Житель м. Жашкова, що на Черкащині, сподіваючись заробити на незаконній обороті чимало грошей, просто на колишній тваринницькій фермі, приміщення якої орендував, установив промислову лінію розливу горілки. Найняв для цього шість працівників. Наклейки ж на пляшках були дуже схожі на справжні. Бізнес процвітав, однак до пори, до часу. Всюдишні податківці накрили підпільників на гарячому.

Біда не тільки в тому, що горе-підприємець обдурював державу, не сплачуючи необхідних платежів. Як виявилось, підпільні напої були шкідливі для споживачів.

Як повідомив начальник управління податкової міліції ДПС у Черкаській області полковник податкової міліції Сергій Вінник, стосовно зловмисника порушено кримінальну справу.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (пільговий)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 253-72-91, 253-34-78, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 24628. Тираж 50319

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua